

BRUNEİ MACERASI

GERARD DE VILLIERS TAY

SAS

BRUNEI MACERASI

<http://www.eskitaplarim.com>

I. BÖLÜM

Peggy Mei-Ling kendinden emin bir hareketle sağ gözünün makyajını da tamamladı. Açık renk teni, oval yüz şekli ile bir Çinli'den çok bir Avrupalı'ya benziyordu. Anne tarafından ailesinin kökü Mançurya'ya uzanıyordu. Bu nedenle çok uzun bir boya sahipti. Kısa ve kıvrıkcık saçlarının aynı kökenden gelen hemcinslerinin sert ve siyah saçlarıyla bir ilgisi yoktu.

Peggy Mei-Ling makyajını bitirdikten sonra bir adım geri çekilerek aynadaki hayaline baktı. Mini eteği uzun bacaklarını şöyle bir kapatıyor, yüksek topuklu ayakkabılarla boyu daha da uzun görünüyordu. Göğüsleri dolgun değildi, ama asil duruşunun verdiği hava onu önemli bir insan yapıyordu. Çoğu kez onu İtalyan sanırlardı. Genç kadını ele veren tek özellik çekik gözleriydi. Uzun boyu ve sahip olduğu asil hava sayesinde Hong Kong yapımı bazı filmlerde rol almayı başarmıştı. Kovvloon'daki Otel Peninsula'nın lobisine girdiği zaman oradaki erkekleri nasıl etkilediğinin farkındaydı. Adamların tek bir düşüncesi vardı: Bir an önce onu yatağa atmak. Genç kadın tam altı ay sabretmişti. Sonunda bir milyarder, hafta sonu için genç kadına üç ayda kazandığı kadar para önerince Peggy Mei-Ling gelecekte hangi mesleğe yöneleceğine karar vermişti.

Bu yeni keşiften sonra Brunei'ye gelmişti.

Burası Borneo'nun kuzeybatısında, Sarawak ile Sabah arasında 6000 km²'lik küçük bir sultanlıktı. Nüfusu 200.000 civarındaydı. Ama petrol ve doğal gaz sayesinde bu küçük sultanlık Amerika'dan sonra dünyanın en zengin ülkesiydi. Peggy Mei-Ling'in önünde iki güzel gün daha vardı. Hong Kong'daki ajans, işini bitirdikten sonra genç kadına Avrupa'ya dönmesini önermişti ama Peggy iki günlük tatili kaçırmak istemiyordu.

Asıl adı Tang olan Peggy makyajını tamamladıktan sonra bir sigara yakarak, sinirlerini yatıştırmak için önündeki dergiyi karıştırmaya başladı. Brunei'ye yaptığı bu yolculuk ona küçük bir servet kazandırmıştı ve Peggy bu serveti büyütmeye kararlıydı.

John Sanborn asansöre yönelerek beşinci katın düğmesine bastı. Brunei'in başkenti Bandar Seri Begawan'daki Sheraton Utama'nın asansörleri çok yavaş çalışırdı. Lobide sonsuza dek uzayan dakikalar boyunca beklemek zorunda kalmıştı. Neyse ki sabahın erken saatlerinde otel henüz boştu. Amerikalı John Sanborn hareketlerinin izlenmesinden pek hoşlanmazdı. Hele böyle bir günde... Ama dostlarından pek çoğu bu otelde kalıyorlardı, bu da John Sanborn'un oteli ziyaretini açıklamaya yeterdi.

Beşinci kata gelince koridoru koşarak geçti ve 532 numaralı odanın önünde durdu. Kapıya iki kere vurduktan sonra bekledi. Kalbi son hızla çarpıyordu.

Sheraton'un barı Maillet'de verilen bir kokteylde Peggy Mei-Ling'e rastladığından beri gözü genç kadından başkasını görmez olmuştu.

Bu genç Çinli bayan doğrusu onu çok uğraştırmıştı. John Sanborn onun hangi nedenle Brunei'de bulunduğunu çok iyi biliyordu. Peggy ilk başlarda ona bir azize gibi davranmış, ama birkaç gün önce otelin havuzunda karşılaştıklarında Amerikalı'ya daha farklı yaklaşmıştı. Basit bir sohbetten sonra Peggy Amerikalı'nın odasına gelmesine itiraz etmemişti. Küçük bir öpücükten sonra Peggy Mei Amerikalı'nın İki metre uzağına oturmuş ve sadece havadan sudan konuşmuşlardı. Telefonun sesi konuşmalarını kesince Peggy Mei hemen bir öneride bulunmuştu:

— Yarın Jerudong'daki kulüpte olacağım. Bir kokteyle davetliyim. Eğer gelecek olursanız...

John Sanborn o yirmi dört saati genç Çinli'yi düşünerek geçirmişti. Jerudong'da onu tekrar gördüğünde parıltılı uzun elbisesiyle Peggy Mei'yi daha da çekici bulmuştu. İki portakal suyu kadehinden sonra Peggy Mei sırlarını açıkladı: Brunei'ye sadece iki haftalığına gelmişti, ama onu zorla burada tutuyorlardı. Sultan'ın kardeşlerinden Prens Mahmut genç kadının ülkeden ayrılmasına izin vermiyordu. Amerikalı bunu duyunca şaşırmadı. Mahmut istediklerini elde etmek konusunda sınır tanımayan bir insandı. Ablak yüzü, ağzının iki kenarından sarkan bıyıkları, dar alnıyla insanla maymun arası garip bir yaratıktı. Fiziksel kusurlarını dağıttığı paralarla kapatırdı.

— Hiçbir açıklama yapmadan, sessizce gitmeyi denedim, diye açıklamıştı Peggy Mei. Havaalanında beni durdurdular. Oradaki polisler Sultanın kuzeniymiş. Eh, ben de Çinli'yim...

Brunei'de Çinliler'in hakları Rusya'daki Yahudiler'in haklarıyla eşdeğerdeydi. Gecenin sonlarına doğru, orkestra programını bitirdiğinde, John Sanborn Peggy'nin niyetini henüz anlamış değildi. Çok geçmeden

Peggy genç adama kendisini Sheraton'a bırakıp bırakmayacağını sordu. O gece Prens Mahmut Filipinli haremiyle eğleniyordu. Arabaya bindiklerinde John Sanborn Peggy'nin oyununu anladı.

— Galiba havaalanından geçmeden Brunei'den ayrılmanın bir yolu var, diye söz başladı genç kadın. Lumapas köyünden Malezya'da Limbang'a ulaşan bir pist varmış ve hiçbir kontrol yapılmamış. Orada bir havaalanı olduğunu biliyorum. Pasaportum da yanımda... Beni oraya ulaştıracak birini bulabilir misiniz acaba? İyi para öderim. Mutlaka Hong Kong'a dönmem lazım. Yeni bir filme başlayacağım da...

John Sanborn içinden bir kahkaha attı. İşte oyun belli olmuştu! Peggy genç adamın onu arzuladığını ve bütün Bruneililer gibi John Sanborn'un oradaki CIA şefi olduğunu biliyordu. Bu casuslar sınırların kanun dışı yollarla nasıl aşılabileceğini çok iyi bilirlerdi.

Ödemeye gelince John Sanborn bunun dolar karşılığı olmayacağını biliyordu.

— Kolay olmayacak, dedi. Yine de araştıracağım. Sheraton'un lobisinde ayrıldılar.

Hemen ertesi gün John Sanborn tanıdıkları vasıtasıyla Lumapas sınırı hakkında bilgi toplamaya başladı. Gerçekten de böyle bir yer vardı. Genellikle Jalan Mac Arthur'da pasaport kontrolünden geçildikten sonra Brunei nehrinden Limbang'a varılıyordu. Malezya topraklarında yer alan bu bölge bataklık kıyısında, ormanlık bir alandı. Bu sevimsizliğine rağmen Limbang sultanlık yönetiminden bıkan Brunei halkı için ideal bir kaçış bölgesiydi.

CIA'nın istasyon şefi fazla düşünmedi. Bu yolculuk ona Peggy'yi kazandıracaktı. Bir sorun çıkacak olursa amirlerine uygun bir çıkış yolu aradıklarını söyleyecekti. Eh, bu da işinin bir parçasıydı.

— Sizi Limbang'a bizzat kendim götüreceğim, diye açıklamıştı yaklaşık iki saat sonra Peggy'e. Sheraton Oteli'nin havuzundaydılar.

— Oh bu harika! Bunu benim için mi yapacaksınız? diye sormuştu genç kadın sahte bir saflıkla.

Ve eklemişti:

— Pazartesi günü yola çıkmak gerekecek. Malezya'da Kuching için bir uçuş var. Aynı gün Singapur'a bağlantı veriyor.

John Sanborn o üç günün hiç bitmeyeceğini sanmıştı. Günlerden pazartesi, saat sabahın sekiziydi. Son konuşmalarından beri Peggy'i bir daha görmemişti.

532 numaralı odanın kapı tokmağı yavaşça döndü ve eşikte Peggy Mei-Ling belirdi.

— Lobide şüpheli birini görmediniz ya? diye sordu genç adama. Lobide her zaman Sultan'ın siyasi polis örgütünün bir parçası olan «Özel Bölümün adamları olurdu. Bu kural o gün de bozulmamıştı.

— Hayır, diye yanıtladı John Sanborn odaya göz gezdirirken. Peki ama bavullarınız nerede?

— Kat hizmetkârlarının çoğu Özel Bölüm'ün adamları. Dikkat çekmek istemedim. Sadece bunu alıyorum.

Peggy bunları söylerken televizyonun yanında duran küçük bir çantayı ve Gaston de Lagrange şişesini gösteriyordu. Hong Konglular bu konyağa bayılırlardı ve Brunei'de de bu şişeler çok ucuza satılıyordu.

— Hazırım, dedi. Gidebiliriz.

— Daha vaktimiz var, diye yanıtladı Amerikalı.

John Sanborn genç kadını hafifçe kendine çektiğinde Peggy Mei-Ling karşı koymadı. John Sanborn onu öpmek istediğinde genç Çinli başını geri itince Amerikalı dudaklarını Peggy'nin boynuna gömmek zorunda kaldı. Genç kadının naz yaptığını sanan Amerikalı'nın duyguları bir dalga gibi kabarmıştı.

— Gitmemiz gerek, diye konuştu Peggy Mei-Ling.

John'un solukları hızlanmıştı. İstedikini ele geçirmeden bu odadan çıkmaya niyeti yoktu. Peggy de işini bilen bir kadındı. Nitekim çok geçmeden naz yapmayı bıraktı. John'u mutlu edecek hareketlere başladı. Yine de yüzünde masum bir ifade vardı. John zevkin doruğuna ulaşarak yorgun vücudunu yatağa bıraktığında Peggy de usulca banyoya yöneldi.

Tekrar odaya girdiğinde giysisini değiştirmiş, makyajını tazelemişti. John onu yeniden arzuluyordu. Genç kadın da bunu hissetti. Amerikalı'ya gülümseyerek:

— Haydi, dedi. Sizi otoparkta bulurum.

John Sanborn onun dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu. Belki Limbang'da bir fırsat daha yakalarım, diye düşünüyordu. Ne de olsa Malezya uçakları hep rötâr yapardı. Odadan çıkarken koridorda ufak tefek Singapurlu bir kat hizmetçisiyle çarpışıyor, kadın ona gülümsedi. John kadınların hoşuna gittiğini biliyordu.

Lobi hâlâ tenhaydı. Dışarıda bardaktan boşanırcasına yağın yağmur sokakları da boşaltmıştı. Kapıdaki bekçi kocaman bir şemsiyeyle yaklaşarak John'a Range-Rover'ına kadar eşlik etti. Brunei kuzey ve güney musonlarının tam ortasındaydı. İkisinden de etkilendiğinden, yaklaşık bir senedir yağmur Brunei'den hiç eksik olmamıştı.

Amerikalı Range'ın direksiyonuna geçtikten sonra Sheraton'un yan tarafına park etti. Ana girişin önünde durmayı özellikle istememişti. Yangın merdiveninin önünde kendini daha güvencede hissediyordu.

Peggy Mei-Ling on dakika sonra elinde çantası ve Gaston de Lagrange şişesiyle belirdi.

John kapıyı açmak için arabadan indi. Genç Çinli gülümseyerek arabaya bindi.

— Bizim o tarafta, yani Çin'de yağmurun mutluluk getirdiğine inanılır, dedi.

John Sanborn, Sheraton'un bulunduğu Sungai Kianggeh Caddesi'ne çıkmıştı bile. Biraz ileriden sola dönerek Jalan Tutong yoluna çıktı. Yağmur altında Bandar Seri Begawan büyük binaları ve yeşil bitkileriyle daha da hüzünlü görünüyordu. Burası tipik bir tropikal kasaba gibiydi.

Peggy Mei-Ling başını dimdik tutuyor, bir heykelden farksız görünüyordu. John Sanborn hafifçe ona dokunduğunda genç Çinli sesini çıkarmadı. Şu ana kadar her şey yolunda gitti, diye düşünüyordu. John Sanborn Sheraton'dan çıkarken Peggy Mei-Ling'i kimsenin görmediği kanısındaydı. Sol tarafta yarı Asya yarı Arap mimarisindeki esrarlı Ntural imam sarayı belirdi. Bu saray Brunei nehrinin kuzey kıyısındaki bir tepeyi boydan boya kaplardı. Sultan, sarayından hiç çıkmazdı. Savunma ve içişleri bakanlarının da sarayda birer ofisleri vardı. Demir parmaklıklarla örtülü kapının önünde iki silahlı bekçi nöbet tutuyorlardı.

John Sanborn saatine baktı.

— Yarım saat sonra Lumapas'a varmış oluruz, dedi. Her şey yolunda giderse iki saat sonra da Limbang'dayız.

Yağmur yeniden son hızla yağmaya başlamıştı. John Sanborn silecekleri çalıştırdı. Biraz tedirgindi. Limbang'a ulaşmak için tek bir yol vardı ve bu yağmurda o balçıkların içinden nasıl geçeceğini bilemiyordu. Ayrıca iki ırmak geçmeleri gerekecekti. Range-Rover'ın lastiklerine güveniyordu ama yine de tehlikeyi gözardı etmemek gerekirdi. Görüntü değişmiş, yolun iki kıyısını vahşi ormanlar kaplamıştı. Bunaltıcı sıcak ise dayanılacak gibi değildi.

Yaklaşık on beş dakika sonra içinden daracık bir yolun geçtiği köye vardılar.

Yağmur biraz dinmişti. John Sanborn arabının hızını kesti. Köyün sonunda asfalt yol da sona eriyor, yerini dar ve engebeli bir piste bırakıyordu. Civarda hiçbir özel işaret olmamasına rağmen burası Brunei ile Malezya arasındaki sınır bölgesiydi. John Sanborn'un karşısında yaşlı bir çiftçi çıktı. Adamın elinde dolu bir benzin bidonu vardı. Sınır boyunda yaşayan Malezyalılar alışverişlerini Brunei'de yaparlardı. Benzinin fiyatı burada çok düşüktü.

İşte, Malezya önlerinde uzanıyordu. Ananas tarlaları ve tahta köy evleriyle çevrili yol, vahşi ormana doğru uzanıyordu.

— Gidiyoruz! dedi John.

Range-Rover bir fil yavrusunun bile sığabileceği çukurdan atlayarak, ileri atıldığında Peggy Mei-Ling bir çığlık attı. Motordan homurtulu bir ses duyuldu. Çinli kadın koltuğunda geriye kaykıldı.

— Bir saat sonra Limbang'a varırız, dedi John. Tabii eğer yağmur nedeniyle nehirler taşmamışsa... John Sanborn tutkularının esiri olarak bu yolculuğa çıktığına biraz pişmandı. Sarayın davetlilerinden birini yasadışı yollarla ülke dışına çıkarmak diplomatik bir savaşa yol açabilir ve CIA'daki görevinin sona ermesine neden olabilirdi. Bir an önce geri dönmek için acele etmeliydi.

Ormanın geniş bitki örtüsü neredeyse yolu kapatıyordu. Kenardaki ananas tarlaları az da olsa medeniyetin buralara uzandığını kanıtlıyordu. Tekrar Malezyalılarla karşılaştılar. Zavallı adamlar bisikletlerini satın aldıkları mallarla yüklemişler, çökük omuzlarıyla yağmur altında yürüyorlardı. Bir iki köy evi daha gördükten sonra, vahşi orman tüm manzaraya hakim oldu.

John Sanborn duygu ve düşüncelerini yol üzerinde yoğunlaştırmak zorunda kaldı. Range-Rover

çukurdan çukura atlıyor, her seferinde direksiyon John Sanborn'un yüzüne çarpıyordu. Motorun homurtusu ve cama vuran iri yağmur damlalarının gürültüsü arasında John Sanborn yanındaki çekici kadının varlığını unutmuştu. Buraya yol bile denilemezdi! Vahşi ormanın ortasında bir patika tanımla bile burayı anlatmak için yeterli değildi. Range-Rover ani bir homurtuyla durdu. Arka tekerlekler çamura gömülmüştü.

John Sanborn büyük uğraşlar sonucu arabayı çamurdan kurtarmayı başardı. Buhar camlan örtmüş, Peggy'nin makyajı da yavaş yavaş akmaya başlamıştı. John başarıp başaramayacaklarına emin değildi. Hızlan saatte beş kilometreyi geçmiyordu. Daha ilk nehir geçişine bile varamamışlardı. Peggy camı kıracak gibi düşen yağmur damlalarından korkup bir çılgılık atarak geriye sıçradığında:

— Birazdan nehre varacağız, dedi John Sanborn umut vermek istercesine.

Yolculuk yavaş yavaş bir kâbusa dönüşüyordu. Çok geçmeden yağmur dindi ve toprak kokmaya başladı. Bir yol ayırımına gelmişlerdi. John sezgileriyle hareket ederek sağa saptı.

Yüz metre ötede yol genişledi ve çamurlu bir suyla karşı karşıya geldiler. Nehir!

Bir başka Range-Rover da nehir kenarında durmuş, bekliyordu.

— Kahretsin! diye homurdandı John. Geçemeyeceğiz.

Birkaç metre daha ilerleyerek arabayı durdurdu. Diğer araba yolu kapatıyordu.

John Sanborn arabadan indi. Bunaltıcı sıcak külçe gibi üzerine çöküyordu. Biraz da rahatsız olarak, hangi delilerin, dünyanın bu unutulmaz köşesine gelip, nehir kenarına park ettiklerini düşündü. Burası av bölgesi değildi ve civarda kalınabilecek ev de yoktu. Çamurlara bata çıka diğer Range Rover'in yanına geldi.

Sürücü kapısı açıldı ve bir adam aşağı indi. Yöre kıyafeti giymiş bir Malezyalıydı. Amerikalı gülümsedi.

— Yolda mı kaldınız?

Malezyalı evet anlamında başını salladı. John Sanborn arabanın içinde üç kişi daha olduğunu farketti. Beyazlar! Şoför koltuğunun yanında oturan aşağı inerek yanlarına geldi. John şaşırmandan edemedi. Adamı tanıyordu. Adı Michael Hodges'tu.

İngiliz Gizli Servisi MİG'nin patronu Guy Hamilton tarafından Sultan'a önerilmişti. Michael Hodges bu sayede Sultan'a en yakın ekiplerden biri olan güvenlik örgütünün şefi olmuştu. İriyarı, koyu mavi gözlü, ince dudaklı ve karga burunlu bir adamdı.

Kuzey Yemen'de savaşmıştı ve pek iyi tanınan biri değildi.

Eğer Peggy Mei-Ling'i göreceksa John sonlarının pek parlak olmayacağını düşündü. Bundan mutlaka amirlerine söz ederdi. John Sanborn kaygılarını belli etmemeye çalışarak elini uzattı.

İngiliz hoşnutsuz bir tavırla kendine uzanan eli sıktı. Omuzları inanılmaz genişlikteydi.

John Sanborn elinin biraz sertçe sıkıldığını farketti. Michael Hodges Amerikalı'nın elini bırakmadan hafifçe öne eğildi, sol elini çizmesine soktu ve tekrar doğrulduğunda elinde bir bıçak vardı.

John Sanborn gerilemek istedi ama İngiliz hâlâ elini bırakmamıştı. Bir kâbus gibi Michael Hodges'un sol kolunun havaya kalktığını gördü. Bir saniye sonra bıçak John Sanborn'un vücuduna saplanmıştı. Amerikalı savunmasız bir hareketle serbest kalan eliyle bıçağı çekmeye çalıştı. Ama Michael Hodges buna izin vermedi. Ani bir hamleyle, bıçağı yukarı doğru kanırttı.

John Sanborn dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. Ayakta duracak gücü kalmamıştı. Bir külçe gibi cansız yere yığıldı. Michael Hodges diğer Range-Rover'a yönelerek kapıyı açtı. Peggy Mei-Ling dışarı çıktı. Michael Hodges kibarca onun yere inmesine yardım etti.

Genç Çinli çantasından bir mendil çıkararak yüzündeki tozları ve terini sildi. Gözlerini birkaç metre ötesindeki John Sanborn'un cesedinden ayıramıyordu.

Malezyalı ile beyazlardan biri cesedi nehre doğru sürüklediler.

Peggy Mei-Ling bozulan makyajını düzeltmeye çalışırken Michael Hodges ona yaklaşarak:

— Gidiyoruz, dedi.

Peggy Mei-Ling makyaj yapmakla meşgul olduğundan İngiliz'i dinlemiyordu bile.

Sonunda eski koltuğuna tekrar oturdu. Malezyalı şoför koltuğuna yerleşti, arabayı geri vitese taktı. Yüz metre ileriden geri dönüş yapabiliyordu. Michael Hodges diğer Range'm direksiyonuna geçmişti. Peggy oturduğu yerden diğer iki adamın John Sanborn'un cesedini nehre attıklarını gördü.

Çok geçmeden çamurlu su cesedin üstünü örttü, John Sanborn sulara gömülmüştü...

* * *

— Bangkok'a inişe geçiyoruz. Lütfen kemerlerinizi bağlayın. Hostesin sesiyle Malko kendine geldi. Paris'ten kalktıklarında yapılan havyar servisinden sonra derin bir uykuya dalmış, filmi bile seyretmemişti. Air France'ın uçuşu diğer uçuşlardan farklıydı. Tayland'a kadar hiç iniş yapmamışlardı. Bir yataktan daha konforlu olan koltuğunda Malko, tam on saat deliksiz uyumuştü. Pencereden kavurucu güneşin altındaki yeşil ormanlara baktı. Asya'yı seviyordu. Avusturya'da hava hep soğuk ve kapalıydı. Paris'te de farklı değildi. Fakat ParisBangkok uçağına yetişmek için Viyana'da CIA şefinin verdiği brifingi kaçırmıştı. Ona kısaca anlatılan Borneo'nun kuzeybatısındaki Brunei Sultanlığı'nda Şirket'in çözmesi gereken büyük bir sorun olduğuydu. Dünyanın öteki ucu...

Malko konuyu kafasında evirip çeviriyor, ama CIA'nın, dünyanın en zengin adamı olan genç Brunei Sultanı Hasan Vaddallah ile nasıl bir problem içine girdiğini anlayamıyordu.

747'nin tekerlekleri nihayet yere değdi. Don Muang Havaalanı'na inmişlerdi.

Malko'yu iriyan bir adam bekliyordu. Yanında da ufak tefek bir Taylandlı vardı. Jerry Mulligan CIA'nın Bangkok'daki istasyon şefiydi. Yanındaki Taylandlı dostunu Malko ile tanıştırdı. Malko adamın ismini aklında tutamadı. Ufak tefek Taylandlı usulca kenara çekilince Jerry Mulligan Malko'nun koluna girerek:

— Yolculuğunuz iyi geçti mi? diye sordu.

— Harikaydı, diye yanıtladı Malko, Ama henüz yolculuğum bitmedi. Sanırım bundan sonrası pek zevkli olmayacak.

— Royal Brunei elbetteki ki Air France'la kıyaslanamaz. Neyse ki yalnızca üç saat daha uçacaksınız.

Polis kontrolünden geçtiler ve Air France'ın VIP salonuna girdiler. Jerry Mulligan alnında biriken teri silerek bir bira ısmarladı. Malko ise koyu bir kahveyle yetindi.

Amerikalı saatine bakarak:

— OK., dedi. Fazla zamanımız yok.. Size kısa bir açıklama yapayım. Orada size yardım edebilecek kimse yok. Sadece büyükelçi Walter Benson Kendisi bizi oldukça sever.

— Sultan'a suikast yapmayı mı düşünüyorsunuz? diye sordu Malko. Mulligan hafifçe gülümseyerek:

— Hayır, dedi. Bizimle arası iyidir. Komünistlerden pek hoşlanmaz. Daha çok Reagan yanlısı bir sağcıdır. Politik açıdan bütün sorunlarını halletmiştir. Polis örgütü kuzeninin yönetiminde, ordu erkek kardeşi tarafından idare ediliyor. Elinin altında, başı sıkıştığında çağırabilmesi için «Kuzenler»* ile veya bizimle irtibat kurabileceği bir kırmızı telefon her zaman mevcuttur.

* *İngilizler*

— Bu nefis tabloyu hangi görüntü bozuyor?

— Hikâyemiz bir yıl önce başladı, diyerek Jerry Mulligan sözlerine devam etti. George Shultz geçen yıl Sultan'ı ziyaret etmişti. Nikaragua'daki kontrgerilla hareketlerinden, kongre ile olan sorunlardan konuşmuşlardı. George Shultz daha sözlerini bitirmeden, Sultan çek karnesini çıkarmış.

— Nikaragua'yı satın almak mı istemiş?

— Hayır, ama üç gün sonra Brunei'deki istasyon şefine beş milyon dolarlık bir çek vermiş.

Güzel bir jest, diye düşündü Malko.

— Bu parayla kontralar için bol silah almış olmalısınız... diye konuştu Malko düşüncelerinden sıyrılarak.

Amerikalı iç çekerek:

— Hayır dedi. Irangate sözü size bir şey hatırlatıyor mu? Malko gülümsedi. Bu skandal Reagan yönetiminin yüz karası bir örneği idi. Gizli fonlar CIA'nın bu kirli savaşı için harcanmıştı.

— Uzatmayalım, diye devam etti John Mulligan. Bu iyi kalpli Sultanın parası kullanılmadı, gizli bir hesaba yatırıldı. Dedikoduları önlemek için de şirket faizini de ekleyerek beş milyon dolarlık yeni bir çek hazırladı ve Brunei'deki elçiliğe bu çek gönderildi. Amaç sonsuz teşekkürlerimizle çeki Sultana iade etmektir.

— Ya sonra? Sultan parayı geri mi çevirdi? Mulligan yavaşça başını salladı.

— Hayır, ama çok kötü bir sürprizle karşılaştık.

O sırada hoparlörden hışırtılı bir anons duyuldu. Brunei uçağı 32 numaralı terminalden kalkacaktı.

— Hikâyenin kalan bölümünü yolda anlatırsınız, dedi Malko.

— Sultan Hasan çok şaşırıldı', dedi Jerry Mulligan, koridorda Malko'nun yanında yürürken. Hayatında ilk kez birisi ona para iade ediyordu. Aslında sultan için beş milyon demek, bir doların bizim gözümüzdeki değerine eşit. Ama sultan duygulandı bir kere... Yine de daha önce takdim ettiği

yirmi milyon doların olumlu yerlerde kullanılıp kullanılmadığını sordu. Bu konuda hiç haberi olmayan Walter Benson, meseleyi araştıracağına söz vermiş. İstasyon şefimiz tatilde olduğu için Benson durumu bir teleksle Langley'e iletmiş. Cevap olarak Sultan'ın beş milyon dolardan başka hiç para vermediği bildirilmiş. İşte o zaman da işler arap saçına dönmüş.

— Nasıl yani?

— Walter Benson tecrübeli bir diplomat değildir. Cumhuriyet Partisine çok emeği geçtiği için CIA onu görevlendirmeyi uygun gördü. Sivil hayatta Benson bir avukattır. Bu olayda da bir avukat gibi hareket etti.

— Nasıl?

— Sultanla bir görüşme daha yapmış. Sonuçta bir yanlışlık olduğunu, Şirket'in beş milyondan başka para almadığını söylemiş. Sultan hemen başyaverini çağırmış. Çekleri hazırlayan bu adamı sorguya çekmiş. Adam çeklerin kopyalarını göstermiş ve bu çekleri bizzat kendisinin istasyon şefimize verdiğini söylemiş. Bu durumda büyükelçi de ne yapacağını şaşırды tabii. Benson, istasyon şefi tatilden dönünce onu sorguya çekti. İstasyon şefi John Sanborn bunun üzerine yaver Ali ile bir görüşme yapmak istedi. Adam John Sanborn ile görüşmeyi reddetti ama telefonda o çekleri kendisine verdiğini de bir kez daha tekrarladı.

32 Numaralı terminale gelmişlerdi. Bu çek hikâyesi Malko'nun epey ilgisini çekiyordu.

— Ya sonra?

— Ortalık iyice karıştı, diye sözlerine devam etti Jerry Mulligan. Büyükelçi Sultan'ın başyaverinden çok ağır bir mektup aldı. Bu mektupta Sultan'ın, yirmi milyon doların nerede kullanıldığını mutlaka öğrenmek istediği ve eğer para kullanılmamışsa dolarlarını geri istediği belirtiliyordu. Sultan aynı mektubun bir kopyasını Shultz'a da göndermiş!

— Demeyin! Ya sonra? Yirmi milyon dolar bulundu mu?

— Ne yazık ki hayır, diye yanıtladı Amerikalı içini çekerek. Bütün hesaplarımızı tek tek kontrol ettik. Yirmi milyon dolardan iz yok.

— Ya John Sanborn Ayda 3500 dolar kazanan biri için yirmi milyon hiç de fena para değil.

— Onu da sıkıştırdık tabii. John Sanborn'un tuttuğu bütün kayıtları kontrol etti. Ama sonuç alamadık. Konuyu aydınlatabilmek için Langley'i devreye soktuk.

— Eee?.. John Sanborn itirafta bulundu mu?

— Hayır, bulunamadı. Çünkü bu arada kayboldu.

Malko hayretten gözlerini kocaman açarak, Amerika'lıya baktı.

— Kayıp mı oldu?

— Bir sabah Range-Rover'ına binerek, ofise gitmek üzere evinden çıkmış. Ondandır kendisini gören olmamış. Araba daha sonra Malezya hükümetine ait Limbang topraklarında bulunmuş. John Sanborn'un oraya yasal yollarla girmediğini biliyoruz.

— Bence hikâye gayet açık, dedi Malko buruk bir gülüşle. Yirmi milyon dolarla insan kendine yeni bir hayat kurabilir. Sultan'a parasını geri ödeyip, bu öyküyü unutmak en doğrusu... Jerry Mulligan kafasını sallayarak:

— Bu parayı bulabileceğimiz hiçbir yer yok, dedi. Genel müdür bu tür paralan normal bütçeye katmadığını söylüyor, Irangate skandalından sonra gizli bütçe kullanmadığımızı siz de biliyorsunuz. Shultz bu konuda tamamen şirket'i suçluyor. Eğer mesele Kongre'ye yansiyacak olursa şirket bir çıkmaza girecektir.

— Peki ya ben Brunei'de ne yapacağım? diye sordu Malko.

— Gerçeği bulacaksınız. Öyle şeyler var ki...

Sari giymiş bir hostes Malko'ya yaklaşarak sitemli bir sesle:

— En son siz kaldınız efendim, dedi. Kapıları kapatıyoruz. Jerry Mulligan Malko'ya kapıya doğru sürükledi.

— Devamını size büyükelçi anlatacaktır. İyi şanslar.

* * *

737 inişe geçtiğinde Malko çamurlu nehri çevreleyen ormanın içinde Sultan Hasan'ın görkemli sarayını görmekte gecikmedi. Sultan, Brunei'nin tek hakimiydi. Biraz ilerde nehir kıyısında baraka tipi evler de dikkatini çekti. Bütün gelişmemiş ülkelerde olduğu gibi Brunei'de de durum aynıydı. Dünyanın en zengin adamı parasını halkıyla paylaşmıyordu.

Malko eşyalarını toplamaya başladı. Alıştığı uygarlıktan uzak bu ülkede hangi ipuçlarıyla neyin peşinde koşacaktı? Malko dışarı çıkınca bardaktan boşanırcasına yağın bir yağmurla karşılaştı. Saat henüz akşamüstü beş olmasına rağmen Brunei'de günün ışıkları solmaya başlamıştı. .

Beş dakika sonra Malko yepyeni bir Toyota kiralamış, ülkenin başkenti Bandar Seri Begawan'a doğru yol alıyordu. Son derece modern otoban ıssızdı. Geniş yol ormanın içinde kayboluyordu. Brunei hükümetine ait resmi plakalı bir mercedes 600 korna çalarak Malko'yu sollada.

Malko bir tesadüf sonucu Sheraton Otel'i ni buldu. Küçük otel, bir tatil kasabası oteli izlenimini veriyordu. Malko hiç kimsenin Brunei'ye gelmek için bir sebebi olamaz, diye düşünmekten kendini alamadı. Sultan turizm girişimlerini desteklemiyordu. Malko ufak otel odasına girince rutubet kokusuyla karşılaştı.

Havaalanında kimse ona soru sormamış, civarda polis de görmemişti. Malko hemen Amerikan Büyükelçiliği'nin telefonunu çevirdi. Biraz sonra bir bekçi telefonu açarak kötü ingilizcesiyle elçiliğin kapalı olduğunu söyledi.

Malko ertesi günü beklemekten başka çaresi olmadığını anladı. Üstelik uzun yolculuk onu yormuştu. Biraz dinlenmeye karar verdi.

* * *

Yağmur bulutları denize doğru yol alıyordu. Malko kahvesini içtikten sonra yeniden elçiliğin telefonunu çevirdi. Bu kez büyükelçinin sekreterine ulaşmayı başardı.

— Sayın büyükelçi Singapur'dalar diye yanıtladı sekreter. Birkaç saat sonra dönecek. Yardımcı olabilir miyim.

— John Sanborn'un adresine ihtiyacım var, dedi Malko kendini tanıttikten sonra.

— Jalen Kota Batu yolu üzerinde, diye yanıtladı sekreter. Subok Bridges'in yedi mil kadar

uzağında, san boyalı bir evdir. Eşi evde mi, bilemiyorum.

— Daha sonra büyükelçiyi de görmeye geleceğim, dedi Malko.

Bir duş aldıktan sonra lobiye indi. Dışarıdaki sıcak dayanılacak gibi değildi. Malko Toyota'sına binerek, Brunei Nehri'ne doğru inen Sungai Kianggeh'te yola koyuldu.

Jalan Kota Batu, Brunei Nehri adı verilen koy boyunca uzanıyor ve sonunda ormanla birleşiyordu. Malko bütün evlerin yolun sol kenarına inşa edilmiş olduğunu gördü. Bu evler zengin bir bitki örtüsüyle çevriliydiler. Malko sarı boyalı evi bulmakta güçlük çekmedi. Kapının önüne beyaz bir Ford Escort park edilmişti. Demek ki bayan Sanborn evdeydi. Malko Toyota'sını Ford'un yanına park edip kapıyı çaldı. Kapı açıldığında Malko'nun gözleri kamaştı. Karşısında uzun boylu, iri göğüslü kumral bir kadın duruyordu. Vücudunu cömertçe sergileyen siyah bir mayo giymişti. Siyah güneş gözlükleri takıyordu. Ayağındaki topuklu plaj ayakkabıları boyunu daha da uzun gösteriyordu.

— Kimsiniz? diye sordu Malko'ya.

— Bayan Sanborn?

— Evet. Adım Joanna Sanborn.

— Ben de Malko Linge: Büyükelçi tarafından geliyorum. Eşiniz hakkında görüşmek istiyorum, içeri girebilir miyim?

— Buyrun.

Bayan Sanborn Malko'yu evin arka tarafındaki havuza götürdü. Genç adama oturması için geniş koltuklardan birini işaret etti. Bayan Sanborn nihayet siyah gözlüklerini çıkardığında Malko buğulu ve hüzünlü gri gözlerle karşılaştı. Küçük bir sehpanın üzerinde içi buz dolu bir bardakla birlikte, bir Cointreau şişesi duruyordu. Genç kadın konuşmaya başlamadan önce içkisinden bir yudum aldı.

— Sanırım kocamın nerede saklandığını öğrenmek için geldiniz. Siz ilk değilsiniz...

— Kafamda kurduklarım böyle değildi, diye kendini savunmaya çalıştı Malko beceriksizce.

Dayanılmaz bir sıcak vardı, üstelik bayan Sanborn da Malko'ya içecek bir şey ikram etmiyordu. Malko sıcığa rağmen gözlerini kadının dolgun göğüslerinden ayıramıyordu. John Sanborn nasıl olur da arkasında bu güzellikte bir kadını bırakıp kaçabilirdi.

— Olayın ne olduğunu tam olarak bilmiyorum, dedi. Ama daha fazla bilgi toplamak istiyorum.

Joanna Sanborn gözlerini Malko'ya dikerek ciddi bir sesle:

— Bay Linge, kocam bir cinayete kurban gitti, dedi. Bunu daha önce de söyledim, ama kimse bana inanmak istemiyor.

— Cinayet mi?! diye karşılık verid Malko şaşkınlıkla. Nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?

Joanna küçük buz parçalarının üstüne biraz daha Cointreau ekledi. Malko kadının boynundan göğüslerine doğru inen ter taneciklerini görebiliyordu. Genç kadının gözleri dolmuştu.

— Hiç bir kanıtım olmamasına rağmen, eminim, dedi Joanna Sanborn. Birileri o yirmi milyon doları çaldı ve suçlu kocamın üstüne atmak istiyor.

Malko kadının gri gözlerine dikkatle baktı. Buğulu gözlerde hiçbir canlılık yoktu.

— Büyükelçi konuyu kendisine açtığına John bu meseleden bana da bahsetti. Kendisini suçlamaları onda bir şok etkisi yaratmıştı, özellikle Ali'nin tutumuna bir anlam veremiyordu. Bu arada, bir şey içmek ister misiniz?

— Hayır, teşekkürler, dedi Malko. Devam edin lütfen.

— Genç kadın birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra içkisinden bir yudum daha aldı. O sırada iri yağmur damlaları düşmeye başladı.

— İçeri girelim, dedi Joanna Sanborn.

Genç kadının vücudunu sıkıca saran siyah mayo ve her adım atışında hafifçe sallanan kalçaları Malko'nun düşüncelerini ister istemez başka yöne çekiyordu. Joanna genç adamın düşüncelerini okumuş gibi içeri girmeden önce başını çevirip Malko'ya baktı. Oturma odasındaki koltuklara oturduklarında:

— John, ilk olarak Sultan'ın yakın çevresindekilerden şüphelendi, diye sözlerine devam etti. Joanna Sanborn, asıl suçluyu bulmaya kararlıydı. En çok kuşkulandığı kişi ise Ali'ydi.

— Sultan'ın başyaveri mi? Bu olanaksız görünüyor. Sultan'ı dolandırmaya kalkmak çok tehlikeli olurdu.

Amerikalı kadın omuzlarını silkti.

— Elbette. Bu arada Hacı Ali'nin genç olduğunu ve bu işe önceki yaveri emekli olduktan sonra alındığını unutmayın. Tabii adamın büyük bir servetle görevinden ayrıldığını söylemeye gerek yok. Söylenenlere göre Hacı Ali'nin Sultan'ın yeni karısı isteri Mariam'la ilişkileri pek iyi değilmiş, işine son verileceğinden korkuyormuş. Belki de sadece dedikodu ama...

Joanna Malko'nun ilgisizliğini farketmişti. Buruk bir sesle:

— John'u anlamsızca savunduğumu düşünüyorsunuz değil mi? diye sordu. Parayı çalarak kaçtığına inanıyorsunuz. Ama ben aynı kanıda değilim. Evet, John'un serüven meraklısı oduğu ve Asyalı kadınların peşinde koştuğu doğrudur ama bana da bağlıdır. Her ne kadar ilişkimiz eskisi gibi değilse de, John bu şekilde kaçıp gitmiş olamaz.

Joanna oldukça ciddi görünüyordu. Malko:

— Kocanızın ortadan yok olduğu gün neler oldu? diye sordu.

— Her günkü gibi evden ayrıldı. Kapıdan çıkarken her zaman yaptığı gibi “Akşama görüşürüz” dedi. On dokuz yıldır tanıyorum. Kötü bir şey olsa sezerdim. Daha sonra arabası Limbang'da bulundu. Hepsi bu kadar işte... Oraya gitmek için bütün vahşi ormanı geçmiş.

— Peki ya Limbang'dan nereye gidebilirdi?

— Limbang'dan kalkan uçaklar var.

— Pasaportu yanında mıydı?

Joanna bardağını dudaklarına götürdükten sonra fısıldar gibi:

— Evet, diye yanıtladı.

Odaya yeniden bir sessizlik çöktü. Sessizliği bozan camlara vuran yağmur damlalarıydı. Malko, John Sanborn pasaportunu yanına aldığına göre, demek Brunei'den ayrılmaya gerçekten niyetliydi,

diye düşünmekten alamadı kendini.

Bakışlarını yeniden Joanna'ya çevirdi. Genç kadın bardağına biraz daha içki ekliyordu. Malko kadının elinin titrettiğini farketti. Gözleri yaşlarla doluydu. Aniden ayağa kalkarak:

— Özür dilerim, dedi.

Geri döndüğünde gözlerini silmişti. Mayosunu çıkarmış, üzerine bir tişört giymişti.

— Neler düşündüğünüzü anlayabiliyorum, dedi Malko'ya. Ama mutlaka bir açıklaması olmalı.

— Onu bulmak için elimden geleni yapacağım, dedi Malko ayağa kalkarken.

Joanna da onunla birlikte ayağa kalktı. Ve aniden hıçkırıklara boğularak kendini Malko'nun kollarına bıraktı.

— Artık dayanamıyorum! Bütün gün burada yapayalnızım! Delireceğim! John'a ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Öldüğüne yüzde yüz eminim. Kocamı öldürdüler, çünkü onun gerçeği bulacağını biliyorlardı.

Malko kadıma, içtenliği karşısında ne yapacağını bilemedi. Kollarının arasında tuttuğu, savunmasız bir kadındı. Malko onu hafifçe geri iterken parmakları ister istemez Joanna'nın göğüslerine dokundu. Kadın bu temas karşısında hafifçe inledi, başını Malko'nun omuzuna gömdü. Malko bu eve geldiğinden beri kadının göğüslerine hayrandı. Elini yeniden Joanna'nın göğüslerine götürdü. Joanna karşı koymadı. Yağmur damlaları kiremitleri sessizce dövüyor, sessizliği bozuyordu. Malko genç kadının hızlı soluklarının boynunu yaladığını hissetti. Joanna hafifçe geri çekilerek fısıltıyla:

— Beni bırakmayın, dedi.

Bu sözleriyle Malko'yu ne duruma soktuğunun farkında değildi. Malko kendini bu garip ortamdan kurtarmak için son bir çabayla genç kadından kurtulmaya çalıştı ama çabalan boşunaydı.

Joanna'nın soluk alışları daha da hızlanmıştı. Malko'yu sadece bir saattir tanıyordu, ama bu adamın kendisine neler yapacağını anlamıştı. Çok geçmeden Malko ona sahip olduğunda Joanna hafifçe inledi. Genç kadın geri çekildiğinde alkolün etkisiyle buğulanmış gözlerini Malko'ya dikerek:

— Benim bir orospu olduğumu düşündüğünüze eminim, dedi. Ama bana kibar davranan tek erkeksiniz. Bunu bilmenizi isterim. Sevgi ve şefkate o kadar ihtiyacım var ki... Bir de gerçeği bulacak olursanız...

— Elimden geleni yapacağım, dedi Malko. Genç kadının dudaklarına hafif bir öpücük kondurarak, Toyota'sına doğru yağmur altında koştu. Joanna hiç hareket etmeden onun arkasından bakıyordu.

* * *

782. Cadde ile Kota Batu'nun birleştiği köşede Malko yol kenarına park etmiş bej bir Range-Rover'le karşılaştı. Şort ve tişört giymiş beyaz bir adam lastik tamiriyle uğraşıyordu, Iriyari, kıvrıkcık saçlı bir adamdı. Malko yanından geçerken başını kaldırdı ve gözleriyle genç adamı izledi. Malko ta—nımlayamadığı bir duyguyla adamın bakışlarından rahatsız oldu. Adam John Sanborn'un evini gözetler gibiydi. Malko Joanna'yı hatırladı. O kadını tekrar görmek istedi.

Yeniden Kota Batu yoluna koyuldu. Yağmur nedeniyle arabayı hızlı süremiyordu. Subok Bridge'e girdikten sonra, Jalan Sultan'a saptı ve Amerikan Elçiliği'nin mütevazî binasının önünde durdu. Üçüncü katta manyetik kontrolden geçtikten sonra büyükelçinin sekreteri Malko'yu patronunun

odasına götürdü.

Walter Benson çok kısa kesilmiş kır saçlara sahip, zeki bakışlı bir adamdı. Kocaman ayakları Malko'nun dikkatini çekti. Florida'da çekilmiş, Boca Raton'un büyük bir fotoğrafı masasının arkasında, Amerikan bayrağının yanında duruyordu. Malko'yu sıcak bir tavırla karşıladı.

— Dünyanın terkedilmiş bu köşesine hoşgeldiniz! dedi neşeli bir sesle. Avukatlık görevime dönmeden önce burada geçireceğim dört ayım daha var. Neyse ki Singapur buraya yakın... Yoksa insan bu ülkede aklını kaçıracaktır. Biraz şeker ve süt alır mısınız?

Sekreter daha önce Amerikalılar'ın vazgeçilmez tutkusu kahveyi getirmiş ve servisi yapmıştı.

— Süt istemem, ama bol şeker alırım dedi Malko. Pencereden Kampang Ayer'in büyük bir bölümü ve şehir müzesi görülüyordu. Bir polis arabası siren düdüğünü öttürerek caddeden geçti.

— Burası New York'tan beter! dedi Walter Benson gülümseyerek. Ama cinayet oranı çok düşük...

Bir sigara yaktıktan sonra:

— Umarım bu hikâyedeki parçaları birleştirebilirsiniz, dedi Malko'ya. Yoksa Brunei ile olan iyi ilişkilerimiz bozulacak. Malezyalılar şüpheli insanlardır. Resmi kokteyllerde bana kötü gözle baktıklarını hissedebiliyorum. Malko kahvesine biraz daha şeker ekledikten sonra:

— John Sanborn'un eşiyle görüştim, dedi. Kocasının öldürüldüğü kanısında...

Walter Benson buruk bir tebessümle:

— Biliyorum, dedi. Bana da aynı konudan söz etti.

— Ne düşünüyorsunuz?

— Size anlatmak istediğim bazı şeyler var. Bayan Sanborn'un bilmediği bazı şeyler. Brunei polisi bir araştırma yaptı ve buraya yerleşmiş olan İngilizler de bize yardım ettiler. Guy Hamilton isimli bir adam buradaki Özel Bölümü idare ettikten ve Sultan'ın güvenliğini sağladıktan sonra emekliye ayrılmış. John Sanborn'un Limbang'a arabasıyla gittiğini söylüyor. Sınırı yasa dışı yollarla geçtiğinden de eminiz.

Walter Benson ayağa kalkarak duvardaki haritaya yaklaştı.

— Bakın. Normal olarak nehirden geçmesi lâzım. Bu yolla Malezya'ya ulaşmak 20 dakika sürer. Tabii, polisin istediği bazı formaliteleri yerine getirmek gerekir, ne de olsa ülke değiştiriyorsunuz.

— Limbang'a vardıktan sonra John Sanborn neler yapabilirdi sizce?

— İşte bu nokta oldukça karışık, diye yanıtladı Walter Benson. Guy Hamilton Malezya polis şefini tanır. Adam, John Sanborn'un kaybolduğu gün, Sanborn'un pasaport numarasına sahip bir adamın Kuching üzerinden Singapur'a giden uçağa bindiğini teyit etmiş. Ve Sanborn'un arabası da havaalanının otoparkında bulunmuş

— Bu durumda her şey açık, değil mi?...

— Hepsi bu kadar değil, diye devam etti Walter Benson. Hamilton ilginç bir noktaya parmak bastı. Sanborn'un kaybolduğu gün, adam Sheraton Otelinde görülmüş. Kat hizmetçilerinden biri Sanborn'un Peggy Mei-Ling adında Çinli bir kızın odasından çıktığını görmüş. Peggy Mei-Ling buraya Sultan'ın erkek kardeşlerinden birinin davetlisi olarak gelmiş.

Harika bir kız... Aynı gün bu genç hanım da otelden ayrılmış. Üstelik yanına hiçbir eşyasını almadan... Bir daha da onu gören olmamış. Şu noktaya dikkatinizi çekmek isterim. Limbang'dan Singapur'a hareket eden beyaz adamın yanında Çinli bir kadın varmış.

Malko bilmecenin parçalarını bu yeni verilere göre birleştirmeye çalıştı. Joanna'ya acıyordu. Kahvesinden bir yudum alarak:

— Singapur'dan sonra izlerini kaybettirebilmişler mi?

— Hayır, tam öyle denemez. Bangkok'a giden bir uçağa binmişler. O uçuşta da John Sanborn'un pasaport numarasına rastlıyoruz. Daha sonrası için ise elimizde hiçbir ipucu yok. Fakat bir takım sahte belgelerle çok rahat Tayland'dan çıkış yapabilirler. Hele yanlarında çok paraları da varsa...

— Bu dosya kapanmışa benziyor, diye karşılık verdi Malko. Taa Viyana'dan beni buraya yollamalarına hiç gerek yokmuş.

Büyükelçi hafifçe Malko'ya doğru eğilerek:

— Dinleyin, dedi. Politikaya atılmadan önce yirmi yıl boyunca avukatlık yaptım. İnsanları az çok tanımayı öğrendim. Bu yeteneğimle de övünürüm doğrusu. John Sanborn'u da bir yıl boyunca İzleme fırsatı buldum. Bu işi yapacak bir tip değil o...

— Ama ya o Çinli kız?

— Yanlış anlamayın lütfen. Sanborn'un bir aziz olduğunu söylemedim. Bir gecelik macera her erkeğin yaptığı şeydir. Biliyor musunuz, insan burada çok sıkılıyor. Hem sonra...

Walter Benson sözlerine devam etmeden önce derin bir soluk aldı.

— Bilmecenin bütün parçaları birbirine eklenebilir. Sultan'ın başyaveri kokteyllerde Amerikalı bir diplomatın—John Sanborn'u kastediyor— Sultan'ı yirmi milyon dolar dolandırdığını anlatıp dumuyor. Resmi olarak da bizi suçluyor.

Langley bu olaya çok sıkılacak, diye aklından geçirdi Malko.

— Şüphelerinizi kanıtlayabilir misiniz?

— Pek sayılmaz, dedi Amerikalı. Doğru dürüst araştırma bile yapamadım. Bu hikâyede yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunu sezinliyorum. Terslik buradaki insanlardan kaynaklanıyor. Ama elimde hiçbir kanıt yok. Gerisi size kalmış...

— Yerel polis bana yardım edebilir mi? Amerikalı diplomat başını salladı.

Onlara pek güvenmeyin. Polis şefi Sultan'ın kuzenidir. Size anlattıklarım da resmi kaynaklardan aldığım bilgilere dayanıyor.

— O halde kimden yardım isteyeceğim?

— «Kuzenler.» Guy Hamilton yirmi yıldır bu ülkede. Tabii buraya bir ülke denebilirse. Herkesi tanır. Sizin geldiğinizi ona bildirdim. Bir de size yardım edebilecek bir dostum var. Lim Soon, bütün Çinliler gibi Malezyyalılardan nefret eden, Çinli bir bankacıdır. Size yardım edecektir. Bu çekler mutlaka bir banka kanalıyla yazıldı ve eğer kullandıysa bir bankadan çekildi. Arkada hiç kuşkusuz bir iz bırakılmıştır.

O sırada kapıya vuruldu ve sekreter başını içeri uzatarak:

— Bayan Fraser geldi efendim, dedi.

— İçeri buyursun, diye karşılık verdi Walter Benson.

— Angelina Fraser de size yardımcı olabilir, dedi. Bizim birinci sekreterin eşidir.

Bruneililer ile çok iyi ilişkileri vardır. Özellikle Sultan'ın çevresindekileri çok iyi tanır.

Malko başını kapıya doğru çevirince kumral, kısa saçlı bir kadının içeri girdiğini gördü. Ayağında uzun deri çizmeler, elinde de bir kamçı vardı. Dolgun dudaklarını kırmızı bir rujla boyamış, gözlerini rimelle daha da belirgin hale getirmişti. Bakışları Malko ile karşılaştığında genç adam er geç bu kadınla küçük bir macera yaşayacağını hissetti.

* * *

— Angelina çok sık ata biner, diye açıklamada bulundu büyükelçi. Sultan'ın yaklaşık üç yüz adet atı var. Eh onlan eğitecek birileri lazım. Bu işle özel olarak ilgilenen Arjantinliler'in dışında, Sultan'ın yakın dostları da bu imkândan yararlanır. Angelina da bunlardan biridir. Brunei'de, ileri gelenlerin hepsi Angelina'nın elini öperler, diye de ekledi gülümseyerek.

Sadece elini öptüklerini sanmıyorum, diye düşündü Malko. Angelina Fraser oturmuş arada sırada Malko'ya hoş bir edayla bakıyordu. Walter Benson'un açıklamalarını dinlerken erkeklere olan merakını gizlemiyordu. Malko ona doğru dönerek:

— John Sanborn'un kayboluşu hakkında ne düşünüyorsunuz? diye sordu.

Genç kadın kaşlarını hafifçe kaldırarak:

— Çok garip, dedi. Özellikle şu Peggy'nin ortadan yok olması çok ilginç.

— Neden?

— Burada deliler gibi para kazanıyordu. Prens Mahmut da dahil saraydaki tüm erkeklerle birlikte oluyordu. Filipinliler'den daha kaliteli bir kız olduğu kesin. Üstelik mutlu da görünüyordu. Ona çoğu kez Jerudong'daki Country Club'de rastlıyordum.

— Oraya gidebilir miyiz? diye sordu Malko. Angelina anlamlı bir bakışla Malko'ya bakarak:

— Eğer isterseniz sizi oraya götürebilirim dedi. Zaten orada yemek yiyip, daha sonra da biraz ata bineceğim.

Büyükelçi bir kahkaha attı.

— İşte araştırmanıza başlamak için hoş bir fırsat Bay Linge! Sizi bırakayım.

Kapıya dek onlara eşlik etti. Malko Angelina ile birlikte Volvo'ya yerleşti. Jalan Tutong'a dönmeden önce Jalan Sultan'dan yol aldılar.

— Bu mesele hakkında ne düşünüyorsunuz? diye sordu Malko. Angeline Fraser göz ucuyla Malko'ya bakarak:

— Bir sürü şey anlatılıyor, dedi. Ben, John'un o Çinli kızla birlikte gittiğini düşünüyorum. Kız onu elde etmiş olmalı. John da ülkeden çıkmak için bunu fırsat bilmiştir...

— Ya karısı?

— Biliyorsunuz, otlak değiştirmek ineklere iyi gelir. Hem burada Sultan'a karşı gelebilecek

kimsenin olduğunu sanmıyorum. Buranın halkı Sultan'dan korkuyor. Herhangi bir girişim sonucunda kodese tıklacaklarını ve sırtlarından bıçaklanacaklarını çok iyi bilirler.

— Sultan'ın özel katilleri var mı?

— Evet, Guy Hamilton'a bağlı olarak çalışan birkaç kişi var. Guy Hamilton durmadan içer, ötekiler golf oynarlar. Eh, arada bir de çalışırlar tabii. Ang's Otelin sahibi bir zamanlar Sultan'ın kardeşlerinden birini öldürerek Singapur'a kaçmıştı. Zavallı adamın cesedi asansörde bulunmuştu. Bu tipler çabuk sıkılıyolar, sıkılınca da canilik yapıyorlar.

Tam o sırada arkalarından bir motor homurtusu ve klakson sesi duyuldu. Angelina Fraser direksiyonu sağa kırdı. Malko gri bir Ferrari'nin yaklaşık 200 km'lik bir hızla jet gibi yanlarından geçtiğini farkettiler. Ferrarinin geldiğini gören her araba kendini yolun sağma atıyordu. Angelina Fraser gülümseyerek:

— Pengiran* El Mutadi Hacı Ali, Sultan'ın başyaveri, dedi. Onu çok iyi tanırım. Golf oynamaya gidiyor.

* *Altes*

Ferrari uzaklaşınca her iki kıyısını ağaçların kapladığı yolda trafik normale döndü. Angelina sola dönerek beyaz parmaklıklarla çevrili bir kapıdan içeri girdi.

Malko tabelada “Jerudong Park” yazısını okumakta gecikmedi. Burası çok lüks, harika bir yerdi. Atların dolaştığı manejenin geçtiler. Angelina Fraser durunca, Jokeylerden biri atından inerek, genç kadının elini öptü. Malko tanımlayamadığı bir duyguyla bu adamın Angelina'nın aşıklarından biri olduğunu hissettiler.

— Ata binecek misin?

— Şimdi değil, diye yanıtladı, Angelina.

Angelina arabayı hareket ettirerek, bir dağ köşkünü andıran Country Club'un önünde durdu. Köşkün hemen sonunda bir havuz yer alıyordu. Barda içki içen pek çok kişi vardı. Bardaki adamlardan biri Angelina'yı görünce yanına geldi.

Kel kafalı, açık alınlı, bakışlarını Ray-Ban gözlüklerinin arkasına saklamış, ince siyah bıyıklı, 1.65 boylarında tıknaz bir adamdı. Angelina Fraser tanıştırma görevini üstlendi.

— Bay Malko Linge, Altesleri El mutadi Hacı Ali. Majesteleri Sultan'ın başyaveri ve sağ koludur.

İki adam el sıkıştılar. Malko nihayet John Sanborn'u suçlayan adamla tanışmıştı. Kendi halinde genç bir adam havasındaydı. Ama bakışları Angelina ile karşılaşınca Malko adamın değiştiğini farkettiler. Angelina'nın adamı etkilediği her halinden belliydi.

— Bayan Fraser, diye söz başladı Altesleri. Ben de sizi önümüzdeki cuma polo maçından sonra verilecek geceye davet etmek istiyordum. (Malko'ya dönerek) Siz de davetlisiniz...

— Teşekkürler, dedi Malko. Memnuniyetle gelirim. Garson yanlarına gelmişti. Altesleri Hacı Ali gülümseyerek:

— Bir malezya şampanyası alır mısınız? diye sordu Malko'ya. Favori içkimizdir.

— Neden olmasın? diye yanıt verdi Malko.

Barmen gizlice tezgâhın altındaki moet şişesinden biraz bardağa dökerek portakal suyuyla karıştırdı. Bruneliler'in topluma açık yerlerde içki içmeye hakları yoktu. Havadan sudan bir şeyler konuştuktan sonra Hacı Ali Angelina ile Malko'nun yanından ayrıldı.

— Onun çok hoşuna gidiyorsunuz, dedi Malko.

— Gerçekten mi? diye sordu Angelina. Belki de bu yüzden beni her yere davet ediyor. Havuz kenarında yürüdüler. Havuzun etrafı küçük bungalovlarla çevriliydi. Angelina kapılardan birini açtı.

— Bu odalar polo kulübünün üyelerine tahsis edilmiştir, dedi. Sultan'ın çevresindeki insanlar da davetlerden sonra bazı zevklerini gizlice burada giderirler.

— Olup bitenleri çok iyi takip ediyorsunuz, dedi Malko da gülümseyerek.

Etraflarında elektrikli bir hava oluşmuştu. Angelina çizmeli ayağını yatağa dayamış, kamçısını ise elinden bırakmamıştı. Yüzünü Malko'ya doğru kaldırmış, buğulu gözlerle ona bakıyordu.

— Sizi böyle düşünmeye iten nedir? diye sordu.

Açıkça onu tahrik ediyordu. Malko kadına yaklaştı. Ateşli bir öpücükten sonra Angelina geri çekilerek:

— Burada kalmayalım, dedi. Hacı Ali bizi yakalayabilir. Aslında kötü bir şey yapmıyoruz ama...

— Sevgiliniz mi o?

— Çok meraklısınız Bay Linge! Hacı Ali sadece bir dosttur.

— Biliyorsunuz John Sanborn ondan şüpheleniyordu.

— Neden?

— Sultan'ı yirmi milyon dolar dolandırdığı için.

— Gülünç. Haydi gelin. Hem belki yemekte eşim de bize eşlik edecek. Havuzun çevresi ıssızdı.

— Peggy Mei-Ling de buralara gelir miydi? diye sordu Malko.

— Hayır, o prens Mahmut'un plaj evine giderdi. Plajın kıyısında, buradan yedi yüz metre ötede bir yerdir. Gece gündüz bekçiler tarafından korunur. Çok ilginç bir yerdir.

— Orayı da iyi biliyorsunuz, dedi Malko kinayeli bir gülüşle. Angelina bakışlarını Malko'dan ayırmadan:

— Mahmut'un olmadığı bir gün Hacı AH bana evi gezdirmişti. Her taraf ayna ve kameralarla dolu. Jakuzileri de unutmamak gerek tabii.. Haydi, yemeğe gidelim.

Malko kahvesini bitirdikten sonra:

— O plaj evini gezebilir miyiz? diye sordu gülümseyerek.

— Deneyelim, diye yanıtladı Angelina arabayı sürerken, Malko ellerini genç kadının vücudunda dolaştırıyordu.

— Durun, yoksa araba yoldan çıkacak!

Gri, büyük bir binanın önünden geçerek, golf sahalarının arasında denize doğru ilerlediler. Az ilerde beyaz bir barikatla yol kapatılmıştı. Birkaç kişi golf sahasında vuruşlar yapıyorlardı. Hepsi de

genç, sportif görünüşlüydüler. Duruşlarından ingiliz oldukları seziliyordu. Angelina klakson çalınca içlerinden biri gruptan ayrılarak, elinde golf sopasıyla Angelina'nın yanına geldi.

— Merhaba, dedi Angelina Churchill'i bile baştan çıkaracak bir gülücükle. Arkadaşıma plaj evini göstermek istiyordum.

— İzniniz var mı?

Adamın ses tonu soğuktu. Arka cebinde kocaman bir Motorola gözükiyordu. Angelina'nın tüm cazibesine rağmen, adam gülümsemedi bile.

— Beni tanıyorsunuz, Michael, diye konuştu

Angelina bir ölüyü bile diriltecek ses tınıyla. Az önce yanından ayrıldığıım Altestleri Hacı Ali buraları gezebileceğimi söyledi.

— Üzgünüm, diye karşılık verdi İngiliz. O zaman sizinle gelmesi gerekirdi.

Barikatın öte tarafındaki silahlı ve üniformalı bir asker konuşulanları dinliyordu. Arkada, kıyıya doğru uzanan alanda Malko diğer askerleri de gördü. Doğrusu Prens Mahmut'un evi çok iyi korunuyordu.

Michael konuşmayı kısa keserek yanlarından ayrıldı. Malko aşağı doğru uzanan alandaki eve bakıyordu. Havuz yoktu, ama dar bir patika denize dek iniyordu. Sırtını onlara dönmüş bir kadın, plaj yataklarından birine uzanmıştı. Peggy Mei-Ling olabilir miydi? Angelina Fraser sinirlenerek arabayı geri vitese taktı.

— Kimdi o? diye sordu Malko. Michael Hodges, Sultan'ın özel güvenlik örgütünün başıdır. Sadece saray'a ve Guy Hamilton'a karşı sorumludur.

Country Club'e doğru geri dönüyorlardı. Angelina hafif bir şarkı mırıldanıyor, Malko'nun varlığından mutlu gözükiyordu. Malko, benliğinin derinliklerinde hoş olmayan bir duygu hissetti. John Sanborn'un başına neler geldiğini kendisi ve Joanna Sanborn'dan başka kimse öğrenmek istemiyordu.

El mutadi Hacı Ali, bakışlarını bir süre Sultan'ın sarayının önünde uzanan nehrin kıyısındaki yolda gezdirdikten sonra, yeniden elindeki belgeye döndü. Parisli Claude Dalle tarafından dekore edilmiş ofisinde oturuyordu. Her zaman olduğu gibi Brunei yine yağmurlu bir gün yaşıyordu. Bu nedenle Hacı Ali günlük squash maçını iptal etmişti. Karşısındaki masada dört telefon bulunuyordu. Bunlardan biri patronunun günün herhangi bir saatinde Hacı Ali'yi aramasına imkân veriyordu. Hacı Ali ofisinden ayrılrsa bile kemerinde taşıdığı telsizle konuşabiliyordu. Hacı Ali Sultan'la günde birkaç kez görüşebilme olanağına sahip ender kişilerden biriydi. Bir anlamda Sultan'ın ikinci beyni, Brunei hakiminin sağ koluydu.

Hacı Ali okumaya devam etti. Bu belgeyi birkaç dakika önce getirmişlerdi. Guy Harnilton tarafından gönderilen bir adam, bütün gayri resmi ziyaretçiler gibi sarayın arka kapısından girerek belgeyi Hacı Ali'ye ulaştırmıştı. Yaşlı İngiliz daha Özel Bölümün başında olduğu günlerde genç Hacı Ali'yi sürekli izlemiş, o dönemdeki başyaverle olan yakın ilişkileri sayesinde Hacı Ali'ye yardım etmiş, onu eğitmişti. Guy Harnilton hâlâ Sarayda bulunan arşivlerden yararlanırdı. Bu arada Hacı Ali de onun ortağı sayılırdı. Guy Hamilton'un bildiği her şeyi Hacı Ali de biliyordu.

Okumasını bitirdikten sonra Hacı Ali düşünceli bir edayla elindeki kağıtları katladı. Dört

telefondan birine uzanarak Guy Hamilton'un numarasını çevirdi.

— Okudunuz mu? diye sordu İngiliz, dostunun sesini tanır tanımaz. Birbirleriyle çok konuşmadan anlaşabiliyorlardı.

— Evet diye yanıtladı Hacı Ali. Ne öneriyorsunuz?

— Olayların daha öteye gitmesine fırsat vermemeliyiz, diye cevapladı İngiliz.

Sesi biraz buğuluydu. Bu ayrıntı Hacı Ali'yi rahatsız etti. Çoktan bir şişe Bordeaux'yu devirmişti. Guy Hamilton ender olarak içmezdi. Hacı Ali telefonu kapamadan önce biraz sert bir sesle:

— Önerinize teşekkürler, dedi. Dosyayı inceleyeceğim.

Hacı Ali'nin daha fazla konuşmasına fırsat kalmadı. Sultan'la arasında bağlantı kuran direkt telefon çalmaya başlamıştı. Ahizeyi kaldırdı.

— Pengiran, buraya gelir misiniz? dedi Sultan yumuşak bir sesle. Sultan yakın çevresindekilerle her zaman çok kibar konuşurdu. Hacı Ali ayağa kalktı. Sultan'ın özel dairesiyle, kendi bürosa arasında 50 metrelik bir mesafe vardı. Aynı kattaydı. Sultan'ın dairesi 600 metrekarelik bir alana yayılıyordu. Her kapının önünde silahlı ve üniformalı bir gurka nöbet tutuyordu. Sadece birkaç hizmetkâr servis yapmak amacıyla içeri girebilirdi. Her kapıda özel kilit sistemi vardı ve bu sistemin nasıl işlediğini bilenlerin sayısı bir elin parmaklarını geçmezdi.

Hacı Ali bürosundan ayrılmadan önce Lübnanlı bir dostunun Paris'ten getirdiği Boissier çukulatalanndan bir tane aldı. Kapıdan çıkmak üzereyken telefonlardan biri çalmaya başladı. Çalan kırmızı telefonda. Bu, yalnızca sultan ve ailesinin üyeleri tarafından kullanılırdı. Hacı Ali geri dönerek ahizeyi kaldırdı.

— Alo?

— Pengiran?

Arayan Sultan'ın ikinci eşiydi.

— Emrinize amadeyim, Pepinan İsteri Mariam. Majestelerini görmeye gidiyordum ve..

— Banyodaki çalışmalar çok ağır gidiyor, diyerek İsteri Mariam onun sözünü kesti. Mermerleri gelişigüzel yerleştirmişler...

Hacı Ali'nin alnında ter tanecikleri birikmeye başlamıştı. Sultan bekletilmekten hiç hoşlanmazdı. Ama şimdi İsteri Mariam'ın yüzüne telefonu kapatacak olsa, bu orospu kadın onu kocasına şikâyet ederdi.

— Alteslerinin banyosunu hemen görmeye geleceğim, dedi Hacı Ali en yumuşak sesiyle.

Bunları söyledikten hemen sonra da telefonu kapadı ve koşar adımlarla koridora çıktı.

Sultan Bolkiah'ın bürosu da Claude Dalle tarafından dekore edilmişti. Sultan masasının başına oturmuş, bir takım kağıtları inceliyordu.

— Pengiran, diye söz başladı Hacı Ali'yi görünce 4x4 Rolls'umu hazırlatın lütfen. Altesleri isteri Mariam'ı ziyarete gideceğiz.

Sultan'ın tam yirmi altı adet Rolls'u vardı. Hacı Ali kapıdan çıkmak üzereyken:

— Ekselansları Amerikan büyükelçisi majestelerinden görüşme isteğinde bulundu, dedi.

Sultan alaycı bir gülüşle.

— Paramı iade etmeye karar verdi, diye yanıtladı. Şimdi onu görmek istemiyorum.

Hacı Ali kapıyı kapatarak dışarı çıktı. Guy Hamilton'un gönderdiği notu düşünüyordu. Bir volkanın üstünde oturuyorum, diye geçirdi aklından.

* * *

Malko Bandar Seri Begawan'ın göbeğinde, Jalan Pemencha'da bulunan City Bank'ın birinci katına ulaşan merdiveni koşar adımlarla çıktı. Yaklaşık bir saat önce Angelina Fraser onu aramıştı. Country Clup'te dolaşan söylentilere göre Peggy Mei-Ling Prens Mahmut'un plaj evine kapatılmıştı. Ama Peggy Mei-Ling'i henüz oralarda gören olmamıştı. Malko bunun basit bir söylentiden ibaret olup olmadığını öğrenmek istiyordu.

Sekreter tek kaşını kaldırarak Malko'ya baktı.

— Bay Lim Soon'la görüşmek istiyorum dedi Malko.

Sonra bir kartını çıkarıp üzerine «Walter Benson tarafından geliyor» diye yazarak sekretere uzattı. Malko bunaltıcı sıcağa rağmen ipek çorap ve yeşil tayyör giymiş, Financial Times okumakla meşgul, muhteşem bir Malezyalı kadının yanına oturarak sırasını beklemeye koyuldu. Genç kadın yanında oturan adama inceliyici bir bakış fırlattıktan sonra okumayı sürdürdü.

Birkaç dakika sonra buzlu camla kaplı bir kapı açıldı ve odadan yuvarlak kafalı, ufak tefek bir Çinli çıktı. Bakışlarını Malko'ya çevirerek:

— Ben Lim Soon, dedi. Dostum Walter tarafından geliyorsunuz, yanılmıyorsam.

— Doğru.

Bu arada genç kadın da gazetesini katlamıştı. Neşeli bir sesle Çinli'ye seslendi.

— Beni unuttunuz, Bay Soon. Lim Soon:

— Kesinlikle hayır, diye karşılık verdi. Ama belgeleriniz henüz hazır değil.

Genç kadın sessizce diniliyor, Malko'nun kendisiyle tanıştırılmasını bekler gözükiyordu. Çinli adam da bunu hissederek:

— Bay Malko Linge, dedi. Bu bayan Lady Alya Hadjah Azizah. Majesteleri Sultan Bolkiah'ın kuzeni ve bankamızın sadık bir müşterisidir.

Alya Madjah Azizah kırmızı ojeli, uzun ve bakımlı tırnaklı elini Molka'ya uzattı. Dolgun dudaklarında davetkâr bir tebessüm vardı.

— Umarım Brunei'de iyi vakit geçiriyorsunuz Bay Linge, dedi. Malko kendisine uzatılan ele hafif bir öpücük kondurduktan sonra bakışlarını genç kadına dikerek:

— Sizi tekrar görebilirim, Brunei'deki günlerime ayrı bir renk katacağına eminim, dedi.

Lady Azizah cevap vermeden gülümsemekle yetindi ve Çinli'ye dönerek:

— Tenis randevum var. dedi. Daha sonra tekrar uğrarım. Genç kadın uzaklaşırken Lim Soon Malko'ya döndü.

— Onda Çinli kanı var, dedi. O yüzden bu kadar güzel! Yabancılarla pek konuştuğunu görmedim. En azından Brunei'de... Londra'da bir dairesi var. Orada durum başka tabii... Haydi gelin odama geçelim.

İçeri girdiklerinde Çinli bir sigara yakarak:

— Ne öğrenmek istiyorsunuz? diye sordu Malko'ya. Walter Benson'un anlattığına göre kayıp yirmi milyon doların akibetini araştırıyormuşsunuz...

— Sultan'ın nasıl bir banka sistemiyle çalıştığını öğrenmek istiyorum, dedi Malko. Belki siz bana yardımcı olabilirsiniz. Örneğin, çekleri kim imzalıyor?

— Bu oldukça karışık bir konu, Bay Linge. Yapılan harcamalara göre imza yetkisi değişebiliyor. Ama bizim olayımızda Sultan'ın Brunei uluslararası Bankası'ndaki hesabı söz konusu 5 milyonluk çekin fotokopisini görmüştüm. Sanırım diğer çekler de aynı defterden kesildi. İki imza var. Biri Sultan'ın, diğeri ise Hacı Ali'nin.

— Peki ya sonra?

— Söylemesi zor. Çek işlem görmüş olsa bile, kayıtlara girmemiş olabilir, dosyalanmamış olabilir. Bu hususta Singapur'da küçük bir araştırma yapmıştım, ama sonuç alamadım.

— Oralarda bir hesap numarası yok mu?

— Hayır. Ama bu çekler bir isviçre veya Bahama bankasına da gönderilmiş olabilir.

— Peki borç kaydı yapılmış mıdır?

— Evet. Hacı Ali sayın büyükelçiye bu borç kayıtlarının fotokopisini göndermiş. 7.5 milyon dolarlık iki çek ve 5 milyon dolarlık bir çek olmak üzere 3 çek verdi.

— John Sanborn'un hesapları da kontrol edildi mi?

— Elbette. Hem buradaki, hem Singapur'daki hesaplara baktık. Takdir edersiniz ki, yeryüzündeki bütün bankaları kontrolden geçiremeyiz.

— Bir varsayımda bulunabilir misiniz? Lim Soon buruk bir gülüşle:

— Hacı Ali çekleri almaya John Sanborn'un geldiğini söylüyor. Eh, John Sanborn'da kayıplara karıştığına göre...

— Onun suçlu olduğunu mu düşünüyorsunuz?

— İnsanları tanıyamazsınız ki... Kesin bir şey söyleyemem. Belki suçlu, belki değil...

— Ya o Çinli kadın? Peggy Mei-Ling? Lim Soon omuzlarını silkti.

— Oh, Hong-Konglu bir fahişedir. Bu tip olaylara çok sık rastlanır. Bir hafta sonu için 15000 dolar alırlar. Eğer müşterilerini memnun ederlerse bu rakam daha da artar. Sultan'ın kardeşi Mahmut bu kadınlara pek meraklıdır. John Sanborn'un böyle bir kadınla gitmiş olması doğrusu çok ilginç...

— Sizin kişisel fikriniz nedir? diye sordu Malko biraz ısrarlı bir tavırla. Lim Soon Asyalılar'a özgü sinirli bir tebessümle dudaklarını titretti.

Cevap vermeden önce biraz bekledi.

— Öncelikle, bu işi John Sanborn'un yaptığına inanmıyorum. Benim müşterimdir, onu iyi tanırım.

Bence birileri Sultan'ı dolandırmak istedi. Onu dolandırmak çok kolay, adamın kendi mal varlığından haberi bile yok. Söylenenlere göre mal varlığı iki yüz milyon doların üstündeymiş. Her yerde parası var. Eğer Amerikalılar beş milyon doları geri vermeselerdi, Sultan yirmi milyon dolarlık açığını farketmezdi bile. Burada söz konusu olan yabancıların onun parasını çalıyor olması... Sultan olayı böyle görüyor ve bu nedenle de çok öfkeli.

— Onu kim dolandırmak isteyebilir?

Lim Soon elindeki kalemle oynuyordu. Siyah gözleri sürekli hareket halindeydi.

— Kanımca Saraydan biri, diye yanıt verdi.

— Onun işleriyle kim ilgileniyor?

— El Mutadi Hacı Ali.

— Yani parayı o mu aldı diyorsunuz?

— Yirmi milyon dolar uğruna her şeyi kaybetmeyi göze almak çok aptalca olurdu. Hacı Ali'nin buna ihtiyacı yok. Sultan'ın yanında kalarak bunu on kat fazlasını kazanabilir. Ama o da genç bir adam.

Malko birden Joanna Sanborn'un verdiği sırrı hatırladı.

— Söylenenlere göre Sultan'ın yeni karısı, ondan kurtulmak istiyormuş.

— Yalnızca birkaç gündür Brunei'de olan biri için çok iyi bilgi toplamışsınız. Öyle söyleniyor; ama sarayda...

— Eğer söylenenler doğruysa, bu aydınlatıcı bir nokta olabilir mi?

— Elbette, diye karşılık verdi Lim Soon. Ama Hacı Ali hakkında kim araştırma yapacak ki?

Bir sessizlik oldu.

— Ben, diye karşılık verdi Malko. Lim Soon bir kahkaha attı.

— Saraya giremezsiniz bile Bay Linge. Günde birkaç kez Sultan'ı görme yetkisine sahip bir adamın gücünü düşünün bir kere.

Malko kafasında hikâyenin kurgusunu yapmıştı bile.

— Eğer Hacı Ali suçluysa, Joanna Sanborn'un iddia ettiği gibi kocası öldürülmüş olabilir. Kayıp ya da ölü, bu durumda John Sanborn suçlu bulunmak için mükemmel bir aday. Ama eğer öldürül—düyse, mutlaka suç ortakları vardır.

— Bay Linge, diye söze başladı. Lim Soon yumuşak bir edayla. Brunei de olduğumuzu unutmamalım. Burada her şey saraydan gelir ve saraya gider. Eğer Hacı Ali beni sevmediğini açıklarsa, anında ailemle birlikte uçakla Singapur'a gönderileceğimden emin olabilirsiniz. Burada kanun yok, halkın söz hakkı yok. Sadece Sultan'ın ve çevresinin iradesi var. Oniki yıldır burada yaşıyorum ama sürekli vizem yok. Çünkü Çinli'yim. Polis şefi Sul—tan'ın kuzenidir. Hacı Ali'nin bir sözüyle sizi kapı dışarı edebilir. Sonra Guy Hamilton'un «Oğlanları» var. Bu adamlar katil ve saray tarafından korunuyorlar. Sizi Sheraton'un lobisinde, elli kişinin önünde öldürürler ve kimsenin sesi çıkmaz.

— Yine de Hacı Ali hakkında bilgi toplayabileceğim bir kaynak olmalı. Lim Soon bir kahkaha

daha attı.

— Her şey onun elinden geçer. Bir kez daha tekrarlıyorum. O bir «dokunulmaz»dır.

Odaya yeniden bir sessizlik çöktü. Malko bir adım bile ilerleyemediğini düşünüyordu. Lim Soon saatine bakarak ayağa kalktı.

— Yönetim kurulu toplantım var. Sizden ayrılmak zorundayım. Malko'ya asansöre dek eşlik etti ve sıcak bir tavırla genç adamın elini sıktı. Malko asansöre binerken Lim Soon:

— Bay Linge, Walter Benson sizden bana söz etmişti. Yeteneklerinizi az çok biliyorum. Sizi sevdim. John Sanborn'un öldürüldüğüne inanıyorum. Cesedini kimse bulamayacak. Saraya yaklaşacak olursanız, Hamilton'un katilleri ve bu ülkenin yazılı olmayan kanunlarıyla karşı karşıya gelirsiniz. Kimse size yardım edemez. Bence ülkenize geri dönün. Meslek hayatınıza Brunei'de son vermekle kendinize yazık edersiniz.

Malko'nun benliğini müthiş bir öfke kapladı Yeryüzünün bir köşesinde sıkışıp kalmış bu küçük sultanlık, CIA'yi ve dünyanın en güçlü ülkesini karşısına almış, onlara kafa tutuyordu. Büyük bir çılgınlıktı bu! Malko Um Soon'u kolundan tutarak, alçak bir sesle:

— Burada kalıyorum, Bay Soon, dedi. Çok çok dikkatli olacağım. Çinli bakışlarını uzun süre Malko'dan ayırmadan:

— İnatçı bir insansınız, Bay Linge, dedi. Ve de cesursunuz. Peggy Mei-Ling'le dostluğu olan bir yakınımın sizle irtibat kurmasını sağlayacağım. Ama bu size ne kadar yardımcı olur, bilemiyorum.

— Hiç yoktan iyidir, diye yanıtladı Malko. Nasıl ve ne zaman?

— Sizi Sheraton'dan ararım.

Malko asansöre binerek aşağı indi. Yağmur bütün hızıyla yağmaya devam ediyordu. Malko Kota Batu yoluna çıktı. Çok geçmeden dikiz aynasından bej bir Range-Rover dikkatini çekti. Araba onu izliyor gibiydi. Malko yağmur yüzünden peşindeki kim olduğunu anlayamadı.

John Sanborn'un evine çıkan yola saptığında, araba halâ peşindeydi. Bu kez Joanna Sanborn onu kot bir pantolon ve tişörtle karşıladı. Arkadaşça öpüştüler.

— Bir şeyler bulabildiniz mi? diye sordu Joanna Sanborn sinirli bir sesle.

— Fazla bir şey yok! diye yanıtladı Malko. Kocanızın kayb olduğu gün Çinli bir kadınla buluştuğundan haberiniz var mıydı?

Joanna'nın gözbebekleri genişledi. Genç kadın bir süre sessiz kaldıktan sonra:

— Evet, diye cevap verdi kısık bir sesle.

— Neden bu husustan bana söz etmediniz?

— John Asyalı kadınlara bayılırdı. Uzun zamandır onunla aşk hayatımız pek normal değildi. O kadın da ortaklardan biri olmalı. Biliyorsunuz paranın satın alamayacağı şey yoktur.

— Acaba kocanız bu meseleyi bay Hamilton'la da konuşmuş muydu?

— Evet, elbette.

— O günden sonra Hamilton'la hiç konuştunuz mu?

— Evet. Parayı John'un çaldığını düşünüyor. Ama doğrusu bana çok kibar davrandı. Neden sordunuz?

— Eğer John Sanborn bir cinayete kurban gittiye Guy Hamilton'un bundan mutlaka haberi vardır.

— Bu söylediğiniz korkunç bir şey! Guy her zaman iyi bir dost olmuştur. Sık sık bize yemeğe gelirdi.

— Yanlıyordum olabilirim, diye karşılık verdi Malko. Araştırmalarımın devam edeceğim.

Joanna umutsuz bakışlarla genç adamın gidişini izledi.

* * *

Lim Soon'un neşeli sesi ahizeyi titretti. Malko odaya girdiği anda telefon çalmıştı.

— Bay Linge, diye söz başladı Çinli bankacı. Diğer bankamın yanındaki barda birer bira içebiliriz. Jalan Sultan'daki ticari merkezde. Sizi kapının önünde beklerim. On beş dakikaya kadar buluşalım.

Malko'nun odaya girmesiyle çıkması bir oldu. Çok geçmeden kendini modern binaların yer aldığı bir semtte buldu. Arabasını bir park alanına bıraktı. Sıcak dayanılacak gibi değildi. Lim Soon'u gri bir binanın köşesinde beklerken buldu.

— Haydi, Phong-Mun'a gidelim, dedi Lim Soon. Meydanın öteki tarafındadır.

— Phong-Mun'da boş sayılan ilk katta bir masaya oturdular. Çok geçmeden bir garson kız biralarını getirdi. Çinli bankacı gülümseyerek.

— Aslında alkol satmaları yasaktır, dedi. Ama burada Çinliler arasındayız.

— Yeni bir haber var mı? diye sordu Malko.

— Peggy Mei-Ling'i tanıyan Singapur'lu dostum Katherine sizi görmeyi kabul etti. İngilizce bilir ve Sheraton'da temizlik görevlisi olarak çalışıyor. Ama size ilginç şeyler anlatabilir mi, bilemiyorum.

— Göreceğiz, demekle yetindi Malko. O hanımı nerede ve ne zaman görebilirim.

Sungai Kionggeh tapınağının arkasında bir park var. Elisabeth H'e açılan kapısından gireceksiniz. Katherine'e arabanızın plaka numarasını verdim. Malko, Lim Soon'un, arabasının plakasını nasıl öğrendiğini merak etti.

— Neden onun evinde görüşmüyoruz? Daha gizli olmaz mıydı?

— Kesinlikle hayır, iki kız arkadaşıyla birlikte, sadece uyumak için kullanılabilen küçük bir odada kalıyor. O parkta kimse sizi farketmez.

Lim Soon bardağındaki birayı bitirerek özür diledi ve ayağa kalktı.

— Çalışmam gerekiyor.

Malko da onu izleyerek dışarı çıktı. Singapurlu kadının ilginç bir şeyler anlatmasını diliyordu.

* * *

Bardaktan boşanırcasına yağan yağmur yüzünden, Malko bir metre ötesini bile göremiyordu. Arabasını park etmiş duruyordu. Hareket etmemesine rağmen silecekleri çalıştırıyor, bu da dışardan

garip görünüyordu. Parkta kimsecikler yoktu. Malko Singapur'lu kadının bu havada gelip gelmeyeceğini düşündü. Bu ülkede fahişelerin fazla para kazanması pek mümkün değildi.

O sırada şemsiyenin altına sığınmış bir gölgenin karşıdan karşıya geçerek parka girdiğini gördü. Gölge öylesine küçüktü ki, Malko onun bir çocuk olduğunu sandı. Farlarını yakınca gölge ona doğru koşmaya başladı. Malko'nun ilk gözüne çarpan iri dudaklar ve gülen gözler oldu. Katherine arabaya yerleştiğinde genç kadının düzgün vücut hatları da Malko'nun dikkatini çekti. Katherine'in boyu bir elliden fazla değildi ama tam bir bombaydı doğrusu. Arabaya yerleşince perdesüsünü çıkardı. Üzerinde bir kazak, siyah bir etek ve ayağında tenis ayakkabıları vardı.

— Haydi gidelim, dedi kaygılı bir sesle.

Malko yola koyuldu.. Sungai Kianggeh'den geçip Mac Arthur caddesi'ne kadar indikten sonra sola döndü ve Kota Batu'ya çıkan köprüye girdi. Singapur'lu Katherine koltuğunda büzülmüş oturuyor, hiç sesini çıkartmıyordu.

Malko üç, dört kilometre yol aldıktan sonra sağ tarafta yamaca tırmanan bir yola saptı. Biraz ilerledikten sonra kapalı bir benzin istasyonunun önünde durdu. Burada kimse onları rahatsız edemezdi. Malko Katherine'e gülümseyerek:

— Geldiğiniz için teşekkürler, dedi.

— Bay Soon, iyi bir dosttur, diye karşılık verdi genç kadın. Bayan Peggy hakkında bazı şeyler öğrenmek istediğinizi söyledi bana.

— Onu tanıyor musunuz? Genç kadın hafifçe başını salladı.

— Evet, evet. Her sabah odaları temizlerim. Bayan Peggy çok kibardır. Bana hep bahşiş verir, kimi zaman giysiler hediye eder. Çok güzel bir kadındır. Hong-Kong'da film çeviriyormuş galiba.

Katherine'in gözleri Peggy'e duyduğu hayranlıkla parlıyordu. Malko bu kadından neler öğrenebileceğini pek anlayamamıştı.

— Bayan Peggy'in neden Brunei'de olduğunu biliyor musunuz? Katherine'e bu masum soru karşısında bir kahkaha attı.

— Erkekler için. Buraya Bay Khoo ile geldi.

— Kim bu bay Khoo?

— Saraya pek çok kadın getiren bir beydir.

— Kaybolan adamı tanır mıydınız? Bay San—born'u?

— Sık sık Sheraton'a gelirdi. Bana karşı her zaman çok kibar olmuştur. Bana dolar verirdi. Onunla da sizle olduğu gibi burada buluşurduk. Dondurma sever misiniz?

Malko'nun cevabını beklemeden onu okşamaya başladı. Malko'nun yanındaki koltukta dizlerinin üzerine çömelmiş, ellerini ve dilini ustaca kullanıyordu. Tüm duygulan uyanan Malko dondurmanın ne olduğunu anlamıştı. Daha fazla dayanacak gücü kalmamıştı. Az sonra doyuma ulaştığında Singapur'lu kadın mutlu bir şekilde ona gülümsedi.

— Hoşunuza gitti mi? dedi heyecanlı ve ardından ekledi:

— Borcunuz elli dolar.

Malko parayı uzatırken aklına gelen soruyu sordu:

— Kaybolduğu gün John Sanborn'u gördün mü?

— Evet, evte. Sheraton'a gelmişti yine.

— Ya sonra?

— Gitti.

— Peki Bayan Peggy?

— O da gitti.

— Birlikte mi gittiler?

— Bilmiyorum.

Malko yeniden arabayı çalıştırdı. Katherine dudaklarına ruj sürmekle meşguldü. Malko direksiyonu çevirirken:

— Bayan Peggy'i bir daha görmedin mi? diye sordu. Singapurlu başını salladı.

— Hayır, ama telefon etti.

— Ne?

Malko aniden öyle bir fren yaptı ki Katherine az daha başını ön cama çarpıyordu. Gülümseyerek tekrar koltuğuna yerleşti. Biraz korkmuş gözüküyordu. Kaybolduğunken beri kimse Peggy Mei-Ling'ten haber alamamıştı. Singapurlu şaşkın gözlerle Malko'ya bakıyordu.

— Ne zaman telefon etti?

— Odayı temizliyordum. Aynı gün saat on bir sulanydı. Bayan Peggy hep geç saatlere kadar uyurdu. Ben de odayı hep on bir'de temizlerdim. Telefon çalınca cevap verdim. Arayan Bayan Peggy'di. Önce onun sesini duydum, sonra bir adam konuştu. Bana Bayan Peggy'in valizini hazırlamamı söyledi.

— Ya sonra?

Malko sevinçten havalara uçacak gibiydi. Küçük Singapurlu kadın anlattıklarının ne derece önem taşıdığına farkında bile değildi. Peggy Mei-Ling acaba nereden aramıştı? Limberg ile Brunei arasında telefon bağlantısı yoktu. O saatte teorik olarak Peggy Mei-Ling'in John Sanborn'la uçakta bulunması gerekiyordu.

— Bavulu hazırladım, diye devam etti Katilerine. Sonra bavulu almaya geldiler.

— Kimler? Bruneili mi yoksa yabancı mıydılar? Katherine korkmuştu. Bakışlarını Malko'dan kaçırdı.

— Polis. Ama üniformalı değildi.

— Kimseye bir şey söylemeyeceğimden emin olabilirsin, diyerek Malko kıza güven vermeye çalıştı asfalt yola çıkarken.

Yağmur başladığı gibi yine aniden kesilmişti. Malko düşünceli bir tavırla çenesini kaşıdı. Nihayet John Sanborn'un ortadan yok oluşunun herkesin sandığı gibi gerçekleşmediğini kanıtlayabilecekti.

Gülümseyerek Katherine'e döndü.

— Valizi alan kişiyi tanıyor musun?

— İsmi bilmiyorum, ama lobide sık sık görürdüm kendisini. Saray'da çalışıyor.

Malko Joanna'nın haklı olduğunu bir kez daha düşündü. John Sanborn öldürülmüştü.

O halde gerçek suçlu yerel yönetimden biriydi.

Yirmi milyon dolarlık hırsızlık, şimdiden bir adamın hayatına mal olmuştu bile.

Peggy Mei-Ling neredeydi? Görünüşe bakılırsa halen Brunei'de olduğu anlaşılıyordu. Belki de Prens Mahmut'un plaj evinde saklıyorlardı onu.

Malko Kota Batu yoluna girdi. Çin tapınağının bulunduğu yol ıssızdı. Malko otoparka saptı.

— Seni bırakayım mı? diye sordu Katherine'e

— Hayır, hayır, diye cevapladı genç kadın korkuyla. Yürüyerek gidebilirim. Sizle görüşmem aslında yasak.

Malko otoparkın ortasında durdu.

— Beni görmek istediğiniz zaman Bay Soon'a haber verin, dedi Katherine'e

Kadının gözünde Malko yeni bir müşteriydi. Arabadan indi. Malko onu bakışlarıyla izledi. Genç kadın aniden sendeledi, bir iki çapraz adım attı, sonra geri dönmek ister gibi yalpaladı ve diz üstü yere çöktü

* * *

Malko Toyota'dan atlayarak, yerde yatan vücuda doğru koştu. Katherine yan dönmüş, yatıyordu. Malko ona doğru eğildi. Dudakları hafif aralıktı ve güçlkle nefes alıyordu. Kadını sırtüstü çevirdi, inanılır gibi değildi! Hiçbir gürültü duymamıştı, üstelik Katherine'in vücudunda yara izi de yoktu. Malko çevresine bakındı ama park edilmiş arabalardan başka bir şey göremedi.

Ansızın Katherine'in boynundaki kırmızı bir leke dikkatini çekti. Elini uzatınca deriye batmış kibrit çöpü gibi bir madde hissetti. Ucunda tüyler bulunan, üç santim uzunluğunda bir oktu bu.

Katherine'in bedeninde ani bir kasılma oldu ve genç kadın oracıkta can verdi. Malko midesi sıkışarak ayağa kalktı. Katherine'i gözünün önünde öldürmüşlerdi. Anlayabildiği kadarıyla cinayet aleti zehirli bir oktu.

Düşünceler beyninden bir film şeridi gibi geçiyordu. Toyota'sına kadar koştu. Tam kapıyı açmak üzereyken, elinin yanında hafif bir hareket hissetti. Bakışlarını o yöne çevirince camın üstündeki yapışkan bir iz dikkatini çekti. Sırtı birdenbire terden sıırılsıklam olmuştu.

Ayaklarının dibinde küçük bir ok duruyordu. Katherine'in katili hâlâ civardaydı. Karanlıkta saklanıyor ve Malko'yu da öldürmeye çalışıyordu.

Malko arabasına binerek hışımla kapıyı kapattı. Kalbi son hızla çarparken çevresine göz gezdirdi. Yağmur perdesinin arasında, farları sönük bir Ran—ge—Rover'ın Jakn Pemacha'ya çıkan dar bir yolda ilerlediğini farkettil.

Malko Katherine'in cesedine çarpmamak için durdu ve direksiyonu kırdı. Diğer araba epey yol

almıştı. Ama Kota Bata'ya çıkan Subok Bridge üzerinde ona yetişti. Nehiri izlemek yerine RangeRover yamaca tırmanan dar yola saptı. Malko aradaki mesafeyi korumaya dikkat ediyordu. Yanında silahı yoktu ve birileri onu öldürmek istiyordu. Karşısındaki adamların silahlı olup olmadıklarını bilmiyordu. Bu ıssız yörede adamların Malko'nun işini bitirmesi çok kolaydı. Ama eğer onları izlemeyi başarırsa...

Yol iniş ve çıkışlarla devam ediyor, Malko ormanın içinde tek tük evlere rastlıyordu. Bir dağ eteğinin kıyısındaydı şimdi ve Range-Rover'i gözden kaybetmişti. Önünde yol ikiye ayrılıyordu. Malko kısa bir tereddütten sonra sola saptı, ama Range-Rover görünürde yoktu. Demek ki hasımları sağdaki yolu takip etmişlerdi. Malko geri dönerek diğer yola saptı. Üç yüz metre ötede bu yol da ikiye ayrılıyordu. Malko'nun daha fazla gücü kalmamıştı. Bander Seri Begawan'a geri döndü. Yollar ıssızdı. Katheri—ne'in cesedi ertesi sabahtan önce bulunamazdı.

Sheraton'un önünde park ettiğinde hâlâ şokun etkisi altındaydı. Lobide kimsecikler yoktu. Kapanmakta olan barda ise üç müşteri kalmıştı. Malko da kendine bir içki ısmarladı ve havuza düşen yağmur damlalarını seyre koyuldu. Artık John Sanborn'un yirmi milyon dolarla sırra kadem basmadığına emindi. Bu iş Brunei'de dönüyordu. Olayın başındakiler güçlü ve her kaynaktan bilgi toplayabilen kişilerdi.

Malko her an izlendiğinden emindi artık. Adamlar Lim Soon'la görüştüğünü bile biliyorlardı. Birden İngiliz Michael Hodges'u hatırladı. Onun da bir Range-Rover'i vardı. Lim Soon'un uyanlarına şimdi daha iyi anlam verebiliyordu.

Malko bir votka daha söyledi. Peggy Mei Ling'i bulması gerekiyordu. Eğer Çinli kadın hâlâ Bru—nei'deyse. Onu ellerinde tutanlar, kadını emin bir yere kapatmış olmalıydılar. Ayrıca Malko Peggy Mei-Ling'in konuşup konuşmayacağından da emin değildi. Hasımlarının çalışma yöntemlerine bakılırsa Peggy Mei-Ling korkmakta haklıydı. Malko, umarım o da suç ortağı değildir, diye geçirdi aklından.

— Dayaklar'ın kullandığı «ağız tüfeği» ile fırlatılmış zehirli—bir ok bu, diye açıkladı büyükelçi Walter Benson. Burada Brunei'de Dayak yoktur ama Borneo'nun içlerinde, nehir kıyılarında pek çok Dayak yaşar. Kimi zaman Saravvak'a kadar uzanıp, maceracı bir ruhla adam öldürürler.

— Katherine'i öldüren bir Dayak değildi, dedi Malko. Amerikalı başını salladı.

— Elbette! Ama ülkeyi iyi tanıyan biris. Bu tip işler anacaddelerde yapılmaz. Sadece askerler ve Hamilton'un adamları bu tip silahlarla çalışmalar yaparlar. Bu konudan Hamilton'a söz edeceğim

Kesinlikle hayır! O adamın hangi oyunu oynadığını anlayamadım. Herkesten Hamilton'un adamlarının patronlarına son derece sadık olduklarını duyuyorum. Katherine'i öldüren de bir profesyoneldi.

— Dışişleri'ne hemen bir teleks göndereceğim, dedi büyükelçi. Öğrendikleriniz olaya başka yönden bakmamıza neden olabilir. Kararı onlar ve «Şirket» vermeli.

Malko tek kaşını kaldırarak sordu:

— Ne demek istiyorsunuz? Amerikalı buruk bir gülüşle:

— Oldukça hassas bir durum bu dedi. John San—born bir cinayete kurban gittiye, bu iş Saray'a yakın kişiler tarafından gerçekleştirildi. Eğer kanıt bulamazsak diplomatik sorunlar çıkacaktır. Unutmayın ki, Sultan'la direkt olarak temas kuramıyorum. Etrafındakiler Sultan'a bilgi veriyorlar. Eğer varsaydığımız gibi suçlu onun yakın çevresinden biriye, buyrun cenaze namazına.

— Biliyorum, dedi Malko. Ama bu oyunda yirmi milyon dolar ve bir istasyon şefininin ölümü söz konusu. O zavallı Singapurlu'yu da sayarsak...

Walter Benson bardağına biraz Johnny Walker doldurarak:

Karan Washington verecektir, dedi. Beklerken, siz de Brunei'nin nimetlerinden faydalanmaya bakın.

— Şu Peggy Mei-Ling'i bulmanız gerekiyor, diye üsteledi Malko. Onu sağ olarak ele geçirmeliyiz. Ve de konuşmasını sağlamalıyız.

Malko büyükelçinin kaygılı olduğunu görüyordu. Hatta Walter Benson, Malko'nun varlığından rahatsız bile oluyordu artık. Neyse ki sadece Langley'e bağlı olarak çalışıyoruz, dedi Malko kendi kendine geriye bir tek dost kalıyordu Lim Soon. Küçük Çinli banker Katherine'in ölümünü henüz öğrenmemiş olmalıydı. Bu haber onun hoşuna gitmeyecekti.

* * *

Sonuna kadar açılmış havalandırma sayesinde City Bank'a dondurucu sayılabilecek bir serinlik hakimdi. Lim Soon odasının kapısını açtığına Malko onun yüz ifadesinden Katherine'in ölüm haberini duymuş olduğunu anladı. Çinli adam Malko'yu içeriye buyur ettikten sonra kapıyı usulca kapadı. Küçük yüzü daha da küçülmüş görünüyor, gözleri eskisi gibi parlamıyordu.

— Haklıymışım, dedi soğuk bir sesle gerilemeye hiç niyetleri yok.

— Nasıl öğrendiniz?

Lim Soon acı bir tebessüm takındı.

— Bendar Seri Begawan küçük bir şehirdir ve biz Çinliler'in de çok iyi bilgi kaynakları vardır. Ama basın olmadığı için halkın geri kalan bölümü hiçbir şey öğrenmeyecek. Çalıştığı Sheraton'da bir araba kazası geçirdiğini ve cesedinin Singapur'a götürüleceğini söylemişler.

Katherine'in neden öldüğünü biliyor musunuz?

— Evet. Çinli bif doktor otopsi yaptı. Dayaklar tarafından kullanılan zehirli bir okla öldüğünü söyledi.

— Sizce kim yaptı bunu?

Çinli adam düşünceli bir edayla bir sigara yaktı.

— Onu bir Dayak öldürmedi. Guy Hamilton'un adamları o okların nasıl kullanıldığını biliyorlar. Gizli cinayetler için ideal bir yöntem. Bir keresinde siyasi muhaliflerden biri için aynı silahı kullanmışlardı. Tabii elimde hiçbir kanıt yok. Siz bir şeyler görebildiniz mi?

— Görmekten de öte, diye karşılık verdi Malko. Beni de öldürmek istediler.

Çinli bankacı Malko'nun anlattıklarım sessizce dinledikten sonra sigarasından derin bir nefes çekerek:

— Joanna haklıydı, dedi John Sanborn da bir cinayete kurban gitti. Sadece bazı şeyleri bildiği için değil, ideal bir suçlu adayı olduğu için. Ve Peggy Mei-Ling'in de hâlâ burada olduğuna inanıyorum.

—O bir Çinli, dedi Malko. Onu bulma imkânınız olamaz mı?

— Unutmayın o Hong-Konglu bir Çinli, diye karşılık verdi Lim Soon. Aynı lisanı konuşmuyoruz. Üstelik eğer hâlâ Brunei'deyse Prens Mahmut'un plaj evinde saklanıyordur ve orası da hiçbir Çinli'nin aşamayacağı güvenlik önlemleriyle kuşatılmıştır.

— O halde ne yapabiliriz?

Lim Soon sigarasından derin bir nefes daha çekti.

— Mantığım bu işe hiç bulaşmamamı söylüyor, bay Linge. Ama bir anlamda Katherine'in ölümünden kendimi sorumlu tutuyorum. O da benim gibi bir Çinli'ydi. Ayrıca Sultan'm çevresinde oluşan ve efendilik taslayan grubun gücünü zayıflatabilirsek mutlu olacağım. Bize köpek muamelesi yapıyorlar. Bu yüzden size yardım edeceğim.

— Nasıl?

— Görebileceğiniz biri var: Jim Morgan. Sul—tan'ın pilotlarından ve Peggy Mei-Ling'in sevgililerinden biriydi. Kendisi Amerikalı'dır belki sizinle konuşur... Ama çok dikkatli olun lütfen, bu adamların ne derece tehlikeli olduklarını sanırım anladınız.

John Sanborn'u kimin öldürdüğünü ve Limbang'a onunla birlikte giden Çinli kadının kimliğini bulmamız gerek. Çünkü kendilerini John ve Peggy olarak tanıtan bir çift Limbang'a gitmiş.

— Çok haklısınız, diye onayladı Lim Soon. Ben de araştırmalarımın devam edeceğim. Beklerken o pilotu görmenizi öneririm.

— Hamilton'un bu işte parmağı olduğunu düşünüyor musunuz? Lim Soon başını salladı.

— Belki yoktur. Eğer suçlu Saray'dan biriyse, Hamilton'u devre dışı bırakmayı tercih etmiştir. Paranın insanlara neler yaptırdığını bilirsiniz, Bay Linge.

Sheraton'un ban «Maillet», büyük vantilatörlerin saklandığı tahta kaplamalı tavanı ve pembe koltuklarıyla garip görünümlü bir yerdi. Malko Singapur'lu garson kızlardan birine yaklaştı.

— Bay Morgan'ı tanır mısınız?

— Evet.

Genç kadın az ötede oturan kızıl saçlı, geniş omuzlu, mavi gözlü kısa kollu gömlek giymiş adamı gösterdi. Malko adama doğru yaklaştı.

— Jim Morkan?

Amerikalı başını kaldırdı. Bakışları pek parlak değildi ve rahatsız edilmekten pek hoşlanmamışa benziyordu.

— Evet?

— Adım Linge. Malko Linge. Büyükelçi Benson tarafından gönderildim. Sizinle konuşmak istiyorum.

— Ne istiyorsunuz?

— John Sanborn'un yerine geldim. Onun kayboluşunu araştırıyorum. Malko davet beklemeden Jim Morgan'ın yanına oturdu ve kendine bir kahve ısmarladı.

Pilot kaderci bir hareketle bunun kendisiyle ilgili bir sorun olmadığını belirtti, ama Malko

kararlıydı.

— Büyükelçi bana yardım edeceğinizi söylemişti. Amerikalı'nın kafası konuşamayacak kadar dumanlıydı.

— John'u pek iyi tanımazdım, dedi iyi bir insandı, tamam. Size anlatacak başka bir şeyim yok.

Malko'nun kahvesi gelmişti.

— Peggy Mei-Ling, diye konuşmasını sürdürdü Malko, güzel bir Çinli kadın, bu otelde kalıyordu. Bu isim size bir şey hatırlatıyor mu?

Jim Morgan'ın mavi gözleri donuklaştı.

— Neden?

— John'la gitmiş olabileceği söyleniyor.

— Kahretsin! Peggy işten başka şey düşünmez. John'la kesinlikle gitmiş olamaz. Burada çok iyi para kazanıyordu. Eğer Prens Mahmut onu yok etmediyse, Peggy hâlâ Jerudong'dadır!

— Nerede? Plaj evinde mi?

— Evet işlerini hep orada yürütürdü.

— O günden sonra Peggy'den hiç haber aldınız mı?

— Hayır.

— Sultan'ı sık sık görür müsünüz?

— Genelde, hava elverişliyse her gün saat dörtte uçuş yaparız. Neden sordunuz?

— Bu işimize yarayabilir dedi Malko.

Görünüşe bakılırsa pilotun hiçbir şeyden haberi yoktu. Malko ayağa kalkmak üzereyken uzun saçlı, nefis bir sarışın yanlarına geldi.

— Hildegort Glotof diyerek pilot genç kadını tanıttı. Eski Luftansa hosteslerinden kendisi de bizle uçuşlara katılır. Peggy'Liye tanırdı.

Sonra genç.kadına döndü.

— Bay Linge, John'un kayboluşu hakkında bir araştırma yapıyor. Peggy ile ilgili öğrenmek istedikleri var.

Alman hostes şaşırarak:

— O küçük orospu mu? diye sordu. Ama neden?

— O küçük orospu John Sanborn'un nasıl öldürüldüğünü biliyor, diye cevap verdi Malko Almanca olarak. O bayanı bulmak isterdim.

Hildegort Glotof gerçekten şaşırmıştı. Malko'ya göz kırparak:

— Peggy, Sultan'ın erkek kardeşinin himaye—sindedir, dedi. Adam onu plaj evine yerleştirdi ve her gün Peggy'i görmeye gider. Herif tam bir seks makinesi!

— Bunu nereden biliyorsunuz? Genç kadın omuzlarını silkti.

— Mahmut domuzunun akli başka işe .çalışmaz. Beni de plaj evine kapatmak istemişti. Bakın! Şurada oturan adamla bana haber göndermişti.

Malko işaret edilen yere bakınca, bardaki taburelerden birinde oturan ufak tefek Çinli bir adam gördü. Adamın kafası keldi, her parmağına ayrı bir yüzük takmıştı. Parlak bir kostüm giymişti, altına da mavi lezar ayakkabılar vardı. Başını çevirerek Hildegort Glotof a gülümsedi. Alman hostes dişlerinin arasından bir küfür savurdu.

— Aptal herif! Bütün günlerini Mahmut'a kız bularak geçirir. Brunei'de bu işi ondan iyi bilen yoktur.

— Bu adam sayesinde Peggy Mei-Ling'e ulaşamaz mıyız? diye sordu Malko.

Hostes başını salladı.

— Hayır. Onun işi kızı buraya getirince biter. Daha sonra kız Hamilton'un adamlarının eline bırakılır.

Çinli adam o sırada taburesinden kalkarak onlara selam verdi ve gözden kayboldu. Malko, belki bir gün bu adam işime yarayabilir, diye düşündü. Beklerken elde ettiği tek bilgi Peggy Mei-Ling'in hâlâ yaşıyor olduğuydu ve genç kadın otuz kilometre ötesindeydi. Ama Malko ona ulaşamıyordu.

Bu işin başından beri tek bir isim sürekli Malko'nun aklını kurcalıyordu. Guy Hamilton. Malko artık onu ziyaret etme zamanının geldiğine karar verdi. Eski MI 6 mensubunun ona anlatacak ilginç şeyleri olabilirdi.

* * *

Malko sarayın parmaklıkları önünde nöbet tutanlara bir göz attı. Biraz ileride toprak bir yol yamaca doğru tırmanıyordu. Burası Brunei'nin en lüks yerleşim merkezlerinden biriydi. Malko her villayı inceleyerek yola koyuldu. Guy Hamilton'un evi Umman Konsolosu'nun evinin hemen arkasındaydı. Beyaz boyalı, bahçesi demir parmaklıklarla çevrili bir evdi.

Malko arabasını park ederek «Köpek var» yazısına dikkat etmeden içeri girdi ve kapıyı çalarak beklemeye koyuldu.

Kapıyı uzun boylu, seyrek kır saçlı, kırmızı suratlı bir adam açtı. Guy Hamilton Malko'nun karşısında duruyor, kolunun altına sıkıştırdığı boş içki şişesiyle bir öne, bir arkaya sallanıyordu. Alnını kırıştırmış, ziyaretçisinin kim olduğunu anlamaya çalışıyordu. Nihayet buğulu gözleri parlar gibi oldu, ince dudaklarında bir gülümseme belirdi.

— Ah, Bay Linge! dedi. Şirket'in şövalyesi. Buyrun, buyrun, içeri girin. Malko içeri girdi. Guy Hamilton, bir bebek gibi göğsünün üstünde tuttuğu boş şişeyi nihayet özenle yere bıraktı. Oturma odası heykeller ve dergilerle doluydu. İki vantilatör bunaltıcı sıcaklığı hafifletmek için dönüp duruyordu. İngiliz kendini koltuklardan birine bırakınca, koltuğun yayları gıcırdadı.

— Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim, dedi Malko bu garip karşılamaya biraz şaşırarak. Ama...

Guy Hamilton elini kaldırarak:

— Aslında ben de sizin ziyaretinizi bekliyordum, dedi. Bu memlekette pek eğlence yok ve yabancı insanlarla sohbet etmek her zaman hoşuma gider. Hele sizin vasfılarınızda biriyle.

Ses tonunda hiçbir alay belirtisi yoktu. Alkolün etkisine rağmen Guy Hamilton'un bakışları canlı ve

zekiydi. Bir sigara yakarak yavaşça dumanını üfledi.

— Berbat bir iş bu, berbat!! Sultan çok öfkeli. Bu meseleye derhal bir hal çaresi bulmamız lazım.

— Nasıl?

— Yirmi milyon dolar Sultan'a iade ederek.

Guy Hamilton gözleri yarı kapalı, onu inceliyordu. Malko, çok içmiş olmalı, diye düşündü. Ama adamın beyni çok iyi çalışıyordu. «'

— John Sanborn'un o parayı gerçekten çaldığına inanıyor musunuz?

— Başka kim yapmış olabilir ki? diye cevapladı Guy Hamilton. İpuçları birbirini tutuyor. Önce kaçması, sonra ortadan yok olması. Onunla sık'sık sohbet ederdik. Sultan'ın zenginliği onu büyülemişti. Bu kadar büyük bir servetin bir tek kişiye ait olmasının pek de adil olmadığını söyler dururdu. Eh, böylece dengeyi sağlamış oldu.

Guy Hamilton sözlerini bir kahkahayla noktaladı. Malko onu karışık duygularla inceledi. Bu İngiliz ya onunla alay ediyordu, ya da emrindekiler kendisine haber vermeden eylemi gerçekleştirmişlerdi.

— Galiba Sanborn'un birlikte gittiği Çinli kız hâlâ Brunei'de bulunuyormuş. Peggy Mei-Ling adında biri... Ondan söz edildiğini hiç duydunuz mu?

Guy Hamilton boş şişeyi tekrar eline alarak onunla oynamaya koyuldu.

— Onun gibi binlerce Çinli var, dedi. Kimse Sanborn'un o Çinli ile gittiğinden emin değil. Limbang'da küçük bir arkadaşı olabilir tabii. Zaten suçlu Sanborn değilse, başka kim olabilir ki?

— Saraydan biri, diye yanıtladı Malko. Sultan'ın çevresinden biri.

— İmkânsız diye karşılık verdi İngiliz. Kimse Sultan'a bu şekilde karşı gelmeye cesaret edemez. Üstelik hepsi de iyi kazanıyorlar. Sultan onları besliyor. Siz kimi düşünüyorsunuz? Yoksa başyaver El Mutadi Hacı Ali'yi mi?

— Mesela.

— Hacı Ali'nin Sultan'la çok özel bir dostluğu vardır, dedi Hamilton. Ayrıca Sultan'a sadıktır. Böyle bir iş yaparak geleceğini tehlikeye atacak biri değil o. Hayır, inanın bana. Kabul etmek zor ama Şirket içinde bir hain besliyormuş.

Guy Hamilton ayağa kalkmış, Malko'nun karşısında sendeliyordu.

— Sevgili dostum! diyerek yeniden konuştu. Uyku vakti geldi. Ziyaretinizden son derece memnun kaldım. Size yardımcı olmak bana büyük zevk verecektir. Şimdilik hoşçakalın.

Sonra Malko'nun elini sıkarak, geri döndü ve zar zor yürüyerek odanın dip tarafına doğru ilerledi. Malko'nun gitmekten başka çaresi yoktu.

Malko, Hamilton'un yalan söylediğini düşünüyordu. Pek tabii John Sanborn yalnız gitmiş olabilir. Ama Katherine bir hiç uğruna öldürülmemişti. Malko kadının ölümünden ona söz etmemişti. Lim Soon'u güç durumda bırakmak istemiyordu. Yine de İngiliz'in kendisine bir peri masalı anlattığı inanandaydı. Ve Hamilton onu rahatsız ediyordu. İngiliz yalan söylemişti. Acaba kimi korumak için yalan soluyordu?

Malko yağmur altında şehrin merkezine doğru yola koyuldu. Sheraton'da kendisine bir mesaj

bırakılmıştı. Lim Soon en kısa sürede onu Phong-Mun'da görmek istiyordu. Malko kalbi son hızla çarparak Toyota'sına bindi. Yoksa Çinli bankacı yeni bilgiler mi elde etmişti?

* * *

Lim Soon boş salonun kuytu bir köşesinde, otoparka bakan bölümde oturuyordu. Malko'yu görünce buruk bir şekilde gülümsedi.

— Üzgünüm, dedi. Sizinle son görüşmemizden sonra kötü bir şey oldu.

—Nedir? diye sordu Malko otururken. Çinli birasından bir yudum aldı.

— Bir ziyaretçim oldu. Göçmen bürosundan bir polis. Bir ay sonra vizemin biteceğini ve hükümetin de yeni vize verip vermeyeceğinin kesin olmadığını söyledi.

Malko kalbinin sıkıştığını hissetti.

— Adamlar istediklerini yapmakta serbestler. Polis bu kararları Saray'ın emri üzerine alıyor.

— Buna benim neden olduğumu mu düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

— Bundan eminim, diye yanıtladı bankacı. Tam on yıldır buradayım ve böyle bir şey ilk defa başıma geliyor. Tersine Saray'la ilişkilerim hep belirli bir düzeyde olmuştur.

— Çok üzgünüm, diye karşılık verdi Malko. Size nasıl yardım edebilirim?

— Beni artık görmeyeceksiniz, bana telefon etmeyeceksiniz. Adamların her yerde gözleri ve kulakları var.

Malko bir an çarpılmış gibi oldu. Bu zorlu savaşta tek ortağını da böylece yitirmiş oluyordu. Lim Soon Malko'ya hiçbir şey ısmarlamamış ve kendi birasını da bitirmişti. Malko yağmur altında otoparkta koşuşturan insanlara baktı. Bu yeni taktik aslında olayı aydınlatıyordu: Yirmi milyon dolar, kendini savunmak için her şeyi göze alan, Saray'a bağlı bir yetkili tarafından çalınmıştı.

— Kimseye güvenmeyin, dedi Lim Soon usulca. Karşınızdaki adamlar çok güçlü. Bence en iyi çare bir an önce Brunei'den ayrılmanız. Daha fazla gecikmeden...

Malko, Lim Soon'un uyarısına kulak verdi. Başından beri gelişen olaylar Çinli bankacıyı hep haklı çıkarmıştı. Lim Soon bakışlarını boş bardağına dikmişti. Başını kaldırıncaya bu kez bakışları Malko'nun kilerle karşılaştı.

Phong-Mun'un salonu boş bir kilise gibi sessizdi. Lim Soon konuşmaya devam etti.

— Kimseye güvenemezsiniz. Guy Hamilton asla İngiltere'ye dönecek biri değil. Alkolü ve Asya'yı çok seviyor. Başlıca zevki Limbang'da fahişelerle bir hafta sonu geçirmek ve burada önemli bir gücü elinde bulundurmaktır. Londra'da bu gücü sağlayamayacağını biliyor. Saray'daki adamlar da bunu biliyor ve Hamilton'a ona göre paye veriyorlar. Eminim olanlardan onun da haberi vardır.

— Ben de aynı kanıdayım, dedi Malko. Onu evinde ziyaret ettim. Beni bir aptal yerine koydu.

Lim Soon başını salladı.

— Malezyalılar şiddet yanlısı insanlar değildir. Soğukkanlılıkla John Sanborn'u öldürmezlerdi. Ama birileri onları satın almış olmalı. Bu, psikopat Michael Hodges'un işi olabilir.

— Bir çözüm yolu görüyor musunuz? diye sordu Malko. Çinli bankacı acı bir tebessümle:

— Elbette, dedi. Bir dosya hazırlayarak John

Sanborn'un Michael Hodges ve adamları tarafından öldürüldüğünü kanıtlarsanız, büyükelçiniz de bu noktadan harekete geçer. Dünyanın en zengin adamı da olsa Sultan Bolkiah Amerika'ya sırt çeviremez.

Malko ayağa kalkarak Lim Soon'un elini sıktı.

— Bütün yaptıklarınız için teşekkürler. O dosyayı oluşturmaya çalışacağım. Çinli Malko'nun elini avuçlarının arasından bırakmadan:

— Size son bir iyilik daha yapacağım, dedi. Michael Hodges'un sevgilisi şu an Phong-Mun'un merkez lokantasında çalışır. Büyükelçiliğin bulunduğu binanın ikinci katında. Adı Han-Su, bir Çinlidir. Belki ondan bir şeyler öğrenebilirsiniz.

Malko'nun beyni son hızla çalışıyordu. Belki de Limbang'a sahte John Sanborn'la uçan kadın Han-Su'ydu.

— Beni onunla tanıştıracak mısınız? diye sordu Lim Soon'a.

— Hayır, bu çok tehlikeli olur. Bu akşam Phong-Mun'a yemeğe gidin. Ben de orada olacağım, size Han-Su'yu gösteririm. Çok güzel bir kızdık. Gerisi size kalmış.

— Teşekkürler, dedi Malko.

Sıcak bir tokalaşmadan sonra ayrıldılar. Malko lokantanın ıssız salonundan geçerek dışarı çıktı. Hava fena değildi. Belki de işler iyiye gidecek, diye düşündü. Ama olanakları gitgide azalıyordu.

* * *

Malko Phong-Mun'a girdiğinde sıcak bir havayla karşılaştı. Diğer şubedeki ıssızlık yerini canlı bir ortama bırakmıştı. Malko otelden çıkmak üzereyken Angeline Fraser telefon etmiş, kocasının birkaç günlüğüne şehir dışına çıkacağını söylemişti.

Şu an Malko'nun gönül işleriyle ilgilenecek vakti yoktu. Bu iç karartıcı şehirde, dinmek bilmeyen yağmurun altında kendini son derece bezgin hissediyordu. Güçsüz ve ne yapacağını bilemez bir haldeydi.

Phong-Mun'da pek çok Çinli ve birkaç Malezyalı vardı. Malko barın yakınlarında tek kişilik bir masada oturuyor, salonu inceliyordu. Tabii gözleri en çok bu akşam oraya geliş nedeni olan kadına takılıyordu.

Michael Hodges'un sevgilisi bir kaplan esnekliğine sahip, çoğu Çinli kadın gibi mağrur yürüyüşlü, dolgun dudaklı bir kadındı. Malko onun masaların arasında dolaşmasını hayranlıkla seyrediyordu. Çoğu kez Han-Su ile bakışları karşılaşmış ve Malko o bakışlarda bir ilgi sezmişti. Sonunda güzel bir kadının karşısındaki yalnız bir erkek edasıyla genç kadına gülümsedi.

Malko içeri girdiğinde, dostlarıyla yemek yemekte olan Lim Soon gözleriyle garson kızlardan birini işaret etmişti.

Malko sonunda hesabı istedi. Yerinden kalktığında Han-Su kapıyı açarak, müşterisinin dışarı çıkmasını bekledi. Bakışları yeniden karşılaştı.

— Görüşmek üzere, dedi Malko. Umarım yarın geldiğimde benim masamla siz ilgilenirsiniz.

Han-Su hafifçe gülümseyerek:

— Hayır, dedi. Yarın çalışmıyorum.

— O halde sizi ben yemeğe davet edeyim, dedi Malko. Sizin için de bir değişiklik olur.

— Ama sizi tanımıyorum bile, diye karşılık verdi Han-Su şaşkınlıkla.

— Tanışırız, dedi Malko.

Asansör gelmişti. Malko Han-Su'ya seçme şansını bırakmadan:

— Saat sekizde sizi Jalan Pretty'deki Borneo Tiyatrosu'nun önünde bekleyeceğim, dedi.

Asansörün kapılan genç kadının cevap vermesine fırsat kalmadan kapandı. Han-Su Malko'nun elindeki tek bilgi kaynağıydı. Ama onun John Sanborn'un ölümüyle bir ilgisi olduğunu kanıtlardı her şey değişecekti.

Bir kez daha sabretmesi gerekiyordu.

Ömer Seyfeddin Camisi'nin minaresi ay ışığı altında altın gibi parlıyordu. Yağmur yağmıyordu. Malko, bir mucize bu, diye düşündü. Günün büyük bir bölümünü Sheraton'un havuzunda geçirmişti.

Belki yüzüncü kez Jalan Pretty'nin karşı kaldırıma baktı. Saat sekiz buçuktu ve Han-Su henüz gelmemişti. Malko saat dokuza kadar beklemeye karar verdi.

Ansızın kalbi hızla çarpmaya başladı. Bir gölge evlerin arasından çıkmış, karşıdan karşıya geçerek Malko'ya doğru yaklaşıyordu. Han-Su saçlarını at kuyruğu şeklinde toplamış, mini bir etekle bir bluz giymişti. Malko Toyota'sından çıkarak onu karşıladı.

— Nihayet!

— Fazla zamanım yok, diye karşılık verdi Han-Su.

Yine de Malko'nun arabasına bindi. Bendar Seri Begawan insana pek seçenek tanımamasına rağmen Malko buradan nereye gideceklerini planlamıştı.

— Jalan Sadong'daki Hint lokantası Minara'da yer ayırttım, dedi.

Ve Han-Su'nun cevap vermesini beklemeden arabayı çalıştırdı. Genç İcadın başını dimdik tutuyordu, İngilizcesi mükemmeldi. Malko Michael Hodges'un metresini yemeğe götürdüğünü hatırlayınca içinde bir burukluk duydu. Belki de Michael Hodges John Sanborn'un katiliydi ve Katherine'in hayatına da bu adam son vermiş olabilirdi.

Malko lokantanın yakınlarına park ederek, arabadan indi ve Han-Su'nun kapısını açtı.

Minara oldukça kalabalıktı. Malko çok geçmeden Han-Su'nun konuşabileceği konuların kısıtlı olduğunu anladı. Genç kadın Brunei'de doğmuştu, nehirin öteki kıyısında Kampong Ayer'de ailesiyle birlikte oturuyor ve Singapur'a yerleşebilme hayaliyle yaşıyordu. Evli değildi, hatta nişanlı bile sayılmazdı. Malko hafifçe onun elini okşadığında Han-Su elini geri çekti.

Malko bu kez genç kadının bileğini tuttu. Yeni alındığı belli olan saate hayranlıkla bakarak:

— Çok güzel, dedi.

— Bir hediye, diye karşılık verdi Han-Su. Singapur'a gittiğimizde nişanlığımı satın almıştı.

— Nişanlı olmadığınızı sanıyordum, dedi Malko. Han-Su hafifçe gülümseyerek:

— Tam nişanlım sayılmaz, dedi. Kendisi Çin'li değil. Ama arada bir onunla çıkıyorum.

— Sık sık Singapur'a gider misiniz? diye sordu Malko.

— Bazen.

Genç kadının cevabında belirsiz bir sertlik seziliyordu. Saatine bakarak:

— Artık dönmem gerek, dedi. Çoktan ayağa kalkmıştı bile. Malko'nun ancak hesabı isteyecek vakti oldu.

Arabada Han-Su hiç konuşmadı. Kampong Ayer'e gelmişlerdi. Han-Su elini Malko'ya uzatarak:

— Teşekkürler, dedi görüşmek üzere. Malko da arabadan dışarı çıktı.

— Size eşlik edeyim, dedi.

Han-Su bu Öneriyi geri çevirmedi. Bir antikacı dükkânını geçtikten yüz metre sonra durdu.

— Geldim. İyi akşamlar.

Malko genç kadının beline sarılarak kendine çekti. Han-Su bu yakınlaşmaya ses çıkarmadı, ama onu öpmek istediğinde başını çevirdi.

— Sizi tekrar görmek isterdim.

— Lokantaya gelin, dedi Han-Su usulca. Sonra Malko'nun kollan arasından sıyrıldı.

Genç adam geri dönerken düşünüyordu. Küçük de olsa bir fikir edinmişti.

* * *

Malko yaklaşık bir saattir antikacı dükkânının önünde bekliyordu. Neredeyse sıcaktan pişmek üzereydi. Nihayet Han-Su Kampong'un köşesinde belirdi. Bir tişört ve pantolon giymiş, siyah gözlükler takmıştı. Malko iki evin arasına saklanarak fotoğraf makinesini kaldırdı ve son hızla deklanşöre basmaya başladı. Makineyi sabah Angeline Fraser'dan almıştı. Yaklaşık yarım düzeni fotoğraf çekebilme fırsatını buldu. Uzaktan bir turist izlenimi veriyordu. Brunei'ye her gelen Kampong Ayer'de amatörce fotoğraflar çekerti.

Malko Han-Su'nun gözden kaybolmasını bekledikten sonra nehri geçti ve Jalan Cator'daki otoparka geldi. Angelina onu arabasında bekliyordu. Malko film bobinini ona uzatarak:

— İki saat içinde hazır olabilir mi? diye sordu.

— Sorun değil, dedi Angelina. Bir saat sonra Limbang iskelesinde buluşalım. Tekneyi kiralamış olurum.

* * *

Nehir kıyısı boyunca uzanan Jalan Mac Arthur'da birkaç Malezyalı, Limbang'a gitmek isteyen turistleri tekneye bindiriyorlardı. Birkaç dolar karşılığında müşterilerinin pasaportlarını alıyorlar ve Limbang'a gideceklerin bütün formalitelerini yerine getiriyorlardı. Malko kalabalığın arasında kendine yol açmak için savaşı verirken uzakta, beyaz daracık elbisesiyle Angelina'yı farketti. Mini etekli bu harika yaratık karşısında Malezyalılar da ağızlan bir karışık bakakaldılar.

— Pasaportunuzu bana verin, dedi Angelina Malko'ya.

Sonra belgeleri şişman bir Malezyalı'ya uzattı. Adam koşarak uzaklaştı.

— İkimiz için bir tekne kiraladım. Yolculuk yirmi dakika sürecek. Malko sabahleyin genç kadından yardım istediğinde Angelina hemen

«Evet» demişti. Malko ona ne amaçladığını anlatmış o da kabul etmişti.

Acaba gerçekten Malko'ya yardımcı olmak mı istiyordu, yoksa asıl niyeti gönül eğlendirmek miydi? Şişman Malezyalı pasaportlarla geri döndükten sonra tekneye bindiler. Kaptan motoru çalıştırarak hareket etti.

Angelina vücudunu iyice Malko'ya yasladı. Kaptan da gözlerini bu muhteşem yaratıktan ayıramıyordu. Angelina Fraser da kaptanın gözü önünde Malko ile flört etmekten rahatsız olmuşa benzemiyordu.

— Umarım, aradığımı Limbang'da bir an önce buluruz, dedi. Böylece dinlenmek için vaktimiz olacağı kanısındayım.

* * *

Modern sayılabilecek binalar ormanın görüntüsüne ayrı bir renk katıyordu. Sıcak burada da bunaltıcıydı. Limbang Bomeo ormanının içinde bir kuyu gibiydi. Malko ile Angelina bir Çinli'nin kullandığı taksiye bindiler.

Angeline hemen Malko'ya sokuldu. Malko onun pek çok vasıflara sahip bir kadın olduğunu düşünüyordu. Çok geçmeden küçük havaalanına geldiler. Eski DC3 Sarawak hareket etmek üzere bekliyordu.

Çinli ve Malezyalı aileler kayıt yapılan bankanın önünde kuyruk oluşturmuşlardı. Bankanın arkasında iki memur herkesin belgesini tek tek inceliyorlardı. Angelina Fraser Malko'nun kulağına fısıldadı:

— Bana bırakın...

Memurlardan biri Angelina'nın göğüslerini görünce diğer müşterilerle ilgilenmekten vazgeçti. Malko konuşmaları takip edemiyordu ama yöre dilinde «yabancı» anlamına gelen «orang—putch» sözcüğü sık sık kulağına çalınıyordu. Malezyalı memur dikkatle dinliyor, ama gözlerini de Angelina'nın dekoltesinden ayırmıyordu. Genç kadın bankanın üzerine birkaç dolar bırakınca, Malezyalı'nın gözleri daha da açıldı. Angelina Malko'ya dönerek:

— Buradaymış, dedi. Hatırlıyor, çünkü bu bölgeden uçağa binen beyazların sayısı yok denecek kadar azdır.

— Çifti tarif etsin. Ona ne söylediniz?

— Ormanda kaybolan arkadaşlarımızı aradığımızı söyledim.

Angelina yeniden Malezyalı ile konuşmaya başladı. Memurun söylediklerini anında tercüme etmeye çalışıyordu.

— Beyaz bir adam, açık mavi gözlü... Çinli kız ise daha ufak tefek... Malko sabah çektiği fotoğraflardan birini çıkartarak tezgahın üstüne bıraktı. Yanına on dolar koymayı da unutmadı.

— Kız bu muydu?

Angelina soruyu tercüme etti. Memur bir süre fotoğrafa baktıktan sonra başını salladı.

— Bu olduğunu sanıyor. Kızın saçlarının çok uzun olduğunu hatırlıyor. Han-Su'nun saçları gibi. Memur dolarları kazanmanın ve Angelina'nın göğüslerini seyretmenin verdiği zevkle işinin başına geri döndü. Malko öğrenmesi gerekeni öğrenmişti. Dışarı çıktı.

— Teşekkürler, dedi. Artık John Sanborn'u kimin öldürdüğünü biliyorum. Geriye, bildiklerimi kanıtlamak kalıyor. O kız değerli bir şahit olacak.

— Michael Hodges bir katildir, ama kendi kararıyla hareket edemez, diye karşılık verdi genç kadın. Asıl önemlisi ona emirleri kimin verdiğini bulmak. Eminim o da bir dokunulmazdır.

Malko ona Hacı Ali hakkındaki şüphelerinden söz etmemiştir.

Onları getiren taksi hâlâ aynı yerdeydi. Arabaya biner binmez Angelina şoföre yöre dilinde bir şeyler söyledi. Malko konuşmaya pek dikkat etmemiştir. Kafası John Sanborn'un ölümüyle meşguldü. Birkaç dakika sonra geleneksel mimariye sahip bir yapının önünde durdular. Malko başını kaldırıncı «Bunga Raya Hotel» yazısını okudu.

Genç kadın bundan sonrasını kafasında planlamıştı bile. Lobideki gençler Angelina Fraser'i görünce ıslık çalmadan edemediler. Bir Malezyalı onları küf kokan bir odaya götürmeden önce on dolar ücretini almayı ihmal etmedi.

Odada yalnız kaldıkları anda Angelina harekete geçti. Malko'nun gözlerinin içine bakarak:

— Seni büyükelçinin ofisinde gördüğüm günden beri bunu istiyordum, dedi.

Çok geçmeden tek vücut olarak zevkin doruğuna vardılar.

* * *

Neyse ki Brunei'de lokantalar erken kapanıyordu. Malko saatine baktı: On buçuktu.

Phong-Mun'un garson kızları lokantayı terketmeye başlamışlardı. Az sonra Han-Su da çıkarak, sola, Talan Mac Arthur'a saptı.

Malko hemen ona yaklaşmak istiyordu ama Han-Su'nun yanında Çinli bir kız daha vardı. Beklemeye karar verdi. Büyükelçilikten, yanında taşıyabileceği küçük bir teyp almıştı. Han-Su'dan bir şeyler öğrenebileceğini ümit ediyordu. Toyota'sından inerek onları izlemeye koyuldu. Çinli kızlar iskeleye gelince karşı tarafa geçecek teknelerden birine bindiler. Malko onların biraz uzaklaşmasını bekledikten sonra diğer tekneye atlayarak:

— Antikacı dükkânına! dedi.

Diğer tekne karanlığa karışmıştı bile. Birkaç dakika içinde karşı kıyıya vardılar. Yağmur yeniden başlamıştı. Malko kıyıya çıkınca çevresine bakındı ama Han-Su görünürlerde yoktu. Çok geçmeden ileride iki gölge dikkatini çekti, o tarafa doğru koşar adımlarla yürüdü. Evlerin çoğu karanlıktı, bazılarından ise sadece televizyon ekranının ışığı sızıyordu.

Malko az ileride onlara yetişti. İki Çinli ayrılıyorlardı. Han-Su upuzun, saçlarıyla tanınmayacak gibi değildi. Malko ona yetişmek için adımlarını hızlandırdı.

— Han-Su!

Çinli kız adını duyunca başını çevirdi, bir an durakladı. Sonra boğulur gibi bir ses çıkardı ve koşmaya başladı. Malko da onu izledi. Ansızın arkasında ayak sesleri duydu. Başını çevirince takip edildiğini anladı. Tişört giymiş bir Malezyalı peşinden koşuyordu. Elinde bir bıçak vardı. Malko silahsız savaşamayacağını düşündü. Hasmı ile arasındaki mesafeyi korumaya dikkat ederek çevresine bakındı.

O sırada Han-Su ile arasında bir Malezyalı daha belirdi. Malko kaçacak bir yer arada ama köşeye sıkışmıştı bir kez. Ya boğazlanacak, ya da sırtına bir bıçak darbesi yiyecekti. Sırtını tahta evlerden birine dayamış, hasımlarına bakıyordu. Adamlar aralarında alçak sesle bir şeyler konuştular, sonra bıçakları havaya kaldırarak aynı anda Malko'ya saldırdılar.

Onu öldürmeye kararlıydılar.

Malko sırtını dayadığı kapıya iyice yaslanarak kendini korudu. Bir metre ötesinde hasımları, avlarının üzerine yeniden atlamaya hazır köpekler gibi onu gözlüyorlardı. Malko öfkeliydi. Dünyanın bu terk edilmiş ülkesinde ölüp gitmek çok aptalca olurdu.

Malko en yakınındaki hasmına müthiş bir tekme sallayınca adam acıyla bağıarak iki büklüm oldu. Malko bunu fırsat bilerek ev boyunca ilerledi ve iskeleye ulaştığında kendini alçak suya bıraktı. Dizlerine kadar suyun içindeydi şimdi. Başını kaldırınca iskelede katilleri gördü. Malko suyun içinde ilerlemeye başladı, tahta parçalarına çarpıyor, çukurlara batıyordu. Malezyalılar da suya girdiklerinde Malko on metre kadar yol almış durumdaydı. Birkaç dakika sonra yönünü kaybetti. Başını çevirince hasımlarının gölgesini gördü. O sırada az uzakta üzerine doğru gelmekte olan siyah, büyük bir gölge dikkatini çekti. Bir tekneydi bu. Güvertedeki kalabalık da Malko'yu farketmişti.

— İmdat! imdat! diye bağırdı Malko. Malko'nun çığlıkları motorun gürültüsünü bastırdı. Güvertede bir adam eğilerek denize bir ip sallandırdı. Malko son bir gayretle ipe asıldı. Şaşkın gözlerle kendisine bakan insanların arasına çıktığında:

— Bir kaza, diye açıkladı.

Ona kurulanması için eski bir çarşaf verdiler. Bir başka tekne onları görmüş, yardıma gelmişti. Malko birkaç açıklamadan sonra diğer tekneye atladı. Bir an önce arabasına binmek istiyordu. Islak giysileri vücuduna yapışıyor, onu rahatsız ediyordu.

Sheraton'un lobisine girdiğinde, resepsiyondakiler ona şaşkınlıkla baktılar.

— Bir kaza oldu, denize düştüm, diye geçiştirdi. Malko gülümseyerek. Ancak düşün altına girdiğinde kendini rahatlamış hissedebildi. Artık

Saray'dakilerle arasında bir ölüm savaşı başlamıştı. Malko Han-Su'nun konuşmayacağını biliyordu. Malko onun Peggy Mei-Ling rolünü ustalıkla oynadığını biliyor ama bunu kanıtlayamıyordu.

* * *

Malko Angelina Fraser'in neşeli sesiyle uyandı.

— Dün gece iyi vakit geçirdin mi? diye sordu genç kadın.

— Pek sayılmaz, diye yanıtladı Malko. Angelina Mâlko'nun anlattıklarını arada bir dehşet çığlıkları atarak dinledi.

— Bu hikâyeyle hiçbir yere varamazsın, dedi sonunda. Varsayımların doğru olsa bile... Her neyse, bu akşam biraz değişiklik sana iyi gelecektir sanırım. Jerudong'taki polo maçından sonra bu akşam için bir davet aldığımızı hatırlıyorsun, değil mi? Bu birinci iyi haberimdi.

— Ya ikincisi nedir? diye sordu Malko.

— Kocam Singapur'a gitti.

Malko bu konuda Angelina Fraser'in bir altın madalyaya layık olduğunu düşünmeden edemedi.

— Prens Mahmut'un plaj evinden uzakta olmayacağız, dedi. Geceleyin oraya girmek belki daha kolaydır.

Angelina derin bir iç çekerek:

— Hâlâ o Çinli kızı bulmaya çalışıyorsun, dedi. Göreceğiz. Saat sekizde seni almaya gelirim.

* * *

Amerikan Büyükelçisi yavaşça başını salladı. Ayaklarını karşısındaki sehpa uzatmış oturuyordu.

Malko Sanborn olayının son gelişmeleri en küçük ayrıntısına kadar ona anlatmıştı. Eski avukat onu dinlerken bazı notlar almış, ve Mâlko'nun yaptıklarını onaylamıştı. Ama Walter Benson'da avukatlık mesleği her zaman diplomatik görevinin üstündeydi.

— Hikâyeniz sağlam bir temele dayanmıyor! dedi.

— Neden? diye sordu Malko umutsuzca.

— Bir mahkeme önündeymiş gibi düşünmeliyiz. Unutmayın ki karşınızdaki insanlar kötü niyetli. Şahitlerinizin hepsi ya ölmüş ya da kayıp durumda. Tabii Peggy Mei-Ling'i bulursanız durum değişir. Çünkü o kız katilleri tanıyor. Ama en az Saray kadar iyi korunan o plaj evinden Peggy'i nasıl çıkaracaksınız? Dün akşam uğradığımız saldırıyı gören de yok. Bu konuda kimseyi suçlayamazsınız.

Odaya bir sessizlik çöktü. Büyükelçi viski dolu kadehini kaldırarak:

— Dikkatli olun Malko, dedi. olanaksız kimse başaramamıştır. Şimdiye kadar çok iyi bir araştırma yürüttünüz. Fakat sizin de John Sanborn gibi ortadan kaybolmanızı istemiyorum. Benim ülkem yirmi milyon dolar feda edebilecek kadar zengindir. Hayatınızı buun için tehlikeye atmayın. Sizin hakkınızda karar verme yetkisini sahip değilim ama bu işin peşini bırakmanızı öneriyorum. Burada sizi ko ruyacak olanaklarım yok. Angeline Fraser bu akşam sizi bir davete götüreceğini söyledi. Onun sizi rahatlatmasına fırsat verin...

Büyükelçi bunları söyledikten sora Malko'ya göz kırptı.

— Teşekkürler, sayın büyükelçi, diye karşılık verdi Malko. Söylediklerinizi uygulamaya çalışacağım.

Malko midesi öfkeden sıkışarak, Toyota'sına bindi. Son şansı bu gece Jerudong'taki davetti.

* * *

Projektörler Volvo'nun içini aydınlatınca Angelina Fraser'ın payetlerle süslü mavi mini elbisesinin altındaki uzun bacakları yine ortaya çıktı. Sahneye çıkacakmış gibi makyaj yapmış, bol parfüm sürmüştü. Genç kadının bütün vücudundan cinsellik fişkiyordu. Jerudong Park'ın girişinde onları

durduran sivil İngiliz uzun uzun davetiyeleri inceledikten sonra:

— Otopark, Club House'un yanındadır, dedi. İlgisiz bir sesle, okları takip ederek bulabilirsiniz.

Golf sahalarını geçtiler. Angelina Volvo'sunu daha şimdiden dolmuş olan otoparkın kuytu bir köşesine park etti. Arabadan inmeden önce parlayan gözleriyle Malko'ya dönerek:

— Seni öpmek istiyorum, dedi. Ama makyajım bozulacak diye cesaret edemiyorum. Fakat beklemekle bir şey kaybetmiyorsun sevgilim.

Arabadan çıktıklarında Angelina Malko'yu elinden tutarak, Club House'un ışıklarına doğru sürükledi. Dışarıda ellerinde içki kadehleriyle otuz kadar davetli vardı. İçeride zengin bir açık büfe hazırlanmıştı. Gelenlerin üçte biri yabancıydı. Hanımlar gece kıyafetlerine bürünmüşler, erkekler ise gömlekle yetinmişlerdi. Angelina ve Malko da kalabalığa karıştılar. Malko bir garsonun elindeki tepside bir portakal suyu kadehi kaptı ve dudaklarını kadehe değdirdiği anda bir kahkaha atmamak için kendini zor tuttu: Bardağın içindeki neredeyse sek cindi.

Malko birdenbire tanıdık bir simayla karşılaştı. Prenses Azizah davete yanında ufak tefek bir Bru—nei'li ile katılmıştı. Birbirlerine gülümsediler. Bu ayrıntı Angelina'nın gözünden kaçmamıştı.

— Onu tanıyor musun? diye sordu.

— Ona bir keresinde bankada rastlamıştım, diye karşılık verdi Malko. Lim Soon'u görmeye gelmişti.

— Çok sempattir, dedi Angelina. Sultan'ın kuzenlerinden biridir, vaktinin çoğunu Avrupa'da geçirir. Bir İngiliz lorduyla evlenmişti. Ama adamın sadece parasında gözü olduğunu anlayınca bu evlilik uzun sürmedi. Burada can sıkıntısından patladığına eminim. Bu akşam, Maliye Bakanı ile birlikte. Yeni sevgilisi.

— Bak, seninki de geldi, dedi Malko. <

El Mutadi Hacı Ali de davete katılmıştı. Birden etrafa bir sessizlik çöktü. Sultan Hasan Vaddallah ardında iki koruma görevlisiyle karanlığın içinden çıkıverdi. Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı. Ortadaki masaya yaklaşarak hemen oturdu.

Otuz saniye sonra bütün davetliler masalarına oturmuşlardı. Sultan'ın masasında sadece Bruneililer vardı.

Çok geçmeden herkes yanındakilerle sohbet etmeye koyuldu. Ama herkes arada bir başını çeviriyor, Sultan Bolkiah'ın neler yaptığına bakıyordu. Sultan ise, Prenses Aziza'nın da bulunduğu masadaki Bruneililer arasında son derece sıkılmış görünüyordu.

— Pek eğlenceli değil, diye konuştu Angelina bacağına Malko'nun bacağına sürterek. Ama insanlar onun davetlisi olmaya can atıyorlar.

Kırk dakika sonra Sultan ayağa kalkarak ellerini çırpıttı. Bütün davetliler aynı anda birer robot gibi ayağa fırladılar. Sultan ise çoktan birinci kata çıkan merdivenlere yönelmişti.

Davetliler de onu izleyerek büyük bir salona geldiler. Sandalyeler bir dans pistinin etrafına yerleştirilmişti. Filipinliler'den oluşan orkestra cenaze marşını andırır bir şeyler çalıyordu. Orkestra susunca herkes alkışladı. Malko Peggy Mei-Ling'in belki de bir kilometre Ötede olduğunu düşününce öfkesini güç frenledi. Orkestra yeniden çalmaya başlamıştı.

Nihayet yarım saat kadar sonra Sultan ayağa kalktı. Çevresindekilere gülücükler dağıtarak davetliler arasından geçti. Sultan'la birlikte Bruneili—ler'in çoğu da salonu terketti. Davete katılan yabancılar ise piste çıktılar. Angelina da Malko'yı elinden çekerek:

— Gel, dedi.

Orkestra ağır bir parça çalıyordu. Angelina bunu fırsat bilerek vücuduna Malko'ya iyice yasladı.

— Bu ceza daha ne kadar sürecek? diye sordu Malko.

— Fazla değil, diye fısıldadı Angelina. Yirmi dakika sonra orkestra programını bitirerek, aletlerini toplamaya başladı. Son kalan davetliler hep birlikte bara indiler. Bar biraz daha eğlenceliydi. Yemeğe katılma şansı olmayan başka davetliler de gelmişlerdi.

Ufak tefek, kafası çıplak bir Çinli gülümseyerek Angelina'ya yaklaştı. Malko Hildegort'ın daha önce göstermiş olduğu Bay Khoo'yu tanımakta gecikmedi.

— Bayan Fraser! Çok güzelsiniz! Size bir şeyler söyleyebilir miyim? Angelina Malko'ya göz kırparak adamı izledi. Birkaç dakika sonra da gülererek geri döndü. Malko ona Bay Khoo'nun ne istediğini soracak vakit bulamadı. Hacı Ali otuz iki dişini birden gösteren bir tebessümle onlara doğru geliyordu. Bu gülüş daha çok Angelina'ya yöneltilmişti. Hacı Ali gençkadının elini tutarak, bir öpücük kondurdu. Malko'ya da iyi akşamlar demeyi ihmal etmedi.

— Az önce sizlerle konuşamadığım için özür dilerim, dedi. Ama majesteleri ile birlikteydim. Yang Maha Pengiran'ın sarayına gitti.

Malko'ya gülümsemekle birlikte Hacı Ali'nin gözleri Angelina'nın göğüslerinden ayrılmıyordu. Kadının yanında bir kavalye bulunmasına öfkelenmiş olduğu her halinden belliydi. Malko ise karşısındaki adamın bir komplonun düzenleyicisi olduğuna inanamıyordu. Hacı Ali kendisine karşı ilgisiz bir tutum içindeydi.

— Eşinizi göremedim, dedi Angelina'ya kinayeli bir sesle.

— İş için Singapur'a gitti, diye cevap verdi Angelina. Ben de sizin eşinizi göremedim.

— Eşim Pengiran İsteri Mariam'la birlikte, diye karşılık verdi Hacı Ali. Bu akşam sarayda da küçük bir resepsiyon varmış.

Davetliler arasında yer alan birkaç Bruneili Hacı Ali'ye gizli bir işaret yapınca, Sultan'ın başyaveri yanlarından ayrıldı. Çok geçmeden Angelina da Malko'yu çıkışa doğru sürükleyerek:

— Çıkalım, dedi. Şimdi herkes Sheraton'a gidip kafayı çekecektir. Benim evime gidelim. Bir şişe Dom Perignon hazırladım bile.

— Biliyorsun, Prens Mahmut'un plaj evinin çevresinde bir tur atmak istiyorum. Bu fırsat bir daha...

Angelina bir iç çekerek:

— Pekâlâ git, dedi. Seni bekliyorum. Havuz kenarından git. Havuzun arkasında denize doğru inen bir patika göreceksin. Kumsala yüz metre kala, sağa dön. Plaj evinin çitlerine varırsın. Ama her taraf nöbetçi kay nıyordur. Çok dikkatli ol.

Hacı Ali kalabalıktan kurtulmuş, Angelina'ya doğru yaklaşırken Malko da usulca havuza doğru yürüdür. Karanlıkta ilerlemeye başladı. Hava ılık, gece aydınlıktı. Sonunda esrarengiz Peggy Mei-Ling'i bulacak mıydı acaba?

Malko'nun ayakları otlara gömülüyor, bu nedenle hiç ses çıkarmadan ilerleyebiliyordu. Club House'nun beş yüz metre kadar ötesindeydi ve denizin sesini duyabiliyordu. Yüz metre sonra sağa sapan yolu gördü. Oraya dö*nünce bir ağaç perdesiyle karşılaştı.

Son derece dikkatli olmasına rağmen, az daha toprağın bir metre kadar üstünde yer alan bir tele çarpıyordu. Eğilerek telin altından geçti. Sonunda plaj evinin sınırları içindeydi işte. Biraz daha ilerleyince etrafı ışıklandırılmış villayı gördü.

Kalbi hızla çarpmaya başladı. Elini uzatsa Peggy Mei-Ling'e ulaşabilecekti. Ama Malko tehlikeyi göze alamazdı. Plaj evi çok iyi korunuyordu. Onun vardığını öğrenirlerse işi bitik demektir. Geri dönmekten başka çaresi yoktu.

Beş dakika sonra Malko Country Club'e geri dönmüştü. Civarda pek kimseler yoktu.

Angelina barda Hacı Ali ile birlikteydi. Malko da onlara katıldı. Malko yanlarına gelince Hacı Ali saatine bakarak:

— Sanırım artık majesteleri'nin yanına dönmem gerekiyor, dedi. Adam gözden uzaklaşınca Malko:

— Arkadaşın seninle iyi vakit geçirmişse benziyor, dedi. Angelina şuh bir kahkaha atarak:

— Kendimi zor savundum, dedi. Beni havuzun yanındaki dairelerden birine götürmek istedi. Ya sen? Plaj evine ulaşabildin mi?

Arabaya doğru giderlerken Malko küçük macerasını anlattı.

Volvo'ya bindiklerined Angelina direksiyonu deniz kıyısınca uzanan Tutong yoluna çevirdi. İki kilometre kadar sonra sağa saptı. Burası Çin denizine hakim bir yalıyara uzanan dar bir patikaydı. Angelina arabayı durdurarak farları söndürdü. Aşağıda deniz alabildiğince uzanıyordu. Malko sağa, yaklaşık bir kilometre uzakta, yola paralel ışıklar gördü.

— Bak, dedi Angelina. Orası plaj evidir. Bir Nazi kampı gibi korunur. Malko Peggy Mei-Ling'in çok iyi korunduğunu düşündü.

Bu sırada Angelina Malko'ya sokulup ona arkadan sandı. Tüm gücüyle vücudunu ona sunuyordu. Sonra Malko'dan ayrıldı ve Volvo'nun kaputu üzerine sırt üstü uzandı, aşağı kaymamak için de sileceklerden birine tutunmayı ihmal etmemişti. Malko böylesine açık bir daveti geri çevirecekbiri değildi. Aralardaki tek engeli de kaldırarak genç kadına sahip oldu. Angelina'nın zevk dolu çığlıkları gecenin sessizliğinde yankılar yapıyordu. Malko doyuma ulaşmış, genç kadının üzerinde ölü gibi yığılıp kalmıştı.

Az sonra Angelina yerinden doğrulup:

— Haydi gel, gidip yüzelim dedi.

Deniz kıyısına inen patikayı izlediler ve çok geçmeden Çin Denizi'nin ılık dalgalarına ulaştılar. Su harikaydı. Angelina bir yılan gibi Malko'nun bedenine sarılırken:

— Seninle sevişmeye bayılıyorum, deyip bir kahkaha attı:

— Khoo denen herif bizi görseydi, teklifini yinelerdi.

— Hangi teklif? diye sordu Malko.

— Prens Mahmut'la bir hafta sonu geçirmemi önerdi bana. Teklifini reddedince hiç olmazsa bir arkadaş bulamaz mıyım, .diye sordu. Sanki bütün orospuları tanıyormuşum gibi!

Malko kollarının arasındaki bedeni artık hissetmiyordu. Birdenbire beyinde bir şimşek çakmıştı.

— Çok güzel, ona birini bulduğunu söyleyebilirsin dedi Malko. Nefis bir yaratık.

İngiliz telefonlarının durmak bilmeyen çalması Malko'yu hep deli ederdi. Bu seferki de uzun süreden beri zırlıyordu. Hemen yanında Angelina Fraser, bağdaş kurmuş, alçak koltukta oturuyordu. Yağmur damlaları yeniden cama vurmaya başlamıştı. Bandar Seri Begavvan uykudaydı. Jerudong'dan dönerlerken tek bir arabaya bile rastlamamışlardı. Malko, Sheraton'un telefonunu kullanmaktansa, Angelina'nın telefonunu kullanmayı tercih etmişti. Daha emniyetliydi.

Malko tam telefonu kapatacağı ki tanıdık bir ses «Alo» deyince durdu.

— Mandy!

Aradaki saat farkı düşünülürse Londra'da saat öğleden sonra üçtü. Karşı tarafta uykulu bir ses duyuldu.

— Beni bu saatte kim uyandırıyor? Sosyetedeki yerine ve maddi olanaklarına rağmen, güçlü bir Mafya babasının metresi olan eski tele-kız Mandy Brown, geçmişten gelen özelliklerini halen taşıyordu.

— Benim, Malko. Hâlâ uyuyor musun? Saat üç oldu.

— Pis herif! diye homurdandı Mandy Brown. Sabahın yedisinde yattım. Londra'ya geldin ve beni becermek istiyorsun ha!! Biraz bekleyemez miydin?

— Hayır, diye karşılık verdi Malko. Londra'da değilim ve niyetim de seninle oynaşmak değil. Son sevgilinden ne haber?

İki sene önce Mandy, Malko'yu terkederek, kendisi için deli olan Yemenli bir milyarderin kollarına atılmıştı.

— Sizlere ömür, diye yanıtladı Mandy. Görünüşe bakılırsa ölüm sebebi benim. Tam da bana Saba tapınağını yaptırmak üzereyken. Düşünebiliyor musun, benim adıma bir tapınak...

Mandy'nin ses tonunda az da olsa geçmişe duyulan özlem vardı. Malko onun esnediğini duydu.

— Bana bir iyilik—yapmanı istiyorum, dedi genç kadın kibarca. Gerçekten buraya gelemez misin?

Mandy'ni Malko'ya karşı sonsuz bir hayranlığı vardı. Malko onun hayatını kurtarmış, sonsuz bir servete sahip olmasını sağlamıştı. Mandy ilk zevk dakikalarını da Malko'nun kollarında tatmıştı.

— Hayır diye yanıtladı Malko. Ama sen buraya gelebilirsin. Malko bunları söyledikten sonra Mandy'nin tepkisini bekledi. Mandy cevap vermekte gecikmedi.

— Söyle bakayım, dedi biraz sert bir sesle. Yoksa bana oyun mu yapıyorsun? Beni böyle aradığın zamanlarda hep olur olmaz olayların içindedir. Neredesin şimdi?

— Brunei'de.

— Ah, güzel, dedi Mandy rahatlayarak. Düşünmek bile şimdiden zevk veriyor. Söyle bakalım ne zaman görüşeceğiz?

— Buraya geldiğin zaman.

— Güzel, bu akşam orada olabilirim sanırım.

— Yarın akşam desek daha uygun olur.

— Hollanda'ya trenle mi geleceğim? diye sordu Mandy, hoşnutsuz bir sesle.

— Brunei Hollanda'da değil, diye düzeltti Malko kibarca. Borneo'nun kuzeyindedir.

— Yani?

— Borneo da Londra'dan yaklaşık onbeş bin kilometre uzaklıktadır. Ahizede öfkeli bir patlama duyuldu.

— Bok herif! Beni vapura mı bindireceksin? Ve Mandy telefonu kapattı. Angelina kahkahayla gülüyordu. Malko sabırla numarayı yeniden çevirdi. Bu kez Mandy telefonu açar açmaz küfürler savurmaya başladı. Biraz sakinleşince, Malko söze başladı.

— Mandy, bana bir iyilik yapmanı istiyorum, dedi. Büyük bir iyilik.

— Araplar'la uğraşmak istemiyorum.

— Burada Arap yok, diye cevapladı Malko. Sadece Malezyalılar ve Çinliler var..

— Orası hayvanat bahçesi mi? Dinle, Londra'ya geldiğinde beni ararsın, sana Rolls'umu gönderirim. Ciao!

Mandy ikinci kez telefonu kapatmıştı. Malko yine aynı numarayı çevirdi.

— Hâlâ ne istiyorsun? diye homurdandı genç kadın.

— Mandy, diyerek Malko onun sözünü kesti. Dünyanın en zengin adamını tanımak istemez misin?'

Mandy'nin sınırları aniden yumuşar gibi oldu.

— Kim o?

— Brunei'in hakimi. Otuz milyar dolarlık bir parasal varlık ve her saat kazanılan dört milyon dolar.

— Ne yani? Parasını bana mı hediye edecek? Dinle bak, burada beni seven, iki yüz odalı şatosu olan bir prensim var. Benimle evlenmek istiyor

— Ona geçmişinden söz ettin mi? diye sordu Malko kibarca. Mandy Brown'un bu sözlerdeki mesajı anlaması için otuz saniye geçmesi gerekti.

— Alçak herif, ne olacak? Sonunda bir düşes olacağım ben, anladın mı?

— Mandy, diye yeniden söze başladı Malko son kozunu oynayarak. Aramızda eski bir hesap olduğunu unutma. Bir gün Honolulu'da hayatını kurtarmıştım. Şimdi de ben ölüm tehlikesiyle karşı karşıyayım.

— Gerçekten mi?

— Evet. Beni bu bataktan kurtarabilecek tek kişi de sensin. Yeniden sessizlik.

— Sen pisliğin tekisin! diye konuştu Mandy sonunda.—Doğru söylediğine inanmıyorum. Ama sana hayır diyemeyeceğimi biliyorsun. Bu Brunei neredeydi?

— Uçak biletini ben gönderirim, dedi Malko.

— Araplar'ın olmayacağına eminsin, değil mi?

— Yemin ediyorum.

— Güzel. Beni havaalanında karşılarsın.

— İmkânsız. Sana bir dostumu göndereceğim. Harika bir kadındır. Yeni bir patlama.

— Bu olmadı işte. Ben, senin gelmeni istiyorum.

— Olanaksız diye tekrarladı Malko. Lütfen artık uyan. Bugün uçağa binmelisin. Bir an önce buraya varmanı istiyorum. Göreceksin, Brunei çok eğlenceli bir yer.

— Kumsal var mı?

— Alabildiğince uzanan

— Ben bir aptalım, diye konuştu Mandy aniden cesaretini yitirmiş gibi. Bu bana oynadığın ilk ve son oyun Olacak.

Ve telefonu kapattı.

— Bu dişi kaplanı ben mi karşılayacağım? diye sordu Angelina.

— Muhteşem biridir, göreceksin.

— Burada eğleneceğinden emin misin? Malko gülümsedi.

— Eğer eğlenmezse, mesleğimden istifa ederim. Mandy onun son kozuydu. Malko henüz Angelina'ya esas şüphelinin Hacı Ali olduğundan söz etmemişti. Genç kadınla Hacı Ali arasındaki ilişki onu rahatsız ediyordu. Gerçeği öğrenince Angelina nasıl tepki gösterecekti.

* * *

Prens Mahmut park etmekte zorluk çeken bir arabanın arkasından korna çalarak solladı. Jalan Tudong'da yoğun bir trafik vardı. Prens Mahmut kırmızı Ferrari'si ile araba kalabalığının arasından bir yılan gibi geçiyordu. Birdenbire kocaman Mercedes Ferrari'yi solladı. Bu tip eğlenceler çoğu kez Prens'in hoşuna giderdi, ama şimdi havaalanına gidiyordu ve uçağı kaçırmak niyetinde değildi.

Alnını kırıştırarak arabasına hız verdi. Dudaklarının yanından aşağı doğru uzanan gür bıyıklanıyla bir Moğolu andırıyordu, iki araba arka arkaya havaalanına giden yola saptılar. Mercedes yansı bırakmak niyetinde değildi. Mahmut ise öfkeden kuduracak gibiydi. Her şeyi göze alarak arkadan Mercedes'e bindirdi. Arabanın sürücüsü nihayet Prens Mahmut'u tanımıştı. Suratı kıpkırmızı kesildi, arabasından indi. Mahmut onun ancak omuzuna geliyordu.

Fakat yine de Prens adamın üstüne yürüdü ve suratına bir tokat patlattı.

— Böyle araba sürmeye utanmıyor musun? Öteki özür dilercesine birşeyler mırıldandı.

Mahmut çoktan arabasına binmişti bile, Havaalanına varmak istiyordu. Önünde bir kilometrelik yol kalmıştı. Çinli Khoo ona çok güzel bir parçanın Bangkok üzerinden Brunei'ye geleceğini haber vermişti.

Mahmut Ferrari'sini park ederek, görevlilerin saygı dolu bakışları arasında içeri girdi. Khoo onu

görür görmez saygıyla ikiye bükülerek:

— Pengiran, uçak şimdi indi, dedi. Bayan Fraser kızı karşılayacak. Ama ben derhal Altesleriyle bir buluşma ayarlamaya çalışacağım.

Mandy, vücudunun bütün hatlarını ortaya çıkaran dar, gri jarse elbisesiyle, göğüsleri dimdik, kalabalığın arasında ilerliyordu. Siyah çorapları uzun bacaklarını daha da belirginleştiriyordu. Borneo'nun ne denli sıcak bir yer olduğunu unutmuşa benziyordu. Yerleri süpürmekte olan, başı örtülü görevli kadın önünden geçen Mandy'e, uzaydan gelmiş bir yaratık gibi baktı.

Camın arkasında ise Mahmut, şehvetle yutkunuyordu. Mandy'nin önden giden göğüslerini görmek bile onu çılgına çevirmişti. Bu kadını istiyordu, bu kadın ona gerekliydi. Ya o yürüyüş! Mahmut şimdiden Mandy'i yatakta hayal etmeye başlamıştı. Mandy göçmen bürosunun önünde güneş gözlüklerini çıkartıp, mavi gözlerini ortaya konunca Mahmut bayılacak gibi oldu.

Khoo Mahmut'un kulağına fısıldadı:

— Güzel, değil mi?

Prens Mahmut homurtuyla cevap verdi. Gözlerini Jarse kumaşın altındaki kıvrımlardan ayıramıyordu. Üstelik kadın çorap giymişti. Mandy pasaportunu almak için hafifçe tezgâha yaslanınca iyice ortaya çıktı ve Sultan'ın kardeşi camı kırıp öte tarafa geçmemek için kendini zor tuttu.

Mandy vizon kürkünü koluna asarak valizini aldı ve kendine özgü yürüyüşüyle gümrüğe doğru ilerledi.

Gümrükteki memurlardan biri yanbaşımda Sultan'ın erkek kardeşini görünce heyecandan neredeyse bayılacaktı. Saygıyla eğilerek geri çekildi ve yerini Prens'e bıraktı. Tam o sırada Mandy de gümrüğe doğru geliyordu. Mandy bir robot gibi pasaportunu uzattı. Mahmut boğuk bir sesle:

— Bavulunuzu açın lütfen, dedi.

Mandy göğüslerini daha da dikleştiren derin bir soluk alarak verilen emri yerine getirdi. Mahmut'un gözleri önüne, kadın iç çamaşırlarından oluşan bir örtü serildi.

Öte tarafta Angelina Fraser gülmekten kırılıyordu. Mahmut çok geçmeden valizi kapadı ve Mandy tipik yürüyüşüyle oradan uzaklaştı. Kararsız bakışlarla etrafına bakındı. Angelina Fraser ona yaklaştı.

— Malko gelemedi, diye söze başladı. Şimdiden size vurludu.

— Kim?

— Şuradaki tip, uzun bıyıklı olan... Mandy hoşnutsuzlukla dudaklarını büktü.

— Dünyanın en zengin adamının erkek kardeşidir o, diye devam etti Angelina. Prens Mahmut...

Mandy'nin mavi gözleri avına çevrildi.

— Daha kötülerini de gördüm, dedi Angelina'ya. Bu hangi ırk oluyor Tanrı aşkına?

— Malezyalılar, diye cevapladı Angelina Mandy'i otomobile doğru sürüklerken. Merak etmeyin, yakında sizi arayacaktır.

— Ya Malko domuzu nerede?

— Onu daha sonra göreceksiniz.

— Ah üçkağıtçı Malko! Peki ya plaj nerede?

— Otuz kilometre ötede. Mandy Brown öfkeyle bağırdı:

— Pis herif! Gelip, beni karşılamak zahmetinde bile bulunmadı. Ben ki yirmi bin kilometrelik yol katettim

— Bu da oyunun bir parçası, diye karşılık verdi Angelina.

Yol boyunca ondan ne beklediklerini anlattı. Mandy Ömer Seyfettin Camisi'nin altın minaresini görünce biraz rahatlar gibi oldu. Böyle bir camiye sahip ülke o kadar da kötü sayılmazdı.

Fraser villasına girdiklerinde telefon çaldı. Angelina ahizeyi kaldırdı. Arayan Khoo'ydu. Çok heyecanlı konuşuyordu. Angelina telefonu kapar kapamaz Mandy'e mutlu haberi verdi.

— Bu akşam için davet edildiniz, bile...

* * *

Malko, Jalan Cator'da katlı otoparkın terasında, Brunei nehri'ni seyrederek vakit öldürüyordu. Angelina gecikmişti ve yağmur da yeniden başlamıştı. Nihayet Malko Volvo'nun geldiğini gördü. Mandy Brown, Angelina'nın yanında oturuyordu. On beş santimlik topukları bile koşmasına engel olmuyordu. Mandy Malko'nun yanağına ıslak bir öpücük kondururken, ılık vücudunu da adama yaslamayı ihmal etmedi. Bir kedi gibi Malko'ya sokulmuştu.

Nihayet konuşabildiğinde soluk soluğa Malko'ya sordu:

— Söyle bana, dünyanın şu en zengin adamını barındıran şehir neresi?

— Burası, diye yanıtladı Malko.

— Ama adamların hepsi de çok fakir görünümlü! diye karşı koydu Mandy.

— Burada zenginlik halka eşit şekilde dağıtılmamış, dedi Malko. Mandy konuyu değiştirerek Malko'nun kulağına fısıldadı:

— Bana her şeyi anlattılar. Arkadaşın sempatik bir kadın. Ama bana da iyi davranacaksın, değil mi?

— Bundan sonra karşı karşıya geleceğimizi sanmıyorum, dedi Malko. Kimse seninle tanıştığımızı bilmemeli.

— O halde İşimizi burada halledelim. Gençlik günlerimi hatırlamak istiyorum.

Mandy bunları söyledikten sonra Malko'nun cevap vermesini beklemeden arabaya bindi. Angelina şaşkınlıkla onlara bakıyordu.

— Geri döneceğiz! diye bağırdı Mandy. Malko otoparkın döndüncü katına indi.

Rampanın sonundaki en kuytu köşeye gitti.

Mandy çoktan harekete geçmişti bile. Bir yandan Malko'yu okşarken bir yandan da kendi elbisesini yukarı doğru sıyrıyordu.

— Seni çılgınca arzuluyorum! dedi Malko'ya. Ama arabanın içi bu işi yapmaya uygun değildi.

Vites kolu Malko'yu rahatsız ediyordu. Mandy Brown bir çığlık atarak arabadan fırladı. Ayak

ucundan beline kadar çıplaktı.

— Gel! diye seslendi Malko'ya.

Duvara yaslanarak Malko'yu bekledi. Arzuyla birleştiklerinde genç adama gülümseyerek:

— Bana ne yaptığım görüyor musun? dedi. Bir otoparkta sevişmek! Sonra elbisesini çekiştirerek aşığı indirdi ve derin bir nefes alarak:

— Haydi dönelim, dedi. Arkadaşını daha fazla bekletmeyelim. Artık işe hazırım.

* * *

Mandy büyük sükse yapmıştı. Saçlarını sıkı bir topuzla toplamış ve vücudunu sımsıkı saran siyah dantel bir elbise giymişti. Bu haliyle asil bir görünüşü vardı, ama hafif bir solukla mezardaki ölüleri bile canlandırabilirdi. Angelina'nın yanında büfenin önünde duıyor, gelip geçen tüm erkeklere gülümsüyordu. Mandy yaklaştığında bütün konuşmalar bir anda kesiliyordu. Bunaltıcı sıcağa rağmen genç kadın siyah çoraplarını giymemezlik etmiyordu.

Bu özellik ise, Prens Mahmut'un en büyük fantezilerinden biriydi. Mandy, Angelina'nın kulağına eğilerek:

— Bu sabahki maymun nerede? diye sordu.

— Karanlıkta seni gözlüyor olmalı, diye karşılık verdi Angelina. Ama kanımca ortaya çıkmakta geç kalmayacaktır.

El Mutadi Hacı Ali, yılışık bir gülüşle onlara yaklaşarak Angelina'ya bir şampanya kadehi uzattı ve Mandy'e dönerek:

— Size etrafi gezdirmek şerefine erişebilir miyim? diye sordu.

— Haydi git, diye fısıldadı Angelina. Çevre çok.

Mandy genç kadına gülümseyerek kavalyesiyle uzaklaştı. Angelina Hacı Ali ile Mandy'i tanıştırtırken Bangkok'taki bir arkadaşının eşi olduğunu söylemişti. Birden Malko'nun anlattıklarını hatırladı.

Malko, Mandy ile ilk kez Honolulu'da karşılaştığında genç kadın bir mafya babasının sevgilisiydi. Bir süre sonra ona Abu Dhabi'de rastlamıştı. Mandy bir Şeyh'le büyük aşk yaşıyordu. Daha sonra Karayipler'de ve Kuzey Yemen'de yine karşı karşıya gelmişlerdi.

Angelina kafasındaki düşünceleri dağıtmak için, aralarında genç ve yakışıklı yeni Almanya elçisinin bulunduğu gruba katıldı. Bir yandan da usulca etrafi gözetliyordu. Ne Khoo, ne de Prens Mahmut ortalıkta görünüyordular. Angelina grupla birlikte havuz kenarına gitti, yarım saat kadar daha sohbet ettiler. Yeniden Country Club'e döndüklerinde davetlilerin çoğunun gitmiş olduğunu gördüler. Hacı Ali ile Mandy de görünürlerde yoktular. Güvenlik görevlilerinden biri Angelina'ya yaklaşarak:

Pengiran El Mutadi Hacı Ali sizi aradı dedi. Bana bir not bıraktı. Majesteleri ile gitmek zorunda olduğunu ve arkadaşınızın da Altesleri Prens Mahmut'la şehre ineceğini söyledi.

Güvenlik görevlisi bunları söyledikten sonra Angelina'nın yanından ayrıldı. Olaylar Angelina'nın düşündüğünden de hızlı geliyordu. Malko'nun arzuladığı gibi iki insan arasındaki ilişki kurulmuştu. Belki de Mandy Brown şimdi plaj evindeydi. düğmeye bastı ve yan odadaki konuşmaları dinlemeye

koyuldu. Plaj evinin her tarafı son derece gelişmiş ses ve kamera sistemiyle donatılmıştı. Bu sistem Prens'in zevk alma anlayışını perçinleyen tutkularından biriydi.

Altesleri Prens Mahmut Hacı Bolkihah, Claude Dalle tarafından özel olarak yapılmış ve Fransa'dan getirilmiş divanda oturuyor, iki odayı birbirinden ayıran, ama aslında görüntü geçiren aynaya bakıyordu. Odada iki kişi bulunuyordu. Sultan'ın başyaveri Hacı Ali, ve Plaj evine getirilmesini emrettiği rüya prensesi Miss Mandy Brown. Prens Mahmut uzun bıyıklarını çekiştirirken, bir yandan da siyah dantelin sıyrılmasıyla ortaya çıkan, prensesinin baldırlarını seyrediyordu. Mandy Brown'un otururken bacaklarını oynatması bile Prens Mahmut'u heyecanlandırıyordu. Genellikle kadınlara vahşi davranan bir yapıya sahipti, ama bu kadının karşısında kendini utangaç, çekingen hissediyordu.

Eli otomatik olarak önünde diz çökmüş oturan Peggy Mei-Ling'in kafasına gitti. Genç kadının başını biraz daha öne itince Peggy Mei-Ling hareketlerini hızlandırdı. Mahmut genç Çinli'nin siyah saçlarına asılarak:

— Bekle aptal, dedi.

Peggy ipek bir yastığın üstüne oturmuştu. Sağ elini altın kâseye daldırıp biraz toz kokain aldı ve bununla Prens Mahmut'un erkeklik organına masaj yapmaya başladı. Bu sayede Prens'in erken doyuma ulaşması engellenmiş oluyordu. Zira bundan hiç hoşlanmazdı.

Kokain onu biraz rahatlatınca Prens Mahmut bir, Mandy, önce içinde bulunduğu odadaki lüks karşısında heyecanlanmıştı. Her tarafta altınlar, beyaz duvarla kontrast teşkil eden mobilyalar, yere atılmış kaplan postları, ipek kaplamalar Hepsi de muhteşemdi. Yolda gelirlerken Hacı Ali bir açıklamada bulunmuştu.

— Pengiran Hacı Mahmut zevk sahibi bir insandır. Her şey Paris'ten getirtilmiştir.

Bütün bunlar, cinsel zevkler için, diye aklından geçirdi Mandy. Hacı Ali ona bütün muslukları altın kaplama olan banyoyu da gezdirmişti. Mandy, Bruneili'nin üstüne atlamamış olmasına şaşırılmış, sıkılıyordu.

— Burada ne yapıyoruz? diye sordu.

— Birini bekliyoruz, diye yanıtladı Hacı Ali.

— Kimi?

— Bu sultanlığın en büyük adamlarından birini. Bu gece sizin varlığınızı farketmiş, sizinle tanışmak istiyor.

— Ah, çok güzel, dedi Mandy iç çekerek. Umarım çabuk gelir, uykum var.

Mandy yeniden iç çekti. Her iç çekişinde göğüsleri kalkıp iniyordu. Hacı Ali bakışlarını başka yöne çevirmek zorunda kaldı. Daha ne kadar bekleyeceklerdi Prens Mahmut'u?

Otuz saniye sonra kapı açıldı. Prens Mahmut patlak gözleri, Moğol bıyığıyla itici bir tipti. Mandy Brown ona neşeli bir bakış fırlatarak:

— Ama bu benim gümrük memurum! dedi.

Hacı Ali yerinden kalkarak sesine ciddi bir ton vermeye çalıştı.

— Miss Brown, size Altesleri Pengiran Mahmut Bolkihah'ı takdim edeyim.

Mandy sakin bir tavırla öpülmesi için elini öne uzattı. Mahmut ne yapacağını bilemeden uzatılan eli tuttu. Peggy Mei-Ling'in yanından henüz ayrılmıştı ve kafasında da tek bir düşünce vardı: Karşısındaki güzelliğe sahip olmak. Mandy Brown elinin çekilmesi sonucu ayağa kalkmak zorunda kaldı. Olayların son hızla gelişeceğini sezen Hacı Ali usulca odadan çıkarak onları yalnız bıraktı.

Mahmut, Mandy'nin elini bırakmadan gülümsedi. Nasıl davranacağını bilemiyordu. Bir centilmen gibi mi yoksa bir serseri gibi mi davranmalıydı? Prens Mahmut ikincisini seçti. Koluyla Mandy Brown'un belini sararak, genç kadını kendine doğru çekti.

— Beni dinle koca maymun, diye söze başladı Mandy. Ağacından indiğinden beri beni becermek istediğinin farkındayım. Ama ben oyunu kendi kurallarına göre oynarım. O yüzden, ağır ol bakalım!

Prens Mahmut ayakları altındaki döşemenin kaydığını zannetti. Bugüne kadar kimse onunla böyle konuşmamıştı. Ayrıca Mandy'nin vücudunun en hassas yerinde dolaşan parmakları, etine batan tırnakları canını acıtıyordu. Bu durumu gururuna yediremeyerek bir eliyle Mandy'nin elini geri çekerken, diğeriyle genç kadının göğüslerini kavradı.

Mandy başını öne eğerek dişlerini Prens'in bileğine geçirdi ve tüm gücüyle ısırıldı. Brunei Prensi acıyla bağırda. Mandy'i serbest bırakınca genç kadın bir adım geriledi. Prens Mahmut bu kadını elde etmek için yanıp tutuşuyordu, ama Mandy bir canavar gibiydi. Mandy elbisesini çekiştirerek düzeltti, beyaz deri koltuğa oturdu ve karşısındakinin acı çekmesini ister gibi son derece yavaş, bacak bacak üstüne attı. Onun bu tavrı Prens'i daha da tahrik etti.

— Pekâlâ, dedi Mandy. Şimdi sakinleşiyoruz.

— Üzgünüm, diye homurdandı Prens Mahmut öfke ve utangaç karışımı bir duyguyla.

Mandy Brown ona gülümseyince Prens'in morali düzelir gibi oldu.

— Böyle daha iyi, dedi genç kadın. Arka ayaklarının üstünde yürümeye başladın bile. Biraz zaman geçsin, mükemmel olacağına inanıyorum. Öncelikle şunu bilmen lazım: Bir kadına kur yapmak istediğinde ona küçük bir hediye vermek gerekir. Hatta büyük bir hediye...

— Elbette, diye karşılık verdi Prens. Bu harika bir fikir.

Odanın diğer köşesine giderek, yaldız işlemeli bir kutu aldı. Kutunun kapağını açarak Mandy'e uzattı. Genç kadın kutunun içinde, kıymetli taşlarla süslü, en düşüğü otuz bin dolar değerindeki saatleri görmekte gecikmedi. Prens Mahmut'un bunları armağan ettiği Filipinliler mutluluktan nasıl karşılık vereceklerini bilemezlerdi. Adam kutuyu karıştırarak en değerli saati çıkardı ve Mandy'nin bileğine taktı.

— Bu senin için.

Mandy Brown bir sinekten kurtulmak ister gibi, kolunu hafifçe oynattı. Saat yere düştü. Kadın ayağa kalkarak saati mermere doğru itti ve daha sonra da ayakkabısının topuğuyla saati ezerek, küçük parçalara ayırdı.

Mahmut faltaşı gibi açılmış gözlerle onu izliyordu.

— Daha uygun bir hediye aldığında bana getirirsin, dedi buz gibi bir sesle. Bu hediyeler, başkaları için. Artık arkadaşımın yanına dönmek istiyorum.

— Hayır, diye karşılık verdi Mahmut. Burada kalıyorsunuz. Mandy omuzlarını silkti.

— Madem istiyorsun, öyle olsun. Ama oynaşmak yok!

Mandy bunları söyledikten sonra köşedeki geniş yatağa uzandı. Uzaktan kumanda aleti ile televizyonu açtı. Ekranda porno bir filmde parçalar belirdi.

— Hep aynı şey! diye homurdandı Mandy. Başını kaldırıp öte tarafa baktığında Mahmut'u cırılçıplak gördü. Bu kadar hızlı bütün elbiselerinden nasıl kurtulmuş olduğuna şaşırmadan edemedi. Prens Mahmut kendisine doğru gelirken genç kadın hafif bir ıslık çalarak:

— Biliyor musun, gerçekten bir hayvana benziyorsun, dedi. Ama hangisi olduğunu çıkaramıyorum, çünkü hayvanat bahçesine pek sık gitmem.

Brunei prensinin gözleri bir ışıkla parladı. Mandy ise sınırların nerede başlayıp bittiğini bilen bir kadındı. Mahmut'un çıplak bedenini elleriyle okşamaya başladı. Mandy erkeklere nasıl hitap edileceğini biliyordu. Çok geçmeden Mahmut mutluluk dolu bir homurtuyla zevkin doruğuna ulaştı.

* * *

Prens Mahmut yine son hızla giyinmiş ve odayı deli gibi terketmişti. Mandy Brown kendi kendine başarısını kutladı. Yatağa uzanmış televizyona bakarken bundan sonra neler olacağını düşünüyordu. Angelina ya da Malko'ya haber vermesi imkânsızdı. Burada telefon yoktu. Hatta bu odadan ayrılması bile olanaksızdı. Aynalı kısım yerinden oynamıyordu, ve kapı da dışardan kilitliydi.

Birdenbire kapı açıldı. Mandy Mahmut'un geldiğini sanarak yerinden doğruldu. Gelen sarı giymiş, kırmızı rujla boyanmış iri dudaklı Çinli bir kadındı. Elini Mandy'e uzatarak:

— İyi akşamlar, adım Peggy, dedi. Ben de Prens Mahmut'un misafiriyim. Ona nasıl davrandığını gördüm. Bu çok tehlikeli, Prens çok güçlüdür.

— Ne demek bu? Bizi gördün mü? Odada yalnızdık! Peggy aynalı bölmeyi göstererek:

— Bu ayna görüntüyü arka tarafa yansıtıyor, dedi. Ben de öte taraftaydım.

— Ah o domuz!

Mandy karşısında esrarengiz Peggy'i görmekten son derece memnun olmuştu. Ama bunu belli etmemeye çalıştı.

— Seni buraya kapatmadı ya? Peggy gülümsedi.

— Hayır. Ama kendimi kurtaramayacağımı biliyor. Bir telefonum bile var.

Mandy'nin beyninde bir şimşek çaktı. Demek ki Peggy bir şahit değil, olayın ortaklarından biriydi.

— Nereden geliyorsun?

— Hong-Kong, diye karşılık verdi Peggy. Ben bir aktristim. Buraya sadece bir hafta sonu için gelmişim, ama Prens Mahmut kalmamı istedi... Ona kötü davrandığın kanısındayım.

— O maymuna kötü davranmak mı? Onun kuyruğunu koparmadığıma dua etsin. Neyse, gelecek sefere kibar olacağımı sanıyorum. Söylesene, buradan çıkılmaz mı?

— Kapı kapalıdır, diye açıkladı Peggy. Burada, Prens Mahmut'un plaj evindeyiz. Ev bekçiler tarafından sürekli göz altındadır. Bekçiler de bizi dışarı çıkarmamak için emir aldılar. Kontrat böyle. Ya sen, nereden geliyorsun? Singapur mu?

— Hayır, Londra, dedi Mandy. Ne kontratı bu?

— Bu kontrat Çinli Khoo ile yapılır. Seni buraya Khoo getirmediy mi? Bu kadar uzaktan kız getirmelerine pek ender rastlanır. Bu durumda sana çok iyi para ödüyor olmalılar.

Mandy Brown omuzlarını silkti.

— Khoo adında birini tanımıyorum. Beni buraya Hacı Ali isminde biri getirdi. Country Club'de bir davetteydim.

— Ah, güzel, dedi Peggy Mei-Ling. Böylesi senin için daha iyi. Varlığını farkedene Prens Mahmut'sa, seni elde etmek için büyük çaba gösterecektir. Biliyorsun, herifin deliler gibi parası var. Üstelik kadınlara da hayrandır. Dünyanın her köşesinden sürekli kadın getirtir. Eğer sana aşık olmuşsa, günde üç dört kere seninle sevişmek isteyecektir. Zaten yapacak başka işi yok. Buradan giderken de seni mücevherlere boğacaktır.

Mandy Brown biraz tedirgin bir bakışla Peggy'e dönerek:

— Sen ona yetmiyor musun? diye sordu. Peggy Mei-Ling buruk bir gülücükle:

— Benden çok seyrek faydalanır, dedi. Sultan'ın çevresinden başka biri beni buraya getirdi. Sultan'ın başyaveri. Çok sıkılıyorum, çünkü buraya pek sık gelmiyor. Saray'da çok işi var. Video oyunları oynamayı biliyor musun?

— Evet, diye cevapladı Mandy.

— O halde oynarız. Burada bir sürü kaset var. Peggy Mei-Ling ona televizyonun arkasındaki kaset yığını gösterdi. Mandy onun burada gerçekten hapis hayatı yaşadığını artık anlamıştı. Peggy sıcak bir gülücükle ona dönerek:

— Geldiğine memnun oldum, dedi. Sempatik birine benziyorsun. Hem üzülme de gerek yok, bir süre sonra aramızdan ayrılacaksın. Oysa ben...

— Nasıl yani?

Peggy'nin yüz ifadesi değişti.

— Korkuyorum diye itiraf etti. Beni çok tehlikeli bir olaya alet ettiler. Her an beni kumsala götürerek öldüreceklerini düşünüyorum. Daha önce Filipinli bir kızı öldürdüler. Cesedini de denize attılar. Deniz köpekbalığı dolu.

Mandy Brown sırtının ürperdiğini hissetti.

— Şaka mı yapıyorsun? diye sordu.

— Hayır. Burası Saray'ın bir uzantısıdır. Büyükelçiler bile buraya adım atamazlar. Arkadaşın seni arayacak olsa, ülkeyi terkettiğini söyleyeceklerdir ona. Polis şefi Sultan'ın kuzenidir. Bu ülkede hiçbir otorite bağımsız değildir...

Mandy Brown dizlerinin bağının çözüldüğünü hissederek oturdu. Görevini başarıyla yürütüyordu, ama buradan nasıl çıkacaktı? İlk kez gerçekten korkuyordu. Peggy'i bulmuştu, fakat yaşamı köpekbalıklarına yem olmakla son bulacaksa, burada bulunmasının ne anlamı vardı?

Amerikan Büyükelçiliği'ndeki odaya tam bir sessizlik hakimdi. Büyükelçi Walter Benson Malko'ya kaygıyla bakarak:

— Sanırım oldukça tedbirsiz davrandınız, dedi. Bu mesele can sıkıcı olmaya başladı.

Mandy Brown'dan hiçbir haber alamamışlardı. Görünüşe bakılırsa genç kadın hâlâ Prens Mahmut'un plaj evindeydi. Belki de zorla orada tutuluyordu.

Malko tedirgin bakışlarla diplomata baktı. Mandy Brown'u severdi. Genç kadının ölüm tehlikesiyle karşı karşıya olması Malko'yu korkutuyordu.

— Sonuçta Bayan Brown Amerikan vatandaşı, dedi Malko, onun için ne yapabilirsiniz Sayın Büyükelçi?

Walter Benson buruk bir gülüşle:

— Hemen söyleyeyim: hiçbir şey, dedi. Cesaret vermiyordu. O sırada hafifçe kapıya vuruldu ve sekreter içeri girdi.

— Sayın Büyükelçi, diye söze başladı. Bayan Fraser sizle konuşmak istiyor. Önemli olduğunu söylüyor.

— İçeri gelsin! dedi Walter Benson. Angelina Fraser üzerinde her zamanki binici kıyafeti, botları ve elinde kamçısıyla içeri girdi.

— Jerudong'dan geliyorum, dedi. Hacı Ali'yi gördüm. Ona öyle bir rol yaptım ki, sonunda arkadaşım Mandy Brown'u görmeme izin verdi!

— Bravo! diye bağırdı Malko. O halde Mandy Brown hâlâ plaj evinde.

— Kesinlikle. Mahmut onun için deliriyormuş. Olaylar beklediğimizin ötesinde bir gelişme gösteriyor. Ama Mandy'i bırakmaya niyeti yokmuş.

— Oraya ne zaman gidiyorsunuz? diye sordu Malko büyükelçinin karşısında sözlerine ve davranışlarına dikkat ederek.

— Bu akşam saat beşte. O sırada Mahmut Saray'da bir resepsiyonda olacakmış.

Malko sevinçten uçacak gibiydi. Mandy'nin hayatta olmasına sevinmekten öte, planı nihayet başarıyla sonuçlanacağı için seviniyordu.

— Bir fikrim var, diye öne atıldı. Eğer siz de uygun bulursanız deneyebiliriz.

Mandy Brown bir sari giymiş, televizyon seyrediyor, bir yandan da bol buzlu Cointreau'sunu yudumluyordu. Kapı açıldı, Prens Mahmut içeri girdi..

Pantolonuyla uyum sağlayan pembe gömleği, beyaz ayakkabılarıyla bu sefer insana benzer bir görünümü vardı. Mandy'i hafifçe eğilerek salamladı.

— İyi dinlediniz mi? diye sordu.

— İdare eder, diye cevapladı Mandy. Yemek yediniz mi?

Mandy bu soruyu sorarken içi çeşit çeşit yiyeceklerle dolu buzdolabını gösteriyordu.

— Teşekkürler, dedi Mahmut. Size bir şey getirdim.

Cebinden çıkardığı küçük bir kutuyu Mandy'e uzattı. Mandy kutuyu açınca şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemedi. On beş kıratlık harika bir elması bu.

— Güzel, çabuk öğreniyorsun, dedi Prense. Ve yüzü parmağına takarak Prens Mahmut'u dudaklarından ateşli bir şekilde öptü. Bu öpücük benzine atılmış ateş gibi Mahmut'u hareketlendirmişti.

— Biraz bekle, diye fısıldadı Mandy. Mahmut onu çoktan yatağa götürmüş, sariyi yukarı sıyırmişti. Parmakları şimdi Mandy'nin en hassas yerlerinde dolaşıyordu...

Çok geçmeden genç kadının yumuşak bedeni üzerinde, Prens Mahmut zevkin doruğuna ulaştığında, Mandy de parmağındaki değerli yüzüğü seyrediyordu.

* * *

Angelina Fraser Jeridong parkının kapısını açarak içeri girdi. Ama sola Country Club'e doğru döneceği yerde, sağa, doğruca Prens Mahmut'un plaj evine inen yola saptı. Gökyüzü simsiyahtı ve yaklaşık bir saat önce başlayan yağmur da hâlâ durmamıştı. Güvenlik görevlilerinden biri doğal olarak Angelina'nın yolunu kesti.

— Adım Angelina Fraser, diye açıkladı genç kadın. Bir arkadaşımı görmeye geldim. Pengiran Hacı Ali'nin size haber vermiş olması gerekir.

Güvenlik görevlisi, bekçi kulübesine giderek çok geçmeden geri döndü. Arabanın plaka numarasını kontrol etti ve kapıyı açtı. Yol, bahçenin içinden kıvrıla kıvrıla aşağı doğru iniyordu. Angelina nihayet otoparka ulaştığında bir kırmızı Ferrari, iki Rolls ve yanm düzine kadar Mercedes'in park edilmiş olduklarını gördü. Bekçi kulübesinden buranın görülmesi imkânsızdı. Zaten bekçiler de içeriyi değil, dışarıyı kollamakla görevliydi.

Angelina gülümsedi. Önünde deniz uzanıyordu. Öte tarafta ise arkasında ne olduğu görünmeyen bir duvar vardı. Angelina arabanın çevresinde yanm tur atarak arka bagajı açtı.

— Her şey yolunda mı? diye sordu alçak sesle.

— Öyle sayılır, diye cevapladı Malko. Ama burası hamam gibi sıcak, berbat bir yer!

— Mandy'i görüp geri döneceğim. Angelina bagajın kapağını hafif aralık bırakarak uzaklaştı. Uzaktan bagajın açık olduğunu anlamak imkânsızdı. Malko daha garajda iken bagaja yerleşmiş 92'lik kurşun dolu Baretta'sını ve fotoğraf makinesini de yanına almayı ihmal etmemişti.

Angelina kapıyı çalınca, kapı hemen açıldı. Sari giymiş bir Filipinli onu eğilerek selamladı ve koridorun sonundaki odaya götürdü. Mandy Brown üzerinde sari, parmağında değerli yüzüğüyle oturmuş ayaklarını alçak sehpaye uzatmış, videoda bir western seyrediyordu. Genç kadını görünce bir sevinç çığlığı attı. Angelina ona sanlarak:

— Malko dışarda, arabanın bagajında saklanıyor, dedi. Mandy'nin kulağına fısıldayarak. Nasıl gidiyor?

— Çok kötü sayılmaz, diye cevapladı Mandy. Sadece maymun, beni ağaç zannedip sürekli tırmanmak istiyor.

— Çinli kızı buldun mu?

— Elbette. Yandaki odada kalıyor. Bana hikâyesini anlattı. Onu kullanarak birini tuzağa düşürüp, sonra da öldürmüşler. Kız korkuyor. Ona Hong-Kong'a döneceğine dair söz vermişler, fakat kız kendisinin de ergeç öldürüleceğini düşünüyor.

— Malko'nun buraya gelmişini sağlamaya çalışacağım. Angelina dışarı çıkarak ıssız koridorda ilerledi. Dışarıda kimsecikler yoktu. Akşamın karanlığı etrafı kaplamıştı ve yağmur yağıyordu.

Angelina kendini gösterir göstermez, Malko bagajın kapağını kaldırarak dışarı atladı.

— Çabuk ol, dedi Angelina.

Yeniden eve girerek, Mandy Brown'un odasına ulaştılar. Koridorda kimseye rastlamadılar. Mandy Malko'yu görünce onun kollarına atıldı.

— Çok korktum diye fısıldadı genç adamın kulağına. Ama senin Çinli'yi buldum. Yan oda da.

— Oraya gidelim, dedi Malko.

Prens Mahmut o esnada, her zamanki tatlılarından tatmak için gelecek olsa kıyamet kopmuş demektir. Mandy Brown yan odanın kapısını açtı. Peggy Mei-Ling iç çamaşırlarıyla oturuyor, tırnaklarının bakımını yapıyordu. Mandy'i görünce gülümsedi, ama arkadaki kalabalığı farkedince yüz hatları kasıldı.

— Korkma, onlar dost, dedi Mandy. Malko, Peggy Mei-Ling'in karşısına oturduğunda Angelina da etrafı gözetlemek için koridora çıktı.

— Bayan Mei-Ling, diye söze başladı Malko. John Sanborn'un ölümü hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

Peggy'nin gözbebekleri büyüdü, çenesi hafifçe titredi. Güçlkle yutkundu ve derin bir soluk alarak:

— Kimden söz ettiğinizi anlamadım, dedi. Malko ona doğru eğilerek ısrar etti.

— Olaya karışmadığınızı biliyorum. Ama olup biteni gördünüz. Gördüklerinizi bana anlatmalısınız. Buna ihtiyacımız var. Sizi buraya kapamalarının nedeni, konuşmanızı engellemek için. Bu ise sadece bir başlangıç.

Peggy Mei-Ling Mandy Brown'a dönerek:

— Bu tip senin arkadaşın mı? diye sordu. Söylediklerinden hiçbir şey anlamıyorum. Prens Mahmut'a haber vereceğim.

Peggy ayağa kalkmıştı. Mandy onu durdurdu. Mavi gözleri bile donuklaşmıştı. Peggy'i bileğinden tutarak kolunu arkaya büktü. Genç Çinli'nin canı acımişti.

— Dinle, diye söze başladı Mandy. Seni çok iyi tanımıyorum ama bu genç adamı çok iyi tanırım. Uzun zamandan beri... Sana bir şeyler söylüyorsa, mutlaka doğrudur. Aptal rolü yapmaya kalkma.

Peggy'nin kafası karışmıştı ama yine de soğukkanlı görünmeye çalışıyordu.

— Ben Prens Mahmut'un misafiriyim, dedi sert bir sesle. Az sonra burada olur. Sizi burada bulursa, nöbetçilerine öldürtür. Hemen gidin.

— Ölüm tehlikesiyle karşı karşıyasınız, dedi Malko. Ve bunu da biliyorsunuz. Saraydaki önemli kimlere dek uzanan bir cinayetin görgü tanığısınız. Sizi ortadan kaldırmak için tereddüt etmezler. Burada kapalı kaldığınız müddetçe de kimse size yardım edemez. Sultan'ın başyaveri Hacı Ali'yi tanıyor musunuz?

— Neden?

— Çünkü bu olayı başından sonuna kadar yürüten o. Bunu biliyor olmalısınız. Sheraton'dan John Sanborn'la birlikte çıktınız ve ondan sonra bay Sanborn kayboldu. Başka bir Çinli kadın ve Hacı Ali hesabına çalışan Michael Hodges, John Sanborn'la sizin kimliğinize bürünerek Limbang'dan uçağa bindiler. O arada neler oldu?

Cevap gelmedi. Malko'nun son çareye başvurmaktan başka seçeneği kalmamıştı.

— Mandy, dedi. Bayan Mei-Ling'in yanına otur.

Mandy söyleneni yaptı. Malko fotoğraf makinesini çıkartarak denklanşöre iki kere bastıktan sonra makineyi tekrar cebine koydu.

— İşte bu evde bulunduğunuzun kanıtı! Bu fotoğraf yarın sabah Amerikan Büyükelçisinin masasında olacak. Bu da müthiş bir skandala neden olacak. Bu skandali size hissettirmemek için Bruneililer'in tek seçenekleri var: Sizi ortadan kaldırmak.

Çinli Peggy aniden Malko'nun üzerine atılarak, makineyi cebinden almaya çalıştı. İşler kötüye gidiyordu. Prens Mahmut her an geri dönebilirdi. Malko ise yirmi nöbetçiye karşı savaşıyor durumda değildi.

Bu kez Mandy Brown Çinli'nin üzerine giderek, onu yerine oturtmaya çalıştı.

— Peggy, aptallık etme! Dinle onu.

— Orospu... diye mırıldandı Peggy. Gözleri yaşlarla dolmuştu. Birdenbire titrek bir sesle:

— Benim hiçbir suçum yok, dedi. Neler olacağımı bilemezdim. Hacı Ali benden John Sanborn'a beni gizlice, gayri resmi yollardan Limbang'a götürmesini söylememi istedi. Ona bir hikâye uyduracaktım..

— Nasıl?

— Onu.. Onu etkileyerek.

— Ya sonra?

— Kabul etti. Yola çıktık ve... Peggy cümlesini tamamlamadı.

— Devam edin, dedi Malko.

— Başka bir araba vardı, diyerek konuşmasını sürdürdü Peggy. O adam, İngiliz... John Sanborn'u orada öldürdüler.

Peggy dudaklarını ısırıldı.

— Nerede?

— Bilmiyorum. Malezya'ya giden yol üzerinde bir yerdi.

— Cesedi ne yaptılar?

— Nehire attılar.

— Ya siz?

— Beni doğruca buraya getirdiler ve bir daha da dışarı çıkmadım. Hafta sonunda Hong-Kong'a geri dönebileceğimi söylediler, ama korkuyorum.

— Hong-Kong'a gitmenize asla izin vermezler, dedi Malko. Sizi öldürecekler ve hiç kimse başınıza gelenleri öğrenemeyecek.

Odaya ağır bir sessizlik çöktü. Peggy Mei-Ling mendiliyle alnında biriken ter taneciklerini sildi.

Malko artık karar verme zamanının geldiğine inanıyordu. Ayağa kalkarak Peggy Mei-Ling'i kolundan tuttu.

— Giyinin. Sizi götüreceğim.

— Ya ben ne olacağım? diye sordu Mandy Brown.

— Tabii sen de geliyorsun, dedi Malko. Peggy Mei-Ling üzerine bir elbise geçirmişti bile. Üçü birlikte dışarı çıktılar. Angelina da onlara katıldı ve yağmurun altında otoparka vardılar. Malko yeniden bagaja yerleşti. Mandy Brown, Peggy ve Angelina arabaya bindiler.

— Geçmemize asla izin vermezler, dedi Angelina.

Malko bagajda iki büklüm olmuş, kaygı ve heyecanla karışık duygular içindeydi. Peggy Mei-Ling'i doğruca Amerikan Elçiliği'ne götürmeyi başarırca, genç kadın tehlikeden kurtulurdu ve Malko da canlı bir kanıtı sahip olurdu. Bu delil karşısında Malko, Sultan'ın söyleyecek bir şey bulamayacağını düşünüyordu. Lastiklerin döndüğünü hissedince kalbi son hızla çarpmaya başladı. Plaj evinden ayrılıyorlardı.

Üzerine gelen güçlü projektör ışığı karşısında Angelina Fraser frene bastı. Yeşil üniformalı bir görevli evin çıkışı tutmuştu. Yaklaşarak Angelina'ya doğru eğildi ve eliyle Peggy ve Mandy'i göstererek:

— Onlar gidemezler, dedi. Angelina nöbetçiye gülümseyerek:

— Sadece Jerudong'a, Country Club'e gidiyoruz, dedi. Geri döneceğiz. Altesleri Prens Mahmut bize orada randevu verdi.

Görünüşe bakılırsa nöbetçinin sözcük dağarcığı «randevu» kelimesini bilecek kadar zengin değildi. Başını sallayarak, aynı tonda konuştu.

— Talimat almadım. Onlar gidemezler. Angelina sırtının terden buz kestiğini hissetti.

Bu kez otuz iki dişini birden göstererek gülümsedi:

— Telefonla Saray'a sorsanıza, dedi. Lütfen... Ah, işte bu lisan nöbetçiye yabancı değildi.

Asker kısa bir tereddütten sonra bekçi kulübesine yöneldi. Diğer asker arabanın arkasında bekliyordu. Angelina vitesi bire takmıştı ama Peggy'nin sesi onu durdurdu.

— Dikkat, üzerimize ateş açarlar. Bunlar çok sert insanlar.

Angelina bagajda iki büklüm duran Malko'yu düşündü. İlk kurşunlar ona isabet edecekti. Bu mesafeden bir M16 kurşunu hedefini şaşırmasdı. Peggy Mei-Ling bir yaprak gibi titriyordu. Mandy ise gülümsemeye çalışıyordu. Asker az sonra geri döndü. Ön kapıyı açarak öfkeli bir sesle Peggy'e döndü.

— Burada kalıyorsunuz! Pengiran Hacı Ali ile konuştum. Saray'dan henüz çıkamamış ama buraya birini gönderecek. Beklerken hiçbir yere kıpırdamamanızı söyledi.

Asker diğer arkadaşına da bir şeyler söyledi ve öteki nöbetçi de arabanın önüne geldi.

— Kimi gönderiyor? diye sordu Angelina. Kaybedecek zamanım yok.

— Bay Hodges gelecek, dedi nöbetçi ilgisiz bir sesle.

Angelina dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. Tuzağa düşmüşlerdi. Michael Hodges gelirse, her şeyden şüphelenir» ve arabayı mutlaka didik didik arardı...

Malko ter içinde kalmış, dışardaki gürültüyü dinlemeye çalışıyordu. Konuşmaları tam olarak anlayamıyordu, ama bekçi kulübesinin orada durduklarını hissetmişti. Biraz daha kulak kabartınca betonda ayak sesleri duydu. Araba askerlerle çevrilmişti. Üstelik bagajın kapağını içeriden açması mümkün değildi. Yine de 92'lik Baretta'sını hazırlayarak kurşunu namluya sürdü. Mandy ve Peggy'i düşündü. Eğer işler kötüye giderse nöbetçilere ateş açmayı deneyecek ve kadınların kaçmasını sağlayacaktı.

Çıkmaya hazırlanmak için Malko bagajın içinde dönmeyi denedi. Bu işi yapması çok zordu, bir yılan esnekliğiyle hareket etmesi gerekiyordu. Bir ara ayağı yanlışıyla kapağa çarptı. Malko soluğunu tutarak bekledi. Dışarıda bir koşuşturma ordu, araba sallandı. Nöbetçilerden biri gürültüyü duymuş olmalıydı. Şiddetli bir tartışma ve Angelina Fraser'ın karşı koyan sesi. Bu arada arabanın kasasıyla bagaj arasına bir cop sokulduğunu gördü Malko. İçeriye yokluyorlardı.

Belki de az sonra bir katliam gerçekleşecekti

Malko, Baretta'sı elinde, kalbi hızla çarparak bekledi.

* * *

Angelina Fraser, dehşete düşmüş bir halde, bagajı açmasını sağlayacak anahtarı elinde sıkıyordu. Neyse ki anlayışlı asker Angelina'nın Prens Mahmut'u çağırma önerisini olumlu karşılamıştı. Öteki asker ise bagajı açmaya niyetli, arkada nöbet tutuyordu. Tam bu sırada bir çift far belirdi ve karşı tarafta bir Range-Rover durdu. Michael Hodges arabadan indi. Peggy Mei-Ling Angelina'nın kulağına:

— John Sanborn'u öldüren adam bu, diye fısıldadı.

İngiliz, arabaya yaklaşırken, Angelina Fraser tüm cesaretini toplayarak gülümsedi:

— Bay. Hodges, bu adamlar yarım saatten beri bizi alıkoyuyorlar, dedi. Country Club'te Altesleri Prens Mahmut'la randevumuz var.

Michael Hodges'u gören Peggy'nin yüz hatları gerilmişti. Mandy Brown ise onu merakla inceliyordu: Erkekler her zaman onun ilgisini çekerdi.

Michael Hodges renk vermedi, ama doğrusu Mandy Brown'u da arabada bulmayı beklemiyordu. Bu genç kadını ilk kez görüyordu, ama Hacı Ali ondan çok söz ettiğinden Mandy Brown'u tanıması zor olmamıştı. Angelina Fraser ile ortak olduğu seziliyordu. Peggy Mei-Ling'i plaj evinden çıkarmayı denemek ise hiçde masum bir girişim değildi. Bunun bir tuzak olduğu aşikârdı.

— Bayan Mei-Ling ve öbür hanım burada kalmak zorundalar, dedi sakın bir sesle. Altesleri Prens Mahmut'un talimatı böyle. Madem ki Country Club'te Prens Mahmut'la randevunuz var, siz gidebilirsiniz. Oraya vardığınızda Altesleri'ne şoförünü buraya göndermesini söyleyin. Bu iki hanımı alsın. Böylece hiçbir sorun kalmaz.

Michael Hodges bunları söylerken bir yılan sinsiliğiyle gülümsüyordu ve konuşurken kapıyı

açmayı da ihmal etmemiştir. Önce Peggy Mei-Ling'i dışarı çıkarttığında genç Çinli karşı koymadı. Daha sonra sıra Mandy Brown'a geldi.

— Siz gidebilirsiniz, dedi Michael Hodges Angelina'ya.

Michael Hodges kapıyı sertçe kapadı, nöbetçiye emir verdi ve giriş kapısı açıldı. Angelina titreyen parmaklarıyla kontağı çevirdi, motor çalıştı. O sırada nöbetçilerden biri Hodges'un kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Angelina birinci vitese takmıştı bile. Dikiz aynasından Hodges'un da kendi arabasına bindiğini gördü.

Angelina'nın sanki beyni durmuştu. Gaza bastı ve Jerudong Parkını geçen yola saptı. Daha güvenli olan Tutong yoluna çıkması için daha dört kilometre kadar yol alması gerekiyordu. Dikiz aynasına bir göz attı: Range-Rover peşindeydi ve öndeki camdan ileri doğru bir şey uzanıyordu. Michael Hodges hafifçe dışarı çıkmış, Angelina'ya ateş etmeye hazırdı! Genç kadın paniğe kapılmak üzereydi. Tutong yoluna kadar gidemeyecekti. Sağ tarafta manej binasını gördü.

Manej, projektörlerle aydınlatılmıştı ve jokeyler atlarıyla çalışma yapıyorlardı.

Angelina polo sahasının yanından geçerek, maneje girdi. Atlar ürkerek kişnediler. Angelina tam ortada durdu. Jokeylerden biri kendisini tanıdı.

— Neler oluyor? diye sordu.

Angelina ise çoktan dehşete düşmüş bir halde arabadan inmişti.

— Üzerimize ateş açtılar! dedi deli gibi. Sonra koşarak bagajı açtı. Malko dışarı çıktı.

Jokey şaşkın gözlerle ona baktı. Sonra gülümseyerek:

— Bu hangi oyun Tanrı aşkına? diye sordu.

— İlginç bir öykü, diye karşılık verdi Angelina. Dostum, Prens Mahmut'un arkadaşına göz koymuş. Bu yüzden adamlarından biri bizi izliyor.

Jokey güldü.

— O adam bir delidir. Korkmayın, burada size hiçbir şey yapamaz. Range-Rover görünürlerde yoktu ama Angelina Michael Hodges'un polo sahasının oralarda bir yerde saklandığından emindi. Ancak Bandar Seri Begawan'a döndüklerinde güvenlikte olacaklardı. Jokey onların sorununu anlar gibi oldu.

— Birkaç dakika bekleyin, dedi. Hep birlikte dışarı çıkarız. Herhalde Prens Mahmut üzerime ateş açtıracak değil. Brunei takımının en iyi polo oyuncusuyum.

Jokey uzaklaşırken Malko Angelina'nın kulağına fısıldadı:

— Ne oldu?

Angelina olanları kısaca anlattı. Malko şok yemiş gibi oldu. Peggy'i elinden kaçırmakla kalmamış, Mandy Brown'u da tehlikeye atmıştı. Hasımları genç kadının karşı taraftan olduğunu anlamışlardı. Artık Peggy'nin, John Sanborn'un katilleriyle ortak olduğundan emindi. Ama Mandy Brown'u bir an önce kurtarması gerekiyordu.

Michael Hodges silahını Range-Rover'da bırakarak yere adadı. Öfkeden kudurmak üzereydi. Angelina Fraser orospusu onu oyuna getirmişti. Üstelik Hacı Ali ile olan ilişkisinden dolayı Angelina

Fraser'a bir şey de yapamazdı. Bekçi kulübesine geldiğinde askerlere de homurdandı.

Kulübeye kapanarak başyaverin direkt numarasını çevirdi. Telefonu Hacı Ali açtı.

— Yeni bir sorunla karşı karşıyayız, dedi Michael Hodges. Michael Hodges, Hacı Ali'nin emirlerine körü körüne uyduğu için pişman olmuştu. Adam tecrübesizdi ve Sultan'ın istekleri doğrultusunda hareket ediyordu. Michael Hodges olanları telefonda aktardı. Uzun bir sessizlikten sonra Bruneili'nin sakin sesi duyuldu:

— Üçünü de ortadan kaldırın. Çok seri hareket etmelisiniz. Önce kızlardan başlayın.

Hacı Ali başka soru sorulmasını önlemek için telefonu kapattı. Michael Hodges ağzı açık kalakalmıştı. Öldürmek onu korkutmuyordu. İşlediği cinayet örtbas edilirse hiçbir sorun yoktu. Ancak cinayetleri örtbas etmek gitgide zorlaşıyordu. Eğer bu meselede bir kurban verilecekse, okkanın altına kendisinin gideceğini biliyordu. Ama dönüşü olmayan bir yola girmişti, artık duramazdı.

Michael Hodges odasının kapasını açtığı zaman Peggy Mei-Ling yatağın kenanna ilişmiş, sinirli bir şekilde sigara içiyordu. Hodges'u görünce gözleri korkuyla açıldı. Hodges ise bir tebessümle onu sakinleştirmeye çalıştı.

— Peggy, seninle konuşmam lazım. Gel.

— Neden burada konuşmuyoruz?

Michael Hodges eliyle tavandaki dinleme aygıtlarını gösterdi. Hodges kibarca ona kapıyı açtı. Gözyüzü kara bulutlarla kaplıydı, ama henüz yağmur başlamamıştı, ingiliz usulca Peggy'nin koluna girerek, onu kumsala inen patıkaya doğru götürdü.

Çin Denizi sakindi. Michael Peggy Plaj evinden uzaklaşarak kumsalda yürümeye başladılar.

Dalgalar kıyıya çarparak dağılıyorlardı.

— Tedbirsiz davrandın, dedi Michael Hodges evin görüş alanından çıktıklarında. O adamla konuşmamalıydın.

— Hangi adam?

— Angelina Fraser'ın arabasının bagajında olan adam.

Peggy yüzündeki bütün kanın çekildiğini hissetti. Bakışlarının Michael Hodges'la karşılaşmaması için gözlerini yere indirdi. inkâr edemiyordu.

— Bir şey yapmadım. Ben istemedim. Onu Angelina getirdi. Adam yeni gelen kızı da tanıyor. Amerikalı'yı...

Michael Hodges kollarıyla Peggy'nin omuzlarını sardı.

— Ona her şeyi anlattın mı?

Peggy konuşmaya cesaret edemedi hayır anlamında başını salladı.

— Bu güzel, dedi Michael Hodges. Seni Hong-Kong'a göndereceğiz ama önce kimseye bir şey anlatmayacağına söz vermelisin.

— Söz veriyorum, dedi Peggy Mei-Ling.

— Pekâlâ, anlaştık.

Michael Hodges birden genç kadının bacaklarına bir tekme atınca, Peggy bir külçe gibi ıslak kumların üstüne düştü. Dalgalar onun çılgınlığını bastırdı. Michael Hodges çoktan harekete geçmişti bile. Peggy hâlâ karşı koyuyordu ama Hodges güçlü ellerini genç Çinli'nin boğazından ayırmıyordu. Sonunda Peggy'nin gücü tükendi. Michael Hodges onu sürükleyerek yarım metre derinliğindeki suya batırdı.

Peggy Mei-Ling bağırarak istedi ama su yutuyordu, Öksürdü, boğazına yapışan ellerden kurtulmaya çalıştı, fakat boşuna... Kocaman açılmış gözleriyle, dehşetle Hodges'a bakıyordu. Hodges'un yüzünde ise hiçbir duygu belirtisi yoktu. Sanki küçük bir kediyi boğuyordu... Yaklaşık üç dakika sonra her şey sona erdi. Peggy Mei-Ling Savaşmaktan vazgeçti, gözleri donuklaştı, ağzı açık kaldı.

Michael Hodges onu tekrar karaya çıkarttı. Hiç heyecanlanmadan, son derece sakin genç Çinli'yi soydu. Peggy'nin giysilerini alarak sık adamlarla plaj evine doğru ilerledi. Yol üzerinde elindekileri arabasına atarak, doğruca Peggy'nin odasına gitti. Genç kadına ait bir bikiniyi bulması fazla uzun sürmemişti. Tekrar geri döndü. Peggy nöbetçilerin bakışlarından rahatsız olduğu için geceleri denize girmeyi severdi. Kimse bu kazadan şüphelenmeyecekti. Michael Hodges biraz zorluk çekse de iki parçalı mayoyu ölü bedene giydirmeyi başardı.

Geriye Amerikalı kalıyordu.

Prens Mahmut en değerli iki oyuncağından mahrum kalacağı için çok öfkelenenecekti. Ama ne de olsa yenileri bulunurdu. Aynı günde iki boğulma olayına rastlamak mümkündü. Michael Hodges saatine baktı: On beş dakika içinde ikinci sorun da halledilmiş olacaktı. Ondan sonra geriye CIA'mn gönderdiği adamı gizlice yok etmek kalıyordu.

Mandy Brown soğukkanlılığını yitirmek üzereydi. Odasına döndüğünden beri evdeki gürültüleri dinliyordu. Range-Rover'daki adamdan hiç hoşlanmamıştı. Adam Mandy'nin odasında olup olmadığını kontrol ettikten sonra kapıyı dışarıdan kilitlemişti. Gözlerinde bir katilin ifadesi vardı. Mandy o bakışları iyi tanırdı.

Bu sessiz ve ıssız evde Prens Mahmut'un dönüşünü dört gözle bekler olmuştu.

Kaygılarını biraz olsun azaltmak için pencereye yaklaşarak projektörlerle aydınlatılan bahçeye baktı. Aniden kumsalla evi birleştiren patikada bir gölge gördü. Range-Rover'daki adamdı bu. Eve doğru yaklaşıyordu. Çok geçmeden Mandy'nin görüş alanından çıktı. Birkaç dakikaya kalmadan da Mandy'nin kapısına hafifçe vuruldu. Gelen Michael Hodges'du.

— Miss Brown, diye söze başladı. Korkunç bir şey oldu. Bayan Peggy boğuldu!

— Doğru olamaz bu!

— Ne yazık ki doğru, diye üstüledi Michael Hodges. Feci bir kaza. Nöbetçiler cesedi bulmadan önce onu sarabileceğimiz bornoz gibi bir şeyiniz var mı? Siz de benimle gelseniz iyi olur.

Mandy Brown'un beyninde bir şimşek çaktı. Öfkeyle ingiliz'e bakarak:

— Eğer Peggy boğulduysa, bunu sizin yaptığınıza eminim, dedi. Michael Hodges omuzlarını silkti.

— Aptalca konuşmayın. Gelin, kendi gözlerinizle görün'.

Ses tonu öylesine sakin ve inandırıcıydı ki, Mandy neredeyse onun peşinden gidecekti. Ama Michael Hodges biraz sert davranarak onu dışarı çıkarmaya çalışınca Mandy karşı koydu. Adam hareketlerini daha da sertleştiren Mandy bağırarak başladı:

— Pis adam, katil!

Ne yazık ki sesini sadece nöbetçilerle hizmetkârlar duyabilirdi ve onlar da Mandy'e yardım etmezlerdi. Michael Hodges ise Mandy'nin çılgınlıklarından etkilenmemiş, genç kadını sürüklemeye devam ediyordu. Bir kere dışarı çıktılar mı onu susturabilirdi. Sonrası ise çok kolaydı. O sırada bir motor gürültüsü duyunca damarlarındaki kanın çekildiğini hissetti. Bir araba eve doğru yaklaşıyordu. Prens Mahmut oyuncaklarıyla oynamaya geliyordu. Michael Hodges hemen Mandy Brown'u bıraktı. Genç kadın kurtulur kurtulmaz koridor'a koşarak dışarı fırladı. Neredeyse, yüksekliği bir metreden fazla olmayan yeşil Lamborghini ile çarpışıyordu. Prens Mahmut bu lüks arabasıyla dolaşmaktan pek hoşlanırdı. Mandy ona sokularak:

— Geldiğine çok sevindim! dedi fısıltıyla. Prens Mahmut Mandy'nin ne kadar ciddi olduğunu anlayamadı tabii. Genç kadındaki bu sevecenliği, hediye ettiği mücevherin etkisi olarak yorumladı. Mandy Brown'un odasından nasıl çıktığını bile düşünecek halde değildi. Genç kadının varlığı bütün duygularını kabartmıştı yine. Michael Hodges'un sesini bile neden sonra duyabildi:

— Pengiran, korkunç bir kaza oldu. Genç Çinli boğuldu. O...

Ama Mahmut onu dinlemiyordu. Aklı Mandy'deydi, genç kadını içeri götürüyordu. İlgisiz bakışlarla Hodges'a döndü ve sadece:

— Çok üzücü, dedi. Gerekeni yapın.

Peggy gibi oyuncakları Khoon her hafta Hong-Kong'dan getiriyordu. Ama onlar şimdi kollarının arasında tuttuğu kadın gibi sıcak değillerdi.

Mandy Brown dehşet dolu gözlerle Michael Hodges'e baktı. Gerçeği Prens Mahmut'un yüzüne haykırmamak için kendini zor tutuyordu. Ama Prens Mahmut'un nasıl bir tepki göstereceğini bilemezdi. Bu yüzden kendi rolünü oynamaya devam etmeye karar verdi. Şu anda ölümle Mandy'i ayıran, Prens Mahmut ve onun çılgın zevk anlayışıydı.

Mahmut altın saatine baktı. Mandy'le birlikte tam iki saat geçirmişti. Genç kadınla sevişmelerine biraz sansür uygulansa, harika bir film olurdu. Rahatlamış bir halde, Lamborghini'sine bindi. Bir gölge karanlıktan süzülerek saygıyla ona seslendi.

— Pengiran? Size söylemek istediğim bazı şeyler var. Michael Hodges iki saattir tetikte bekliyordu. Mahmut onu pek sevmezdi ama Saray'ın güvenliğinden sorumlu herkese olduğu gibi, Hodges'da saygıda kusur etmezdi.

— Çinli kızla mı ilgili? diye sordu.

— Hayır, hayır, diye karşılık verdi İngiliz. Daha çok, birlikte olduğunuz kişiyle ilgili. O kız bir kadın diplomatın arkadaşı ve o diplomat da kızın burada zorla tutulduğuna inanıyor. Diplomatı ikna edebilmek için konuşunuzu arabayla şehire götürmem gerekiyor.

Prens Mahmut birkaç saatliğine de olsa Mandy Brown'dan ayrı kalmak fikrine katlanamazdı. İşaret parmağını Hodges'un burnuna dayayarak:

— Genç bayanın buradan ayrılmamasını emrediyorum, dedi. Sorumluluğu da size ait...

Ve Michael Hodges'a söz hakkı tanımadan arabayı hareket ettirdi. Nöbetçiler kapıyı açacak zamanı ancak bulabildiler.

Michael Hodges kaygıyla, uzaklaşan kırmızı farlara baktı. Çinli kız problemi ortadan kalkmıştı. Mandy Brown ise şu an büyük bir sorun teşkil etmekle beraber bir <dokunulmaz'dı. Ama o CIA ajanını da ortadan kaldıracak olursa... Bu durumda dikkatini genç adama yöneltmeliydi.

* * *

Walter Benson her zamanki gibi olaya olumsuz bakıyordu. Malko, Sheraton'da bir duş aldıktan hemen sonra, Gadong'daki elçilik binasına gelmişti. Walter Benson'un ofisinde'son bir durum değerlendirmesi yapıyorlardı.

— Tüm çabalarınıza rağmen, hâlâ batağa saplanmış durumdayız, dedi Walter Benson viski doldurduğu kadehinden bir yudum alırken.

Malko ise bol şekerli bir kahveyle yetinmişti.

— O Çinli kıızı buraya getirebilseydiniz, olay renk değiştirirdi. Hiç olmazsa onun hâlâ hayatta olduğunu garanti edebilirsiniz...

— Hayır, dedi Malko. Geriye bir tek, en son konuştuğu kişi olan Mandy Brown kalıyor ve onun da hayatı büyük bir tehlikede.

— O kıızı o evden çıkarmalıyız, dedi Walter Benson. Peggy Mei-Ling'in yaptığı açıklamalar bizim için çok değerli.

Malko öfkeden kuduracak gibiydi. Üstelik hiçbir şey yapamıyordu. Mandy ölümle burun burunaydı ve onu tekrar görebilmesi için Prens

Mahmut hazretlerinin keyfini beklemek gerekiyordu. Walter Benson viskisini yudumluyor ve dışardaki yağmuru seyrediyordu. Malko ayağa kalktı.

— Sanırım biraz uyusam iyi olacak. Bugünlük bu kadar yeter.

— Dönerken dikkatli olun, dedi Amerikalı. Bu adamlar sizin canınıza kıymak istiyorlar. Geceleri Bandar Seri Begawan'a kadar trafik yoktur. Şoförümün sizi göstermesini ister misiniz?

— Teşekkürler, dedi Malko. 92'lik Barettanız hâlâ bende.

Ling henüz öldürülmemiş olsa bile, artık saf dışı bırakılmıştı. Ama Mandy Brown'un durumu farklıydı. Bir rehine gibi hasımlarının eline esir düşmüştü.

Malko, Sheraton'un lobisine girerek, anahtarını aldığı anda kafası hâlâ karmaşık düşüncelerle doluydu. Memur ona şaşkın gözlerle baktı. Malko yukarı çıkarak odasının kapısını açtı ve eşikte kalakaldı.

Michael Hodges kapının tam karşısındaki koltukta oturmuş, sigara içiyordu.

* * *

— Girin, dedi İngiliz sakin bir sesle. Size bir kötülük yapacak değilim. Buraya sadece size bir mesaj vermek için geldim.

— İçeri nasıl girdiniz? diye sordu Malko. Michael Hodges hafifçe omuzlarını silkti.

— Bay Linge, bu ülkede her istediğimi yapabilirim. Malko onun tam karşısında durdu. Son derece öfkeliydi.

— Jerudong Park'ta beni öldürmeye çalışan sizsiniz. Singapur'luysanız da siz yok ettiniz! Hacı Ali'nin emirleri doğrultusunda John Sanborn'u da siz ortadan kaldırdınız. Ya Peggy'e ne yaptınız? Michael Hodges yeniden omuzlarını silkti ve sakin, ilgisiz bir sesle:

— Bay Linge, söyledikleriniz umurunda değil, dedi. Kimin için çalıştığınızı biliyorum ve size saygı duyuyorum.

— Güldürmeyin beni, dedi Malko. Ne istiyorsunuz?

— Bazı kişiler sizin Brunei'deki varlığınızın ortalığı bulandıracakları kanısındalar. Bu ülkeden en kısa sürede ayrılmanız herkes için hayırlı olacaktır. Yarın uçak yok ama bir sonraki gün Bangkok'a bir uçuş var. Size birinci sınıf bir bilet ayırdım. Bangkok'dan da Delhi veya Paris'e uçabilirsiniz.

— Ya Peggy Mei-Ling? diye sordu Malko öfkeyle. Onu ne yapacaksınız?

— Peggy Mei-Ling Hong-Kong'a uçacak.

— Çok güzel! Ya Mandy Brown?

— Miss Brown kendi isteğiyle, Jerudong'da Prens Mahmut'un misafiri olarak kalacak. Canı ne zaman isterse ayrılabilir.

Malko soğuk bir tebessümle:

— Ya ülkeden ayrılmazsam, o zaman ne olacak? diye sordu.

— Diplomatik bazı olaylara sebep olabilirsiniz. Bu durumda Mandy Brown'un geleceğini de garanti edemem tabii.

— Onun hayatta olup olmadığından bile emin değilim...

— Yanılıyorsunuz. Yarın sabah sizi arasın. Mesela saat onda. Malko Baretta'nın kemerindeki ağırlığını hissetti. Michael Hodges'un beynine iki kurşun sıkmak kolaydı. Ama bu sorunları çözmeye yetmezdi.

— Buradan çıkın Bay Hodges, dedi. Bayan Brown'un başına bir şey gelecek olursa, sizi sorumlu tutacağımı bilmenizi isterim. Belki Brunei'nin en güçlü kişilerinden birisiniz ama sizi de durdurmanın bir yolu vardır.

İngiliz cevap vermeden kalktı ve odayı terketti. Malko kapıyı öfkeyle kapattı. Hasımları artık şantajla başvuruyorlardı. Mandy'nin hayatı Malko'nun ülkeden ayrılmasına bağlıydı. Artık Peggy Mei-Ling'i bir daha göremeyeceğinden emindi.

Bir duş alarak düşünmeye koyuldu. Olanları kafasında evirip çeviriyor, ama bir çözüm yolu bulamıyordu. Sıkı güvenlik önlemleriyle korunan plaj evine baskın yapması imkânsızdı. Amerikan büyükelçisi ise gevşek davranıyordu. Malko'nun Brunei polisine verecek somut delilleri de yoktu.

Sabaha karşı kafasında, «eğer»lerle dolu bir karşı saldırı planı şekillenmeye başlamıştı. Mandy Brown'un hayatını da ancak böyle kurtarabilirdi.

Tek güvenebileceği insan ise Angelina Fraser'dı. Ama bu kez sevgilisi hakkındaki gerçeği de Angelina'ya açıklaması gerekiyordu. Malko genç kadının numarasını çevirerek, uykulu bir sesin «Alo» demesini bekledi.

— Ben Malko. Yardımına ihtiyacım var ama öncelikle bütün şüphelerimin Hacı Ali üzerinde

toplandığını bilmeni isterim.

— Ben de ondan şüpheleniyordum, diye karşılık verdi Angelina Fraser uzun bir sessizlikten sonra...Korkunç bir şey bu. Emin misin?

— Evet.

Malko ona şüphelerini ve Angelina'dan neler beklediğini anlattı.

— Sana yardım edeceğim, dedi genç kadın. Hem biliyor musun, ona aşık da değilim.

— Teşekkürler.

Malko ancak telefonu kapadıktan sonra uykuya dalabildi. Saat dokuzda telefonun sesiyle uyandığında kalbi hızla çarpmaya başladı. Mandy Brown'un sesini duymakta gecikmedi.

— Malko? Nasılsın?

Malko onu iyi tanırdı. Mandy'nin korktuğunu ama bunu belli etmemeye çalıştığını biliyordu.

— Ben iyiyim, diye cevapladı. Ya sen?

— Burada çok rahatım. Prens bana karşı çok kibar davranıyor. Ama deniz biraz tehlikeli. Denize girmemek gerekiyor.

Konuşma aniden kesildi. Biri hatlara girmişti.

Malko yanm saat kadar bekledi, ama Mandy Brown bir daha aramadı. Malko ancak Sheraton'un otoparkından çıkarken Mandy'nin vermek istediği mesajı anlayabildi.

Peggy Mei-Ling'i boğarak öldürmüşlerdi.

Malko City Bank'ın önünde durduğunda öfkesi bir kat daha artmıştı. Artık son kartını oynayacaktı. Angelina Fraser randevuya gelmişti.

Lim Soon'un yüzündeki tebessüm, Angelina Fraser'ın ardından Malko'yu da kapıdan içeri girerken görünce, aniden yok oldu. Yarım saat kadar önce Angelina Fraser kendisinden bir randevu talep etmişti. Lim Soon yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle yine de Malko'nun elini sıktı. Kapıyı kapatarak masasına geçti. Öfke ve korkuyla kaşık bir sesle konuştu:

— Bay Linge, size bir daha beni aramamanızı söylemişim. Beni, hayatımı altüst edecek tehlikeler içine atıyorsunuz. Ayrıca size yardım edecek kadar güçlü de değilim.

Malko Lim Soon'un öfkesinin geçmesini beklerken:

— Üzgünüm Bay Soon, dedi. iki nedene dayanarak bu şekilde davrandım. Birincisi, önümde sadece birkaç saatim var ve sizin benden kaçacağınızdan—korktum, ikincisi ise, her şeye rağmen bana yardım edebileceğinize inanıyorum. Şu ana kadar yaptıklarımın hepsi boşa gitti ve rakiplerim, bana pahalıya patlayacak bir rehineyi ellerinde tutuyorlar.

— Benden ne bekliyorsunuz? diye sordu Çinli. Malko son olayları özetleyerek konuştu:

— Hacı Ali bütün tanıkları tek tek ortadan kaldırdı. Kanımca hesaba katmadığı bir nokta var. Yirmi milyon dolar karşılığı çekilen o üç çek Sultan'ın hesabından alındı. Peki ama bu çeklere ne oldu? Normal olarak, bu tip operasyonlar gerçekleştiğinde bankalar arasında bir alışveriş, bir yazışma oluyor, değil mi?

— Elbette Bay Linge, diye onayladı Lim Soon. Ama Hacı Ali'nin bu çeklere yapılacak işlemlere engel olmak için onları yok ettiğini de düşünmek gerekir.

— Belki evet, belki hayır. Bu, tüm dikkatleri Hacı Ali'nin üzerine toplayabilirdi. Kanımca bu çekler, banka tarafından arşive koyuldu. Araştırmamızı banka üzerinde yoğunlaştırmalıyız, işte bu yüzden size ihtiyacım var.

— Teorik olarak haklısınız Bay Linge. Denemeye değer. Uluslararası Brunei Bankası'nda, bu çekleri Sultan'ın hesabına işleyen memuru bulmamız gerekecek. Bankada size yardım edebilecek bir memur biliyorum. Ama kabul eder mi, emin değilim. Risk çok büyük...

— Yine de bir soralım. Elle tutulur bir kanıt bulabilirsem, suçluları saf dışı bırakabiliriz.

— Tanrı sizi duyuyor ya! diyerek Çinli bankacı iç çekti. Bu kadar hassas bir mesele için telefon edemem. Onu bizzat kendim görmeye gideceğim. Yemek için Phong-Mun'da randevulaşalım. Özel bölümü kapatırım. Ama bundan sonra benden bir şey istemeyin lütfen.

Saat birde lokantaya gelin. Ben de orada olacağım. Böylesi en emin yol.

— Teşekkürler, dedi Malko rahatlayarak.

— Bana teşekkür etmeyin, diye karşılık verdi Lim Soon. Bunu yapıyorum, çünkü o adam Çinliler'den nefret ediyor. Uzun vadede hepimizi sınır dışına sürmek istediğini biliyorum. Size yardım ederken, yurttaşlarımın haklarını koruduğuma inanıyorum.

* * *

Malko'nun kalbi Çin lokantasına giderken son hızla çarpıyordu. Lim Soon sözünü tutamadıysa Malko'nun işi bitikti. Birinci kattaki büyük salon boş sayılırdı. Garson kız yaklaştığında:

— Bay Lim'i arıyorum, dedi Malko. Garson kız ona koridorda yol gösterdi.

Koridorun sonunda sarı boyalı bir kapıya geldiklerinde Malko'nun içeri girmesini bekledi ve oradan ayrıldı. Lim Soon'un sırtı kapıya dönüktü. Karşısında ise kötü makyajlı, gözlüklü bir kız oturuyordu. Kız dudaklarını öylesine kötü boyamıştı ki, rujlar dişlerine bulaşmıştı. Arkasına topladığı saçları ona ciddi bir hava veriyor, ama gözleri parlıyordu.

— İşte bayan Ye Yun Gi. Bizim ilgilendiğimiz bankada çalışıyor, dedi Lim Soon ayağa kalkarken.

— İyi günler, dedi Malko, geldiğiniz için teşekkür ederim.

— Bay Lim çok iyi bir dosttur, diye karşılık verdi genç kız yumuşak bir sesle. Bankadaki yerimi ona borçluyum...

İngilizcesi pek iyi sayılmazdı. Arada bir gözlerini yere indirerek bakışlarını Malko'dan kaçırıyor, genç adamdan korkmuşu benziyordu. Malko hemen konuya girdi.

— Sanırım Bay Lim size neyi aradığımı anlatmıştır. Bana yardım edebilecek misiniz?

Ye Yun Gi tedirgin bir tebessümle cevap verdi:

— Çok kolay değil! Sizi ilgilendiren belgeler arşive kaldırıldı. Bütün hesaplar, gönderilen ve çekilen çeklerin dosyalandığı klasörlerde saklanıyor. Onların fotokopisini almam lazım. Tabii çekler gerçekten oradaysa.

— Bunu ne zaman deneyebilirsiniz? Çok acil bir konu. Eğer çekleri alamazsam, yarın Brunei'den ayrılmam gerekecek.

— Anlıyorum, dedi Ye Yun Gi Malko'ya öfkeli bir bakış fırlatarak. Ama bu kadar çabuk başarabilir miyim, bilemiyorum.

— Bu operasyonda Ye Yung hiçbir tedbirsizlik yapmamalı, diyerek Lim Soon araya girdi. Eğer yakalanırsa, bu, ülkedeki bütün Çinliler'in sonu olacaktır.

Lim Soon bunları söyledikten sonra Ye Yun'la kendi dillerinde hararetli bir konuşmaya girdi. Az sonra konuşmaları bitince:

Malko yeniden Mandy Brown'u hatırladı. Mandy'nin Hayatı da büyük bir tehlikedeydi. Brunei'i terketmeyi reddedince bakalım neler olacaktı? Lim Soon sinirli gözüküyordu. Malko aniden uzun süredir sözü edilmeyen bir başka kişiyi hatırladı.

— Michael Hodges'un sevgilisi ne oldu? diye sordu.

— Bir değişiklik yok. Hâlâ o lokantada çalışıyor. Michael Hodges onun ihanet etmeyeceğinden emin gözüküyor.

O sırada bir garson kız içeri girerek Lim Soon'un kulağına bir şeyler fısıldadı. Çinli bankacının gözlerinde bir ışık yanıp söndü.

— Michael Hodges dışarıda otoparkta, arabasındaymış. Range-Rover'da üç adam daha varmış. Takip edilmiş miydiniz?

— Olabilir, dedi Malko. Ne yapıyoruz?

— Ben buradan ayrılmayacağım. Siz çıkın! Lokantanın personelinden hiçbir bilgi alamayacaklarından emin olabilirsiniz.

— Umarım, diye karşılık verdi Malko. Malko sıcak çayım bir dikişte bitirerek, Çinli bankacının elini sıktı ve neredeyse bomboş olan lokantadan ayrıldı. Dışarı çıktığında Range-Rover'ı hemen gördü. Michael Hodges saklanmaya bile gerek görmüyordu. Direksiyonun başında oturmuş, camını da yarıya dek indirmişti. Bakışları Malko ile karşılaştı. Malko hareket edince Michael Hodges arada belirli bir mesafe bırakmaya gayret ederek onu izledi.

Malko'nun Sheraton'un otoparkına girdiğini görünce, Jalan Sungai'ya doğru dümdüz yoluna devam etti.

Malko oteldeki kutusunda bir mesaj buldu: Guy Hamilton, saat yedide, Maillet'de kendisiyle buluşmak istiyordu.

Malko aşağı indiğinde, Sheraton'un lobisi oldukça kalabalıktı. Yöre kıyafetinde Malezyalılar, şık bayanlar, salonun ortasında geleneksel müzik parçaları çalan bir orkestra. Bir kokteyl veriliyordu. Malko bir kadının dostça kendisini selamladığını gördü.

Azizah! Gece mavisini sarı içinde muhteşem bir görünümü vardı.

Genç prenses iki Bruneili hanımla beraberdi. Malko'yu görünce arkadaşlarının yanından ayrılarak, Malko'ya doğru ilerledi.

— Geçen akşam sizi Jerudong'da gördüm, dedi Malko, Azizah'ın elini öperken.

— Ben de diye karşılık verdi genç kadın. Ama yalnız değildim. Azizah'ın bakışları bile insanı yakıyordu. Uzun sarinin altında muhteşem bir vücut vardı. Parmakları mücevherlerle doluydu. Malko tek bir yüzüğün bir otel fiyatında olduğunu düşünmeden edemedi.

— Bu akşam ne oluyor? diye sordu Malko.

— Prenseslerden biri kokteyl veriyor. Burada hayat çok sıkıcı. Bu tip kokteyller hiç olmazsa biraz hareket katıyor. Brunei'de daha ne kadar kalacaksınız?

— Birkaç gün daha buradayım, diye cevapladı Malko. Ya siz?

— Ben de artık Avrupa'ya dönmek istiyorum. Singapur'dan bıktım. Paris'e veya Londra'ya gitmek istiyorum.

— Viyana'ya gelin, diye bir öneride bulundu Malko. Orası benim şehrim.

Azizah ona anlamlı bir ifadeyle bakarak:

— Geçen akşam birlikte olduğunuz hanımı kızdırmak niyetinde değilim, dedi. Sizin hakkınızda çok iyi konuşuyor.

Genç kadının siyah gözleri neşeli bir ışıkla parlıyor, Malko'yu cezbediyordu.

— Bana ne zaman yola çıkacağınızı bildirmeye çalışın, dedi Prenses aniden. Bangkok veya Singapur'dan sonra birlikte uçabiliriz. Böylesi daha eğlenceli olur. Bu uzun uçuşlar sıkıcı oluyor...

— Sizi nerede bulacağımı bilemiyorum, diye karşılık verdi Malko. Azizah çantasından bir kart çıkartarak, gizlice Malko'ya verdi.

— Özel sekreterliğimin telefonu. İngilizce konuşurlar. Kim olduğunuzu söyleyin, sizi bana bağlarlar. Umarım yakında görüşürüz.

Bunları söyledikten sonra kalabalığın arasına daldı. Malko ise arkadan onun harika vücudunu seyrediyordu. Air France'ın koltukları üzerinde flört etmek heyecanlı olabilirdi. Bruneili bir kadınla daha önce hiç aşk yapmamıştı.

Bara girince kuytu bir köşede Guy Hamilton'u gördü.

Guy Hamilton'un masasında bir Gaston de Langrange şişesi duruyordu. Yanındaki kadeh de içki doluydu.

— Well, well!... Umarım sizi rahatsız etmiyorum. Bu akşam burada çok güzel kadınlar var...

Guy Hamilton her zamanki gibi alay dolu bir sesle konuşuyor, gözleri zeki bir ışıkla parlıyordu. Malko onun yanına oturdu. Hamilton bardağına biraz içki koyarak Malko'ya baktı.

— Araştırmalarınız nasıl gidiyor?

— İlerliyorum, dedi Malko. Ama her an üzerimde baskılar hissediyorum. Üstelik bu baskılar beklemediğim kişilerden geliyor.

— Ya, öyle mi? Kim?

— Dostunuz Michael Hodges, örneğin.

Guy Hamilton daha rahat gülmek için sırtını arkaya yasladı.

— Michael! Eski kurt! Çok şaşırdım doğrusu. O bir sineği bile öldüremez...

Sineklerden başka, yeryüzünde nefes alan her varlığa kötülük yapabilir, diye aklından geçirdi Malko.

— Ne düşünüyorsunuz? diye sordu Hamilton'a. Polisin olaya el koyması için büyükelçiye şikayette mi? bulunsam?

Guy Hamilton bu öneriden hoşlanmamıştı. Kaşlarını çatarak Malko'ya baktı. Bardağını avuçları arasında sıkarak hafifçe öne eğildi ve sır verir gibi fısıltıyla:

— Bunun hiç faydası olmaz, dedi. Aslında Brunei hükümetinin sizin varlığınıza rahatsız olduğunu söylemek istiyordum. Suçlanmaktan pek hoşlanmazlar ve onlara göre John Sanborn'un ölümünde hiçbir esrarengiz nokta yok. Bana sorsanız, araştırmalarınıza burada son verip, raporunuzu yazsanız ve bir haftalığına dinlenmek için Bangkok'a gitseniz çok iyi olur.

Guy Hamilton mesajını iletmenin rahatlığı içinde yeniden arkaya yaslandı ve Gaston de Lagrange'ından bir yudum daha aldı.

— Harika bir konyak bu!

Malko umutlarını yitirmek üzereydi. Bütün Brunei ona cephe almıştı. Guy Hamilton da Michael Hodges'u koruyordu. Malko kendi kadehine dokunmadan ayağa kalktı.

— Önerinize teşekkür ederim, dedi. Düşüneceğim. Hiç olmazsa arkadaşınızın teklifi kadar sert değildi.

— Öyle mi? Neden? Malko buz gibi bir gülüşle:

— Bay Hodges bir insanın hayatına karşılık, ülkeden ayrılmamı önermişti de...

Malko bunları söyledikten sonra arkasını döndü ve bardan ayrıldı. Kendini Rio Bravo'daki John Wayne gibi hissediyordu. Yine de zor kullanarak bir uçağa bindirilmedikçe Brunei'den ayrılmamaya kararlıydı.

* * *

Malko bir gün önce, iştahı kapandığından yemek bile yiyememişti. Joanna Sanborn'u aramış, fakat numara cevap vermemişti. Mandy Brown'u bu bataklıktan kurtarmak düşüncesi ise Malko'da bir saplantı haline gelmişti.

Gitgide şiddet ögesinin hakim olmaya başladığı bu araştırma Malko'yu öfkeden kudurtuyordu. Artık tek umut Ye Yun'du. Malko ayağa kalktı. Her zaman olduğu gibi gökyüzü yine bulutlarla kaplıydı. Malko kahvaltısını ısmarlamak üzereyken telefon çaldı.

— Resepsiyondan arıyorum, dedi karşıdaki ses. Odanızdan saat kaçta ayrılacaksınız? Havaalanına gitmek için taksi ister misiniz?

Malko söylenenleri anlamak için birkaç saniye bekledikten sonra buz gibi bir sesle cevap verdi:

— Gideceğimi size kim haber verdi bilmiyorum, ama ben gitmiyorum.. Karşı taraftaki tedirgin bir sesle konuştu:

— Bu çok sıkıcı bir durum. Sizin odanızı başka bir müşteri için ayırdık.. Ve odanın sahipleri de otelimize geldiler. Gerekli kontrolleri yapmıştım, bu sabah Bangkok'a giden uçakta yeriniz ayrılmış.

Oradan da Air France'la Paris'e devam edeceksiniz.

— Gitmiyorum, diye karşılık verdi Malko. Bir yanlılık olmalı.

— Sir, diye tekrar konuşmaya başladı resepsiyon memuru. Üzgünüm ama bu durumda yine de öğleden önce otelden ayrılmanız gerekiyor. Daha önce de söylediğim gibi, odanız başka kişilere ayrıldı bile.

Resepsiyon memuru yine de kibar konuşuyordu. Malko öfkeyle telefonu kapadı. Üzerindeki baskı gittikçe artıyordu. Malko birkaç dakika düşündükten sonra tekrar resepsiyonu aradı:

— Sonuçta, dedi, gitmeye karar verdim. Böylesi daha kolay.

Yirmi dakika sonra Malko lobideydi, Michael Hodges görünürde yoktu. Malko Toyota'sına binerek yola koyulduğunda otel personelleri onu saygıyla uğurladılar. Malko şehir merkezine varınca Royal Brunei Airlines binasının karşısına park ederek bir telefon kulübesine girdi.

Prenses Azizah'ın verdiği numara uzun süre açılmadı. Açıldıktan sonra da Prenses'e ulaşmak epey vakit aldı. Nihayet Malko genç kadının sesini duyabildiğinde kulaklarına inanamadı.

— Ne güzel bir sürpriz! dedi Prenses. Ne zaman gideceğinizi biliyor musunuz?

— Sizden yardım isteyecektim, diye karşılık verdi Malko. Eğer geri çevirirseniz sizi suçlayacak değilim.

— Esrarengiz bir insansınız, dedi genç kadın yumuşak bir sesle. Mesele nedir?

— Bir kaç gün kalabileceğim bir yere ihtiyacım var. Sheraton beni müşteri olarak kabul etmiyor. Diyelim ki odamı başka birine vermişler. Bazı kişiler beni Brunei'den uzaklaştırmaya çalışıyorlar. Herhalde Brunei'de bulunuş nedenimi siz de biliyorsunuz...

— Hakkınızda çok şey anlatılıyor.. Burada yalnızca dostlarınız yok...

— Sizden böyle bir yardım istemek beni utandırıyor ama... Malko telefonu kapatmak üzereyken:

— Bekleyin! diye seslendi Azizah. Sizi kendi evimde misafir edemem. Ama Jalan Tutong'da bir evim daha var. Dostlarımı orada ağırlarım. Saray'dan pek uzak değildir. Orada yalnız olacaksınız. Tabii birkaç hizmetkâr var... Eğer bu şekilde kabul ederseniz...

— Harika, diye karşılık verdi Malko. Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.

— O halde, gidin oraya, dedi Azizah. Personele haber veririm, ingilizce bilirler, size hiçbir soru sormayacaklarından emin olabilirsiniz. Orada dilediğiniz kadar kalabilirsiniz.

Malko telefon kabininden çıktığında sevinçten zıplamamak için kendini güç tuttu.

* * *

Ufak tefek yapılı, iri dudaklı Filipinli kız üç gündür Malko'ya odasında çay servisi yapıyordu. O sabahda çıplak ayakla odaya girerek tepsiyi alçak sehpaye bıraktıktan sonra sessizce dışarı süzüldü.

Malko yine sabırla bekleyecekti!

Azizah'ın evi, lüks mobilyalarla döşenmişti. Jalan Tutong'un sonunda, yamaçta bulunuyordu. Ev çok güzeldi ama Malko ölecek derecede sıkılıyordu. Sadece üç kişi buranın telefon numarasını biliyordu. Büyükelçi Walter Benson, Lim Soon'la bağlantıyı sağlayan Angelina Fraser ve Azizah.

Azizah her gün Malko'yu arıyor, uzun uzun konuşuyorlardı. Ama Malko'yu ziyarete gelmemiştir. Angelina'dan öğrendiğine göre Mandy Brown hâlâ Prens Mahmut'un plaj evindeydi. Halk arasında dolaşan söylentilere göre Prens, Mandy Brown için deli oluyordu.

El Mutadi Hacı Ali her zamanki işlerine devam ediyor, Michael Hodges ise ortalıkta görünmüyordu.

Üç gün hareketsizlikten sonra Malko ne yapacağını bilemiyordu. Mandy Brown'un dışında onu tutan tek şey çeklerin varlığıydı.

O sırada çalan telefonun sesi sessizliği bozdu.

— Malko?

Arayan Angelina Fraser'dı. Her sabah Malko'yu arıyordu.

— Yeni bir haber var mı?

— Küçük arkadaşımız, bugün saat üçte Limbang'da Bunga Raya Hotel'de seni bekliyor.

— Ona gideceğimi söyle.

Malko sevinçle telefonu kapadı. Bu çağrının bir tek anlamı vardı. Ye Yun Gi, Hacı Ali'yi köşeye sıkıştırarak çekleri ele geçirmişti. Galiba bu kez sonuca ulaşabilecekti.

Malko, Prenses Azizah'ın direkt numarasını çevirdi. Genellikle sabahın bu saatlerinde Prenses uyuyor oluyordu. Telefonu uykulu bir sesle açtı ama karşısındakinin Malko olduğunu anlayınca sesi birden canlandı.

— Kötü mü uyudunuz? diye sordu Malko'ya alaylı bir sesle.

— Hayır, ama bugün Limbang'a gitmem gerekiyor. Araştırmalarım için. Bana eşlik eder miydiniz? Böylece birbirimizi görme fırsatı doğmuş olur.

Bu soru Azizah'ı şaşırttı. Malko onun evinde misafir olduğundan beri hiç görüşmemişlerdi. Ama hergün yaptıkları telefon görüşmeleri onları birbirine yakınlaştırmıştı. Prenses birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra üzüntülü bir sesle:

— Limbang pek hoş bir yer değil, dedi. Üstelik yapmam gereken bazı işler var.

— Yazık, diye karşılık verdi Malko. O halde bir tekne kiralarım.

— Bir dakika, dedi genç kadın. Orada nereye gideceksiniz?

— Bunga Raya Hotel'de randevum var. İskelenin tam karşısında. Saat üçte orada olacağım.

— Güzel, dedi genç kadın. Saat dörde doğru sizi Limbang iskelesinde bulmaya çalışırım.

Azizah bunları söyledikten sonra, yaptığı tekliften utanmış gibi telefonu hemen kapadı.

* * *

Malko parasını, deri kılıfın içindeki Baretta 92'sini kontrol etti. Pasaportunu yanına aldı ve evden çıktı.

Öğleden sonranın bunaltıcı sıcağı yüzüne çarptı. Üç gün hapisten sonra ilk kez dışarı çıkıyordu. Birkaç dakika sonra Jalan Tutong üzerinde, Sultan'ın sarayı önünden geçiyordu.

Toyota'sını caminin karşısındaki otoparka park ederek Jalan Mac Arthur'a yöneldi. Balıkçılardan birinden Limbang için bir tekne kiraladı ve balık tezgâhlarının önünde oyalanmaya başladı. Lira Soon'un bir şeyler ele geçirmiş olmasını diliyordu. Herhalde Çinli bankacı onu bir hiç uğruna çağırmamıştı.

Yirmi dakika sonra tekne yola çıktı. Yirmi beş dakika sonrada Limbang'm evleri uzakta gözüktü. Göçmen bürosunu ve ana caddeyi geçerek Bunga Raya Hotel'in önüne vardı. Otelden içeri girmek üzereyken, Lim Soon siyah güneş gözlüklerinin ardına saklanmış olarak zemin kattaki dükkânların birinden çıktı. Malko'yu otelin koridoruna doğru sürükleyerek:

— Benim odama gidelim, dedi.

Kalabalık caddeye bakan, birinci katta bir odaya çıktılar.

— Ye Yun Gi bir sonuç elde edebildi mi? diye sordu Malko kaygıyla. Çinli bankacı cebinden çıkardığı zarfı Malko'ya uzatarak:

— İşte çekler, dedi.

Siyah gözleri zafer edasıyla parlıyordu.

* * *

Malko zarfı açıp çeklerin fotokopilerini çıkardı. Hepsi de Brunei Uluslararası Bankası'ndan çekilmişti. Malko alıcının ismine bakınca kalbinin sıkıştığını hissetti: H.M. Sultan Hasan Bolkihah. Her üç çekte de okunması olanaksız ikişer imza vardı. Çeklerin ikisi 7.5 milyon, biri 5 milyon dolar değerindeydi.

İlk iki çek Singapur Investment Corporation, üçüncüsü ise Brunei Consolidated Ressources adına kesilmişti.

— Bu firmalar nedir? diye sordu Malko. Lim zafer edası taşıyan bir tebessümle:

— Kontrol ettim, çok kolaydı, dedi. Singapur Investment Corporation'un %99'u Pengiren El Mutadi Hacı Ali'ye ait. Tabii şirketin bir müdürü var ama sadece paravan olarak. Bu nedenle, şirketin maddi varlığı olmamasına rağmen, bu çekler sayesinde Hacı Ali Singapur'daki Holiday Inn Oteli'ni satın alabildi.

Malko büyük bir zevkle çeklere bakıyordu. Nihayet aradığı delilleri ele geçirebilmişti.

— Ya üçüncüsü? diye sordu.

— O daha da kolay oldu, diye cevapladı Çinli bankacı. MI 6 tarafından kontrol edilen bir İngiliz firması. Bu şirket Brunei'de yapılan silah satışlarından komisyon aldı ve sonra da güneydoğu Asya'da bazı yasadışı örgütlere yardımda bulundu. Barclay's Bank'daki bu hesapta tek bir kişinin imzası var: Guy Hamilton...

Böylece her şey aydınlığa kavuşuyordu. Yaşlı İngiliz işpiyon bu operasyonun temel taşıydı.

— Çekleri kim imzalamış? diye sordu. Lim Soon başını salladı.

— İmzalardan biri Hacı Ali'ye ait, o imzayı iyi tanırım. Diğerleri ise Sultan'ın. Daha sonra bu çekleri kimsenin araştırmayacağı şekilde dosyalamak gerekiyordu ki, bunu da yapmışlar...

Malko artık üzerine çöken sıcağı hissetmiyor, sokaktaki gürültüleri duymuyordu. Kazanmıştı!

Gerçeği bulmuştu! Fotokopileri katlayarak zarfa koydu, zarfı da cebine attı. Lim Soon kaygılı gözlerle ona bakıyordu:

— Ne yapacaksınız?

— Kimseye bu konudan söz etmeyin, dedi Malko. Bandar Seri Begawan'a döner dönmez çekleri büyükelçiye vereceğim. O da Sultan'dan özel bir görüşme talebinde bulunarak bu çekleri kendisine sunar ve nasıl dolandırıldığını açıklar.

— Umarım, bu çekleri nasıl ele geçirdiğiniz hiçbir zaman anlaşılmaz. Sultan en yakını tarafından dolandırıldığını anlayınca çok üzülecektir. Üstelik bunu ortaya çıkaran da yabancılar...

— Ne yazık ki gerçek bu, dedi Malko. Bu arada Ye Yun Gi'yi bunca tehlikeyi göze alması için nasıl ikna ettiniz? Para bile istemedi.

— Onunla aynı kasabadanız. Çok uzun zamandan beri tanışırız. Malko'nun şimdi bir tek amacı vardı: Brunei'ye geri dönmek.

— Nasıl geldiniz? diye sordu Lim Soon'a.

— Nehir gemisiyle.

— Benim bir teknem var. Sizi götürebilirim. Daha zevkli bir yolculuk olur.

Lim Soon kısa bir tereddütten sonra:

— Pekâlâ, dedi. Ama bu durumda beni Kanpong Ayer'de indirebilirsiniz. Yoluma başka bir tekneyle devam ederim. Birlikte görünmemeliyiz.

Malko saatine baktı. Üçü yirmi geçiyordu. Azizah gelecek olsa bile saat dörde kadar beklemek niyetinde değildi. Çekler neredeyse cebini yakıyordu.

İskeleyle giderek Malko'nun teknesine bindiler. Çamurlu bulanık suda ağaç kütükleri ve bir yığın çöp vardı.

Malko birdenbire karşı taraftan son hızla gelen başka bir araç gördü.

Nehirde kullanılan normal teknelerle hiçbir benzerliği olmayan bu araç, bembeyaz bir sürat motoruydu. Motordaki sarı, kırmızı şeritleri gören Lim Soon:

— Bakın, Saray ailesinin bir üyesi, dedi.

Malko daha dikkatli bakınca Prenses Azizah'ı görür gibi oldu. Genç kadına el sallamaya çalıştı ama motor hızını bile kesmemişti.

Çok geçmeden Malko'nun teknesi Brunei'i Sarawak'tan ayıran nehirdeki dar geçitlere girmek zorunda kaldı ve Malko diğer tekneyi gözden kaybetti.

Şu anda buldukları yer bataklık gibi, oldukça dar bir geçitti. Burada sıcak şehirdekinden de beterdi ve civarda sineklerin uçuşmasından başka ses duyulmuyordu. Birdenbire Malko göz ucuyla nehirin ölü kollarından birinin girişinde bir "Boston-Whaler» gördü. Malko kanalı geçince, girişteki motor da hareket ederek kola daldı.

Malko geri dönerek arkasına baktı. Diğer tekne onlardan hızlı yol alıyordu.

Malko'nun damarlarında kan aniden hızlandı. Gelen motorda pek çok insan vardı. Bunlardan biri

elinde tuttuğu MI 6 ile ayakta duran Michael Hodges'du.

Lim Soon boğuk bir ses çıkardı ve teknenin kaptanına seslendi. Kaptan ise ona hiç kulak vermedi bile, tersine motorun hızını kesmişti. Malko birden her şeyi anladı. Ana kanaldan ayrılarak bu ıssız ve dar geçide boşuna girmemişlerdi. Kaptan da hasımlarıyla ortaktı.

Lim Soon kaptanın üzerine atılarak dümene hakim olmaya çalıştı. Malezyalı ise motoru kapatarak suya atladı. «Boston-Whaler» ise çoktan onlara yaklaşmıştı bile. Malko elini çantasına götürerek Baretta'sını çıkarmaya yeltendi., Doğrulduğunda ise Michael Hodges'un, eli tetiğe basmaya hazır bir halde MI 6'yı üzerine doğrultmuş olduğunu gördü. Adamlarından biri tekkeye atlayarak Malko'nun silahını aldı.

Lim Soon da suya atlayarak kendini kurtarmak istedi. Ama Michael Hodges'un adamları Çinli bankacının kolunu arkaya doğru bükerek ona engel oldular.

Malko tüm direnmesine rağmen MI 6'nın namlusu burnuna dayalı bir halde Boston'a geçmek zorunda kaldı. Lim Soon da bir paket gibi teknenin zeminine fırlatıldığını hissetti. Ele geçirilmeleri iki dakika bile sürmemişti. Michael Hodges yöre dilinde bir şeyler söyleyince diğer teknenin kaptanı tek başına yola koyuldu. Az sonra «Boston-Whaler»da ters yöne hareket ederek dar kanala girdi.

Malko öfkesini güçlkle frenleyebiliyordu.

— Beni dinlemeliydiniz, diye konuştu Michael Hodges birdenbire, sakın bir sesle. Artık çok geç Bay Linge. Geçen gün uçağa binseydiniz sizin için daha iyi olurdu. Bangkok'da hayatta olacaktınız. Oysa şimdi bu terkedilmiş yerde çürüyüp gideceksiniz. Bu Çinli ile ne işiniz var?

Malko cevap vermedi. Lim Soon'un varlığı Michael Hodges'u fazlasıyla rahatsız etmiş benziyordu.

Diğer üç kişi beyazdı. Hiç konuşmuyorlardı. Hodges ise artık Malko ile ilgilenmekten vazgeçerek çamurlu bir başka kanala saptı. Birkaç metre ötede tekneyi kıyıya çekti. Adamlardan biri aşağı atlayarak tekneyi bağladı. Burası nehrin ana girişinden görünmüyordu bile. Sıcak bunaltıcıydı ve civarda sinek vızıltısıyla, arada bir duyulan kuş seslerinden başka hiçbir gürültü yoktu. Malko ile Lim Soon'u tekneden indirerek, çamurlu toprağa attılar. Bakışları karşılaştığında Malko Çinli'nin gözlerinde umutsuzluk dolu ifadeyi görmekte gecikmedi.

Michael Hodges'un adamları her ikisinin de el ve ayak bileklerini bağladılar. Profesyonelce hareket ediyorlardı.

Sonra onları ayağa kaldırdılar. Çevrelerinde sık ormandan başka hiçbir şey yoktu.

Adamlardan biri Boston'un üzerinde kalmış, kanalları gözlüyordu. Hodges diğer ikisine seslendi:

— Arayın onları!

Her şey çok çabuk oldu. Malko'nun üzerinde zarfı bulan Hodges, onu açarak fotokopileri ortaya çıkardı ve neşeli bir ıslık çaldı. Sonra zarfı kendi cebine koyarak Malko'ya döndü.

— Limbang'a neden gittiğinizi şimdi anlıyorum, dedi. Sonra yılışık bir tebessümle Lim Soon'a yaklaşarak adamı iki yakasından tuttu:

— Sana bunları kim verdi? Lim Soon cevap vermeden iki büklüm oldu. Michael Hodges bir kahkaha atarak eğildi. Doğrulduğunda sağ elinde bir bıçak vardı. Bıçağın ucunu Lim Soon'un

midesine saplayınca Çinli bankacı acıyla bağırdı. Michael Hodges Malko'ya dönerek:

— Bir Çinli'nin nasıl bağırdığını daha önce duymuş muydunuz? diye sordu. Sesleri Malezyalılar'ınkinden farklıdır. Dinleyin.

Yeniden bıçağı sapladı. Lim Soon tekrar acıyla haykırdı.

— Evet, işte bu gerçek bir Çinli. Yanılmadığımdan emindim.

Lim Soon acıyla kıvranarak dizleri üstüne düştüğünde Michael Hodges bu kez bıçağı onun boğazına sapladı. Lim Soon can verirken, boğazından kanlar fişkıriyordu. Malko başını çevirdi. Manzara dayanılacak gibi değildi. Malko sıranın kendisine geldiğini çok iyi biliyordu. İngiliz intikam peşindeydi. Hodges Malko'ya yaklaşarak:

— Hâlâ söyleyecek bir şeyiniz yok mu? diye sordu.

Dalga geçer gibiydi. Malko Liezen'i, nişanlısı Alexandra'yı düşündü. Malko'nun sessizliği karşısında Hodges adamlarına dönerek:

— Cesetle ilgilenin, dedi. Her şey önceden hazırlanmıştı. İki adam motora giderek ip ve çuval aldılar. Çok geçmeden Lim Soon'un cansız bedeni bir paket haline getirildi. Böylece ceset su yüzüne çıkmayacaktı.

Bulanık su cesedi hemen yuttu. Michael Hodges alaylı bir tebessümle Malko'ya dönerek:

— Gerçekten aptalsınız! dedi. Sizi uyarmıştım. Burada her istediğimi yapabilirim. Bu ülkenin güçlü insanlarından biri için çalışıyorum.

Sonra bıçağını tekrar çıkartarak Malko'nun boğazına dayadı.

— Emirlere boyun eğirim, dedi. Her zaman böyle yaptım. Bana karşı gelmeye kalkma, yoksa sen de Çinli gibi öteki dünyayı boylarsın!

Bakışları karşılaştı. Müthiş bir öfke Malko'nun tüm duygularını bastırmıştı. Ölüm korkusu bile etkisini yitirmişti. Michael Hodges'un gözlerinde bıçağı boğazına saplamaya hazır bir ifade gördü.

Ansızın Hodges'un arkasında bir gürültü oldu. Boston'u kullanan adam koşarak onlara doğru geliyordu. Aceleci bir sesle, yöre dilinde Hodges'a seslendi. Malko boğazındaki bıçağın teninden uzaklaştığını hissetti.

Hodges, Malko'yu bırakarak adamla sinirli bir tartışmaya girdi. Diğer iki İngiliz ise anlamsız gözlerle olanlara bakıyorlardı. Michael Hodges tekrar yanına geldiğinde Malko onun gözlerinde delice bir ifade gördü.

Michael Hodges tam bir şeyler söylemeye hazırlanıyordu ki, nehri çevreleyen patikada başka bir Malezyalı belirdi. Yeni gelen Malko'yu göstererek Hodges'a seslendi.

İngiliz öne çıkarak bir küfür savurdu ve adamın suratına doğru okkalı bir tokat savurdu.

Öteki tokadı yememek için eğildi. Tekrar doğrulduğunda ise elinde, Michael Hodges'a çevrilmiş bir silah vardı.

* * *

Bir iki saniye boyunca hiçbir hareket olmadı. Sonra Hodges bir küfür savurarak Malezyalı'ya

saldırmaya hazırlandı. Öteki ise silahını kaldırarak:

— Bay Hodges, dedi. Bu adamı derhal serbest bırakın. Prenses Azizah Bolkiaah böyle emrediyor. Prensesin teknesi buradan yüz metre ötede.

Malko ciğerlerine oksijen pompalandığını hissetti. Azizah onları görmüş ve geri dönerek onları bulmuştu! Ne yazık ki Lim Soon'u kurtarmak için artık çok geçti. Michael Hodges ise Malko'dan kurtulmanın imkânsız olduğunu biliyordu. Sahip olduğu tüm güce rağmen Malko'yı ortadan kaldıramayacaktı. Prenses Azizah'ın sadece Sultan'a karşı olan yakınlığı Malko'yı kurtarmıştı.

— Bu adam majestelerine karşı büyük bir suç işledi, diyerek kendini savunmaya çalıştı Hodges. Bunu kanıtlayabilirim. Bu adamın cezalandırılması gerekir.

— Bu doğru değil, diye karşı koydu Malko. Hodges gözlerimin önünde Çinli bir dostumu öldürdü. Bankacı Lim Soon'un cesedini nehre attılar. Cesedi bulabiliriz. Henüz çok geç değil.

Eli silahlı Malezyalı tartışmaya girmek niyetinde değildi. Hodges'un etrafında dolaşarak Malko'nun arkasına geçti. Hodges'u suçlamak istemediği her halinden belliydi. Malko'nun el ve ayak bileklerini bağlayan ipleri çözdü. Malko Hodges'un daha fazla dayanamayarak üzerine atılacağını sandı. Ama Prenses Azizah'ın varlığından korkan İngiliz hiç hareket etmedi.

Malko serbestti. Malezyalı onun omuzuna dostça vurarak:

— Gelin dedi.

— Bekleyin! diye seslendi Malko. Michael Hodges benden bazı belgeler çaldı..Onları geri vermeli.

İngiliz öfke dolu bir bakışla bıçağını yeniden hasmına çevirerek:

— Gelin, kendiniz alın, dedi.

Malezyalı bu sefer başını hayır anlamında sallayarak, Malko'yı çekiştirdi.

— Haydi gelin. Bunu yapmam için emir verilmedi bana.

Malko öfkesini ve intikam alma duygusunu bastırarak onu takip etti.

Patikada ilerleyerek kıyıya vardılar. Malko önce san, kırmızı şeritli bayrağı, sonra da motorun beyaz gövdesini gördü. Azizah son derece sakin bir tavırla sigarasını içiyordu. Yanında ise kaptan vardı. Malko kaptanın da silahlı olduğunu farkettiler. Bir sıçrayışta motora atlayarak, saygıyla Prenses'in önünde eğildi.

— Hayatımı kurtardınız.

— Neler oldu? diye sordu Prenses. Malko alanları kısaca anlatınca:

— Bu ne vahşet! diye karşılık verdi Prenses. Ama neden?

— El Mutadi Hacı Ali'nin suçunu kanıtlayan delilleri elimden aldı. Çeklerin fotokopileri bende idi. Oraya geri dönmemiz gerekecek.

Azizah:

— Olanaksız bu, dedi. Bu hikâyeye karışmak istemiyorum. Sultan bundan hoşlanmaz.

— O fotokopileri geri almaya yardım edin, diyerek Malko ısrar etti. O çekler Lim Soon'un

hayatına mal oldu.

O sırada bir motor homurtusu duyuldu. Kanalın girişinde Boston-Whaler gözüktü. Dosdoğru üstlerine geliyordu!

Kaptan otomatik olarak elini silahına götürdü. Ama Boston-Whaler epey uzaklarından geçerek nehre doğru açıldı. Geride sadece dalgaları kaldı.

— Artık her şey için çok geç, dedi Azizah. Geri dönelim.

Kaptana yöre dilinde bir şeyler söyledi. Malko yorgun bedenini motorun koltuğuna bırakarak:

— Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum, dedi.

— Bana Londra'da teşekkür ederseniz, diye fısıldadı Azizah.

Malko hâlâ şokun etkisinde olduğundan bu davete cevap veremedi. Hacı Ali bir saate kalmaz, Malko'nun banka detaylarına dek ulaştığını anlardı. Lim Soon'un Çinli kız arkadaşının başı da bu durumda beladaydı. Hacı Ali'nin çekleri yok edeceği de kesindi.

Malko ise bundan sonra resmi makamlarca cezalandırılacağını düşünüyordu. Ya Mandy Brown ne olacaktı? Jerudong Park'taki plaj evinden onu kurtarmak için hiçbir silahı kalmamıştı. Michael Hodges da intikamını büyük ihtimalle Mandy'den alacaktı.

Azizah'ın sesi onu bu düşüncelerden sıyırdı:

— Artık benim evimde kalamazsınız, ama Sheraton'un size yeni bir oda vermesini sağlayacağımı sanıyorum. Bana karşı koyamazlar.

Seri Begawan'a gelen bütün tekneleri kontrol eden kule uzakta gözükmüştü. Zamana karşı büyük bir yarış başlıyordu.

Michael Hodges'dan önce Ye Yun Gi'yi bulmak gerekliydi. Çekleri bir kez bulduğuna göre yeniden deneyebilirdi. Ama Lim Soon'un ölümünden sonra genç kadın buna cesaret edebilir miydi. Malko bilemiyordu.

Ama Ye Yun Gi'nin hayatının kurtulması için de tek şans buydu. Yoksa Malko'nun ona Malezya'ya kaçırmaktan başka önerebileceği bir şey yoktu.

Malko iskelenin tam karşısındaki Uluslararası Brunei Bankası'nın binasına baktı. Saat beşe çeyrek vardı ve tam beşte bankalar kapanıyordu.

Malko Jalan Pretty ile Jalan Mac Arthur'u birleştiren köşede Uluslararası Brunei Bankası'nın yanındaki binanın gölgesinde bekliyordu. Bulunduğu yerden bankanın personele ayrılmış giriş—çıkış kapısını rahatlıkla görebiliyordu. Şimdiden otuz kadar çalışan bankayı terketmiş, kapılar kapanmıştı. Malko Michael Hodges'un henüz harekete geçmemiş olduğunu düşünüyordu. Ye Yun Gi'nin Hodges'un gözünde ilk şüpheli olmaması tek dileği idi. Öğleden sonra için bunaltıcı sayılacak bir hava hakimdi Brunei'ye. İlk yağmur damlaları ise biraz evvel düşmeye başlamıştı. Malko Prenses Azizah tarafından balıkçılar çarşısına bırakılmış ve iskelenin yakınlarındaki göçmen bürosuna gözükmekten arabasına binmeyi başarmıştı.

Brunei'ye akşam çökmek üzereydi. Malko arabadan indi. Keşke Ye Yun Gi'nin nerede oturduğunu bilebilseydi... Genç Çinli'ye telefon etmeyi düşünmüştü ama bu büyük bir tehlike yaratabilirdi. Büyük bir olasılıkla hatlar dinleniyordu.

Jalan Roberts'de bankanın önüne park edilmiş arabalara dek ilerledi. Hâlâ kapıdan çıkan memurlar vardı. Kimse Malko'ya dikkat etmiyordu. Kaygılanmaya başlamıştı. Ya Michael Hodges, Ye Yun Gi'yi bulmuşsa?.. Bu kaygılar içinde kıvrılırken on dakika daha geçti. Görünürde genç kadından eser yoktu. Sonunda iki kişi daha gözüktü. Bunlardan biri Ye Yun Gi'ydi. Üzerinde siyah bir pantolonla beyaz bir bluz vardı.

Ye Yun Gi Kampong Ayer'de arkadaşından ayrıldı.

Malko hemen arkasından koşarak genç kadının kolunu tuttu.

— Ye Yun!

Çinli başını çevirdi. Yüzünde önce bir şaşkınlık ifadesi belirdi, sonra gülümsedi ve ardından da korkuyla etrafına bakındı. Neyse ki akşam karanlığı çoktan çökmüştü.

— Nasıl olur?.. Burada ne işiniz var? diye sordu.

— Sizinle konuşmam gerekiyor, dedi Malko. Çok önemli. Gelin. Ye Yun Gi olduğu yere çivilenmiş gibiydi.

— Bu çok tehlikeli, dedi fısıltıyla. Eğer bizi görececek olurlarsa...

— Pekâlâ, diye karşılık verdi Malko, Sungai Kianggeh'in köşesinde British Airways'in karşısında buluşalım. Sizi oradan alacağım.

Malko bunları söyledikten sonra geri dönüş yaptı. Ye Yun Gi'yi ürkütmek istemiyordu. Genç kadın onun son şansıydı. Malko'nun randevu yerine varması beş dakikasını aldı. Bu arada yağmur da iyice bastırmıştı. British Airways'in önünde Ye Yun Gi'yi gördüğünde genç kadın sırlıslıklam bir haldeydi.

Genç kadın arabaya binince Malko:

— Nerede oturuyorsunuz? diye sordu.

— Biraz uzak... Havaalanına doğru, Jalan Tasek Lam'da oturuyorum. Sizi Lim Soon mu gönderdi? Neler oluyor?

Malko Sungai Kianggeh'e döndü. Çok yavaş yol alıyordu. Silecekler yoğun yağmura yetişmekte zorlanıyordu. Ye Yun ise paniğe kapılmış gözüküyordu.

Artık ona gerçeği söylemek gerekiyordu.

— Limbang'daydım, dedi Malko. Lim Soon'dan çeklerin fotokopilerini aldım.

Ye Yun Gi'nin yüzünde bir tebessüm belirdi.

— İsteddiğiniz bu değil miydi?

— Kesinlikle. Harikaydınız.

Güzelliğinden emin olmayan bütün kadınlar gibi Ye Yun Gi de yakışıklı bir erkeğin yanında olmaktan etkilenmişti. Bakışlarını genç adamın altın rengi gözlerinden ayıramıyordu. Malko'da bu durumdan yararlandı, tabii.

—Ye Yun, diye söze başladı. Korkunç bir şey oldu. Lim Soon'u öldürdüler.

Ye Yun Gi farkında olmaksızın bir çığlık attı.

— Ne! Öldü mü?!

— Evet diye itiraf etti Malko. Elimden bir şey gelmezdi. Genç Çinli sanki bir anda çökmüştü.

— Ama siz...

— Ben şans eseri kurtuldum, dedi Malko. Biraz karışık bir hikâye. Prenses Azizah...

— Onu tanıyor musunuz? diye bağırdı Ye Yun Gi hayranlıkla. Bizde bir hesabı vardır. Ama bu işle onun ilgisi ne?

— Yardıma geldi. Ama Lim Soon için artık çok geçti. Üstelik çekleri de benden çaldılar.

— Aman Tanrım! diye fısıldadı Çinli. Malko arabayı durdurarak genç kadının zayıf omuzlarını tuttu. Ye Yun Gi aniden hıçkırıklara boğludu. Sinir krizi geçiriyor gibiydi.

— Bırakın beni! dedi. Korkunç bir şey bu! Lim

Soon sizin yüzünüzden öldü. Benim için bir ağabeyden farksızdı o. Peki şimdi bana ne olacak. Çekleri benim sayemde ele geçirdiğinizi anlayacaklar. İşimden atılacağım. Bir daha nerede iş bulurum ben?

Genç kadın hâlâ ağlıyordu. Malko onu sakinleştirmeye çalıştı. Ye Yun Gi arabanın kapısını açtı, ama Malko inmesine izin vermedi. Dışarıda korkunç bir yağmur vardı. Ye Yun sessizce karşı koyuyor, kaçmanın yollarını arıyordu.

— Sakin olun, dedi Malko.

— Hayır!

— Lim Soon öldü, diyerek Malko konuşmaya başladı. Sizin hayatınız da tehlikede. Size ulaşmaları çok zor değil. Sizi koruyabilmenin tek yolu..

Ye Yun Gi burnunu çekerek, gözlerini sildi.

— Nedir? diye sordu.

— O çeklerin fotokopisini yeniden almalısınız. Hemen yarın... Daha sonra çok geç olabilir.

Ye Yun Gi yeniden hıçkırarak:

— Yapamam, dedi. Çok tehlikeli...

Yine gitmeye yeltendi. Malko ona mani oldu. Genç kadının saçlarını okşadı.

— Beni de Lim gibi öldürecekler, dedi Ye Yun Gi.

— Hayır, çekleri elde edebilirim, hayır, dedi Malko. Kısa bir sessizlikten sonra:

— Artık eve dönmeliyim, dedi Çinli.

Malko arabayı hareket ettirdi. Çok geçmeden ormanın içinde dar bir yola saptılar. Ahşap bir evin önünde durdular. Malko hiç olmazsa genç kadının nerede oturduğunu öğrendiği için kendini şanslı sayıyordu.

— O halde? diye sordu. Deneyecek misiniz?

— Evet, diye karşılık verdi Ye Yun Gi kısa bir sessizlikten sonra. Ama Lim Soon'u bir daha göremeyeceğime hâlâ inanamıyorum. Beni aramaya gelmeyecekler mi?

— Sizi korumanın en emin yolu fotokopileri bana vermeniz, dedi Malko. Ne zaman görüşeceğiz?

— Yarın.

— Nerede? .

— Bilmiyorum. Korkuyorum.

Malko birdenbire Mandy Brown'un Brunei'ye geldiği günü hatırladı.

— Jalan Cator'daki otoparkı bulabilir misiniz? diye sordu. Yarın, işten çıktıktan sonra beni o parkın terasında bulabilirsiniz. Saat altı sularında... Orada kimsenin dikkatini çekmezsiniz, üstelik bankanıza da yakın.

Ye Yun Gi yine de tereddüt içindeydi. Sonunda derin bir nefes çekerek:

— Deneyeceğim, dedi.

Malko midesine bir yumruk yemiş gibi oldu.

— ‹Denemek' yetmez. ‹Gelmek' gerekir, diye üsteledi. Yoksa ölüm tehlikesiyle karşı karşıya kalacaksınız. Ben de aynı tehlikeye maruz kalacağım.

Ye Yun Gi son bir umutla Malko'ya baktı:

— Prens Azizah size yardım edemez mi?

— Hayır. Bana yardım edebilecek tek kişi sizsiniz.

Beş saniye sonra Ye Yun Gi yağmur altında koşarak uzaklaştı. Zarlar atıldı bir kere, diye düşündü Malko.

Sheraton'un resepsiyon memurunun yüzünde bu kez tebessüm vardı. Prens Azizah'ın telefonundan sonra Malko yeniden Sheraton'a dönmüştü. Kendisine yine aynı odayı vermişlerdi. Malko Angelina'yı aradıktan sonra duşa girdi. Genç kadının eşi hâlâ Singapur'daydı, bu yüzden akşam birlikte yemek yiyebilirlerdi. Telefonda, Malko öğleden sonraki olaylardan hiç söz etmedi.

Giyindikten sonra Maillet'e indi. Bandar Seri Begawan'da tek'alkol bulunan yer olduğundan, bar her zamanki gibi doluydu. Malko da kendine bir içki ısmarlayarak sakin bir köşeye çekildi. Bundan sonraki saatleri nasıl geçirecekti? Hacı Ali çeklerin başına gelenleri öğrenmiş olmalıydı. Tepki göstermekte geç kalmadı. Hedefi Malko ve Mandy Brown olacaktı.

Malko henüz içkisini bitirmemişti ki, Angelina'nın içeri girdiğini gördü, ilk kez binici kıyafetinin dışında, yüksek topuklu ayakkabılar ve vücudunu sımsıkı saran bir elbise giymişti.

— Yemek için burada masa ayarttım, dedi Malko. Sizce de uygun mu?

Embassy Room'a geçtiler. Burası loş, şık bir lokantaydı. Garson kızlar çevrelerinde pervane olmaya başladılar.

Malko Limbang'da başına gelenleri Angelina'ya anlattı. Genç kadın olanları dehşet içinde dinliyordu. Cointreau'sundan biraz içerek:

— Bütün bunların arkasında gerçekten Hacı Ali'nin olduğunu mu düşünüyorsun? diye sordu.

— Yüzde yüz eminim, diye cevapladı Malko. Çekleri gördüğümde beri...

Angelina büyük bir darbe yemiş benziyordu.

Sevgilisinin bir katil olduğunu öğrenmek kimsenin hoşuna gitmezdi.

— Belki de bütün bunlar birer tesadüften ibaret, dedi. Ama bu akşam beni aradı. Birlikte yemek yememizi istedi. Kocam seyahatte olduğu zaman bu teklifi hep yapar.

— Çekleri ele geçirdikten sonra biraz dinlenip, rahatlamaya hakkı var tabii. Onu geri çevirmeni nasıl karşıladı?

— Yemekten sonra onu görmeye gideceğim, diye itiraf etti Angelina. Çok ısrar etti.

Angelina'nın çelişkili duygular içinde olduğu her halinden belliydi. Ama bu mesele Malko'yu ilgilendirmiyordu.

— Bir mucize gerekli, dedi Malko. Brunei'de yapacak bir işim kalmadı. Bütün çabalarım boşa gitti. Geriye bir tek Mandy kalıyor. Onu burada bırakamam.

— Mahmut'un tutkularının durulmasını beklemek lazım, dedi Angelina. Onun koruması altında oldukça kimse Mandy'e dokunamaz. Umarım, Mahmut meselesi bitince arkadaşın derhal Amerikan Elçiliği'ne gidecektir. Ona, bir mesaj iletebileceğimi sanıyorum. Ya sen, gidecek misin?

— Evet, dedi Malko.

Malko, Ye Yun Gi ile son kez buluşacağından Angelina'ya söz etmemişti.

Ne de olsa hâlâ Hacı Ali'nin metresiydi. Angelina Malko'nun düşüncelerini okumuş gibi:

— Bu cinayetlerin arkasında Ali'nin olduğuna bir türlü inanamıyorum,' dedi. Sıcak kanlı, diğer Malezyalılar'a göre oldukça kültürlü, batılı bir tiptir.

— Bu onun için bir Ölüm—kalım savaşı, dedi

Malko. Sultan onun ihanetini ortaya çıkartırsa, Hacı Ali'nin sonu geldi demektir. Çaldığı parayı iade etmek zorunda kalır. Bulduğu mevkiden sonra bunu yapması çok acı olur...

Angelina başını eğerek, mahzun bir ifadeyle sordu:

— Bunu bana o parayla aldığımı mı düşünüyorsun? Angelina elini öne uzatmıştı. Parmağında en azından on kratlık muhteşem zümrüt bir yüzük parlıyordu.

— Büyük bir olasılıkla, diye yanıtladı Malko. Bunu sende daha önce görmemiştim.

— Bu yüzüğü sadece kocam burada olmadığı zaman takarım.

— Ali'ye aşık mısın?

— Bilemiyorum. Beni çok etkiledi, peşimden de öyle çok koşmuştu ki!.. Bilemezsin. Bugüne dek hiçbir yabancı kadın, bir diplomatın karısı bile, bu kadar davet almamıştır. Polo oynamam, Sultan'ın atlarına binebilmem için bana özel haklar tanındı. Günde yirmi kere bana telefon ederdi. İlk seferinde, arabasında seviştik. O kadar acelesi vardı ki... Ama çok romantikti. Ertesi gi'in büyükelçiliğe bir düzine kırmızı gül gönderdi. Gülleri Singapur'dan özel uçakla getirtmişti.

— Çok güzel, istersen balayına devam edebilirsin.

Angelina cevap vermedi. Sessizce yemeklerini bitirdiler. Lobiye çıktıklarında Angelina gülümseyerek:

— Yarın Mandy hakkında bir şeyler öğrenmeye çalışacağım, dedi.

— Umarım, diye cevapladı Malko.

* * *

Mandy Brown Tutong Caddesi'nin iki kıyısını kaplayan sık ağaçlara baktı. Beyaz Rolls'un farları ağaçları aydınlatıyordu. Prens Mahmut asfalt yol üzerinde saatte yaklaşık 160 km. ile yol alıyordu. Son derece mutlu görünüyor, Mandy'nin varlığından hoşlanıyordu. Bir eliyle direksiyonu idare ederken diğer eliyle Mandy'ni'n baldırlarını okşamayı ihmal etmiyordu.

— Lütfen yavaşla, diye yalvardı Mandy. İkimizi de öldüreceksin!

— Seni arzuluyorum, diye karşılık verdi Mahmut. Bir an önce sana sahip olmak için bu kadar hızlı sürüyorum.

Bir Hint lokantası olan Tandoori'de akşam yemeği yemişlerdi. Jerudong'a geri dönmek için önlerinde en az yirmi kilometrelik bir yol vardı. Mandy korkudan ölüyordu. Yemekten önce, Mahmut onu almaya geldiğinde deli gibi sevişmişlerdi, ama Mahmut doymak bilmiyordu. Mandy hayatını kurtarmak için duruma el koymaya karar verdi.

Eğilerek elini erkeğin en hassas yerine dokundurdu.

— Dur! Bu işi burada yapmak istiyorum. Mahmut aniden öyle bir fren yaptı ki, Mandy neredeyse ön camdan dışarı fırlıyordu. Sonra yine ani ve sert bir dönüşle ormana giden bir yola saparak durdu. Mandy çoktan harekete geçmişti bile. Dudakları, dili erkeğin vücudunun en hassas yerlerinde dolaşıyordu. Mahmut zevkten çıldırmış bir hayvan gibi inliyordu. Birdenbire arabadan inerek Mandy'i de peşinden sürükledi. Arka kapıyı açarak Mandy'i yüzü koyun koltuğa yatırdı ve hemen ona sahip oldu. Mandy Mahmut'un bu kaba tavırlarına hâlâ alışmamıştı.

— Dur! Dur! diye bağırdı.

— Hayır! diye karşılık verdi Mahmut. Bunu senden önceki Filipinli kızlara da yaptım.

— Şehire dönmek istiyorum, dedi Mandy. Jerudong'ta çok sıkılıyorum. Yine de Mahmut'un armağanlarının ardı arkası kesilmiyordu. Son kırksekiz saat içinde hediye ettiği yüzükleri takacak parmağı kalmamıştı. Mahmut'un en son hediyesi Singapur'dan getirilen özel bir koleksiyona ait parçaydı. Mahmut günde bir kaç kez, cinsel arzularını tatmin etmek uğruna Jerudong yolunda son hızla arabayı kullanmayı göze alıyordu.

Hiç olmazsa Mandy Brown kendini güvenlikte hissediyordu. Michael Hodges birkaç kez kontrol amacıyla plaj evine gelmişti, ama Mandy onun hareket geçecek cesareti gösteremeyeceğini biliyordu.

Mahmut bedenini Mandy'den ayırarak doğruldu. Rahatlamıştı. Daha önce Mandy Brown gibi bir kadınla hiç karşılaşmamıştı. Daha normal bir hızla yeniden Jerudong yoluna çıktılar.

— Sana bir saray yaptıracağım, dedi Mahmut. Benimkinin tam yanında olacak.

Mandy gözücuyla Mahmut'a baktı. Her şeye rağmen bu adamın salyaly ağzına ve Cengiz Han havasına alışmıştı. Elbette bir centilmen değildi, daha çok vahşi bir hayvan gibiydi. Ama bu Mandy'i çok rahatsız etmiyordu. Ne de olsa sonuçta kendi egosunu tatmin ediyordu.

Yeniden Malko'yu hatırladı. Mutlaka ona haber vermeli, tehlikede olmadığını bildirmeliydi.

Hacı Ali atıyla manejde dolaşıyor, dinlenmeye çalışıyordu. Angelina bir gece evvel Hacı Ali'ye, Malko ile yemek yediğini itiraf etmişti. Michael Hodges'un görevini başarıyla tamamlayamamış olması Hacı Ali'de kaygıya yol açmıştı. CIA ajanı Brunei'de buldukça bu işi istedikleri gibi bitiremeyeceklerdi. Adamlarının bir an önce bilgi edinmeleri için dua ediyordu. Üstelik, delicesine tutkunu olduğu Angelina da bu işin içindeydi.

Atını dizginleyerek manejden çıkardı. Biraz da parkta dolaşacaktı.

Adamlarını Brunei Uluslararası Bankası'nda çalışanların üstüne salmıştı. Çekleri CIA ajanına veren memuru biran önce bulmaları gerekiyordu.

Parkta kısa bir süre dolaştıktan sonra plakasında adı yazılı gri Ferrari'sine bindi.

Motoru çalıştırdı. Farlarını yakarak son hızla, bitmek tükenmek bilmeyen Tutong yoluna girdi. Jerudong'la Saray arasında, bu yol üzerinde sürat yapmak Hacı Ali'nin en büyük zevklerinden biriydi. İşte bu seferde karşı taraftan bir kamyon geliyordu. Hacı Ali farlarıyla onu korkuttu, klakson çaldı ve zavallı kamyon şoförü ağır vasıtayı çukura sokmak zorunda kaldı. Yan tekerlekler çukura girdi ve kamyon da yana kayıldı.

Hacı Ali bir kahkaha attı. Güçlü olmak güzeldi. Ne de olsa Sultan'ın yeğenydi o.

Malko'nun odasındaki telefon çaldığında henüz sabah olmuştu. Malko şaşırarak ahizeyi kaldırmadan önce saatine baktı. Daha saat altı bile değildi.!

— Malko?

Bu Angelina Fraser'ın sesiydi.

— Ne oluyor?

Genç kadının cevap vermesi birkaç saniye sürdü.

— Dün akşam, senden ayrıldıktan sonra, evimde Hacı Ali ile buluştum..

— Biliyorum, dedi Malko. Bunun için mi bu saatte bana telefon ediyorsun?

— Hayır, diye karşılık verdi genç kadın. Birlikte yemek yememize çok öfkeleni. O sinirle, laf arasında bunun son yemek olduğunu, çünkü senin ülke dışına sürüleceğini söyledi. Hem de bugün...

Malko'nun sırtından aşağı soğuk terler boşan iverdi.

— Teşekkür ederim Angelina, dedi. Gerekli önlemleri almaya çalışacağım.

Ve telefonu kapadı. Üç dakika sonra giyinmişti. Ve bir dakika sonra da Sheraton'un otoparkına çıkan yangın merdiveninden aşağı iniyordu. Toyota'sının direksiyonuna geçerek Amerikan Elçiliği'ne gitmek üzere şehrin merkezine doğru yola çıktı.

Malko Angelina'nın telefonundan sonra kendini bu sonuca hazırlamıştı.

— Karara karşı gelemez misiniz? diye sordu.

— Hayır. Aslında Dışişleri Bakanlığı ile görüşme talebinde bulundum, ama bana cevap vermeleri en az bir hafta sürer.

— Sultan'ın bu meseleden haberi var mı? Ne düşünüyorsunuz?

— Belki henüz haberi yoktur ama yakında öğrenecektir.

— Brunei'den ayrılamam, dedi Malko. Yüzdüm, yüzdüm ve kuyruğuna geldim. Üstelik Mandy Brown da halen ölüm tehlikesi içinde...

Walter Benson başını öne eğerek:

— Beni çok zor durumda bırakıyorsunuz, dedi. Daha başından beri Dışişleri'ne bu işin çözümlenemeyeceğini, hiçbir yere ulaşmanın mümkün olmadığını bildirmiştik. Yirmi milyon doları ödeyip, bu meseleyi kapatmak en iyisiydi. John Sanborn'un ölümünü bir süre için unutup, daha sonra intikam peşinde koşmalıydık. Sizin elinizden gelenin en iyisini yaptınız. Bazı insanların hayatına mal olmasına ve Mandy Brown'ın şu anki durumuna rağmen imkânsızı başardığınızı söyleyebilirim.

— Eğer sınır dışı edilsem Mandy Brown tek şahit olarak geride kalacak. Peggy Mei-Ling'in sırlarını o da biliyor. Mahmut, Mandy'i bıraktığı anda Michael Hodges'un adamları John Sanborn gibi onu da yok edecekler. Peggy Mei-Ling ve Lim Soon da öldürülenler listesine dahil tabii... Siz bile onlara engel olamazsınız. İşte bu yüzden gitmiyorum.

Malko, kendi kararlılığı karşısında Walter Benson'un ezildiğini hissediyordu.

— Dinleyin, diye söze başladı büyükelçi. Başarmanıza ramak kaldığını söylüyorsunuz, ama bunu daha önce de defalarca tekrarladınız. O çekler...

— Her şey yolunda giderse, bu akşam onlara yeniden sahip olacağım. Büyükelçi derin bir iç çekti.

— Bir kaç saat kazanmak için tek bir çaremiz var. Sizi evime götürerek korumam altına alacağım. Diplomatik dokunulmazlık bu ülkede de geçerli. Tabii büyük tehlikelerle karşı karşıya olduğumuzu kabul etmek gerek. Yine de başarmamız lazım.

Malko duygulanmıştı. Ama bu kadarı yeterli değildi.

— Teşekkürler, dedi. Fakat daha fazlası gerekli. Randevuya gitmeliyim. Bunun için de arabanıza ihtiyacım var. Arabanız da diplomatik dokunulmazlığa sahip, değil mi?

— Randevunuz nerede?

— Jalan Cator oto parkında. Daha sonra evinize gelirim. Eğer çekleri elde edemediysem ertesi sabah beni uçağa yetiştirirsiniz.

Bitmek bilmeyen bir sessizlikten sonra, Amerikan Büyükelçisi başını sallayarak:

— Pekâlâ, dedi. Umarım bunun karşılığını hayatımla ödetmezler bana. Malko, Walter Benson'a sarılmamak için kendini güç tuttu.

— Gelin. Aşağıya birlikte inelim. Arabam parkta.

Büyükelçinin Buick marka arabası otoparkta Jalan Mac Arthur'a çıktı ve sola dönerek Jalan Pemancha'ya girdi. Arabayı Walter Benson kullanıyor, Malko yan koltukta oturuyordu. Üzerinde «CD» harfleri olan arabanın dokunulmazlığı su götürmezdi. Henüz yirmi metre yol almışlardı ki Walter Benson dikiz aynasına baktıktan sonra heyecanlı bir sesle:

— Bizi izliyorlar! dedi. Peşimizde bej bir Range-Rover var. Malko başını çevirerek arkaya baktı. Walter Benson doğru söylüyordu. Michael Hodges onu Sheraton'da bulamayınca büyükelçiliğe gelmiş olmalıydı.

Bandar Seri Begawan'dan çıktıklarında bej Range-Rover hâlâ arkalarındaydı. Walter Benson'un evine vardıklarında nihayet RangeRover da peşlerini bıraktı.

— Sizi yemeğe davet ettiğimi sanıyorlardır, dedi Walter Benson. Henüz şüphelendiklerini zannetmiyorum.

Malezyalı hizmetkâr onlara yemek servisi yaptı. Çok geçmeden Walter Benson saatine bakarak:

— Büroya dönmem gerekiyor, dedi. Siz ne yapacaksınız?

— Öncelikle Range-Rover'un burada olup olmadığını kontrol edelim, dedi Malko. Ben bir gidip bakayım.

Malko bahçeye çıkarak sokağı kontrol etti. Bej Range-Rover benzin istasyonunun orada bekliyordu. Malko aracın tepesindeki telsiz antenini görmekte gecikmedi. Tekrar oturma odasına döndüğünde Walter Benson sigara içiyordu.

— Oradalar, dedi Malko. Kanımca tek çözüm var. Sizin arabanızın bagajına saklanacağım. Böylece benim evde kaldığımı sanacaklardır Size soru soracak olurlarsa siz de evde olduğumu söylersiniz. Randevu saatine kadar büyükelçiliğin parkında beklerim.

Walter Benson'un masası üzerinde, kendisi yokken gelen pek çok mesaj vardı. Ama bunlardan bir tanesi çok önemliydi.

Mesaj Polis Müdürü'nden geliyordu. Walter Benson hemen onu aradı. Bu Bruneili ile sık sık buluşurlar, Kota Batu'da golf oynarlardı. Polis Müdürü Walter Benson'la çok kibar konuştu. Malko Linge adında bir Avusturya vatandaşını aradıklarını söyledi. Bu şahıs Amerikan Gizli

Servisi için çalışıyordu ve Brunei'de pek çok suç işlemişti. Walter Benson'u da dostluklarının bir işareti olarak haber vermek amacıyla aramıştı. Walter Benson renk vermemeye çalışarak:

— Pengiran, diye söze başladı. Sözüünü ettiğiniz kişi federal bir ajans adına çalışıyor. Şu anda her iki ülkeyi de ilgilendiren önemli bir konuda epey yol almış durumda. Dışişleri, bakanlığı'mın konuya yaklaşım tarzını bir türlü anlayamıyorum. Bu işin açıklığa kavuşmasına kadar kendisini evimde koruma altına aldım. Bu arada Majesteleri Hacı Hasan Bolkiahtan da bir görüşme talep ettim. Umarım kısa sürede beni kabul eder.

Aslında Malko'nun büyükelçinin evinde bulunduğundan Bruneili'nin haberi vardı. Bu yüzden bu yeni haber karşısında bir yorumda bulunmadan, meselenin son derece önemli olduğunu ve iki ülke arasındaki ilişkilerin zedelenmemesi gerektiğini vurgulamakla yetindi. Walter Benson dişlerini gıcirtatarak:

—Her şeyin en iyi şekilde sonuçlanacağından eminim, dedi.

Ama sonuç hangi taraf için iyi olacaktı, onu bilemiyordu.

Malko Buick'i kullanarak büyükelçiliğin parkından çıktı ve durarak etrafına bakındı. Jalan P'rettyboş sayılırdı ve ortalık da kararmıştı. Arabanın içindekinin diplomat değil de Malko olduğunu anlamak için otomobile iyice yaklaşmak gerekiyordu. MalkoAsağa dönerek Kota Batu'ya doğru yola koyuldu. Subok Köprüsü'ne vardıktan sonra Brunei Nehfi'ne bakan Dışişleri Bakanlığı binasına doğru gitti. Eğer izleniyorsa peşindekiler büyükelçinin bakanlığa gidiyor olmasına şaşırmaslardı. Binaya varmadan hemen önce sağ tarafta dar bir yol yamaca doğru tırmanıyordu. Malko o yola saptı.

Tepeye gelince dönüp arkasına baktı, onu izleyen yoktu. On dakika bekledikten sonra şehrin merkezine doğru yeniden yola koyuldu.

Jalan Cator'a geldiğinde ii rahattı Otoparkın girişindeki bekçi ona bir bilet verdi ve Malko yola koyuldu. Saat beşe geliyordu. Malko son hızla en st kata çıktı, farlarını söndürdü ve arabadan indi. Çevreye yeniden bir göz attı. Kimsecikler yoktu. Yağmur da yeniden yağmaya başlamıştı.

Tekrar arabaya bindi. Dakikalar geçmek bilmiyordu. Saat altıya çeyrek kala Malko iyice kaygılanmaya başlamıştı. şiddetli bir yağmur etrafı görmesini engelliyordu. Silecekleri çalıştırdı ve o anda asansörün yanında bir gölge dikkatini çekti.

Sırtından buz gibi ter boşandı. Arabadan inerek

Ye Yun Gi'ye doğru koştu. Onu arabaya bindirdi.

— Sizi burada bulamayacağımı düşünerek korktum! dedi gen kadın. Koşarak geldim. İzlendiğimi sanıyorum.

— Bankada size bir Şey söylediler mi?

— Polisten birkaç kişi geldi. Pek çok memuru, hatta müdürü bile sorguya çektiler.

— Ya sizi?

— Evet, bana da sorular sordular. Ama bir Şey bilmediğimi söyledim. Malko onun ilk kez makyaj yapmış olduğunu gördü. Ye Yun Gi ıslak yağmurluğunu da çıkarınca beyaz bluzu ve koyu renk dar eteği ortaya çıktı. Üstelik siyah çorap da giymişti.

— Başarabildiniz mi? diye sordu Malko,

Ye Yun Gi elini çantasına sokarak bir zarf çıkardı.

— İşte buradalar.

Malko sevinçle Ye Yun Gi'ye sarıldı. Gen kadın hemen Malko'ya sokuldu. Yüzleri birbirine çok yakındı. Ye Yun Gi dudaklarını ne uzattı ve tutkuyla gen adamı öptü. Kendini tüm ruhu ve bedeniyle ona vermeye hazırdı. Arabada hızlı soluklarından başka bir ses duyulmuyordu artık.

Birdenbire Malko yağmurun içinde iki gölge görür gibi oldu. Hemen düğmeye basarak dört kapıyı da kilitledi. On saniye sonra ise birisi n kapıyı açmaya çalışıyordu!

Ye Yun Gi bir çığlık attı.

— Nedir bu? diye sordu gözlerini faltaşı gibi açarak.

— Telaşlanmayın, dedi Malko.

Ve derhal kontağı çevirerek farları yaktı, silecekleri çalıştırdı. Farların ışığı iki adamı ortaya çıkardı. Bunlardan biri kafası sıfır numara tıraşlı, Lim Soon'un cesedini nehre atan adamdı. Diğerini ise Malko tanımiyordu. Adamlar araba ile çıkışa inen rampa arasında duruyorlardı. Malko vitesi bire geçirerek arabayı ne sürdü. Kafası tıraşlı adam çarpmanın etkisiyle n kaputun üstüne çıktı, cama çarptı ve yere düştü!

Malko ise rampadan aşağı inerken bir kurşun arka fara isabet etti. Son hızla beş kat aşağı indi. Zemin katta çıkıştaki siper aşağı indirilmişti. Malko onu parçalayarak dışarı ıktı.

Deli gibi sürerek Jalan Sultan ve Jalan Tutong'u geçti.

— Nereye gidiyorsunuz? diye sordu sonunda

Ye Yun Gi.

— Amerikan Büyükelçisi'nin evine, diye karşılık verdi Malko. Benimle kalacaksınız.

— Ama yapamam, diye cevapladı Ye Yun Gi. Babam...

— Bu adamlar her kötülüğü yapmaya hazırlar, dedi Malko. Sizin sayenizde onları etkisiz hale getireceğim. Ama ben harekete geçmeden önce sizi öldürmelerini istemiyorum. Yarın her şey yoluna girmiş olacak.

Malko yağmurun elverdiğince hızlı gitmeye çalışıyordu. Birdenbire Ye Yun Gi bir soru sordu:

— Prenses Azizah ile bir macera yaşadığınız doğru mu? Çok güzel bir kadın...

— Siz de çok güzelsiniz, diye karşılık verdi Malko.

Bazı durumlarda yalan söylemeyi bilmek gerekirdi. Bu anlar Ye Yun Gi'nin hayatındaki en güzel anlar olmalıydı. Prenses Azizah ile aynı erkeği paylaşmak! Bunun için Ye Yun Gi hayatını tehlikeye atmıştı.

Malko gözücuyla dikiz aynasına bakıyordu. Peşinden gelen yoktu. Doğruca büyükelçinin bahçesine girdi. Walter Benson kapıyı açtı. Onun Ye Yun Gi'nin varlığına şaşırmasına fırsat vermeden:

— Çekleri aldım, dedi Malko. Yarın hesaplarımızı kapatabileceğiz.

Ertesi gün en uzun gün olacaktı. Pengiran Hacı Ali tehlikede idi ve intikamını Mandy Brown'dan alacaktı.

El Mutadi Hacı Ali telefonun yanında bekliyor, bürosunun mobilyalarını seyrediyordu. Karanlık çökeli epey oluyordu. Sabahtan, adamlarını Brunei Uluslararası Bankadaki hainin peşine salmıştı. Özel Bölüm'ün elde ettiği bilgiler sayesinde suçluyu bulmak güç olmamıştı. Suçlu kişi Hacı Ali'nin o güne dek varlığından bile haberdar olmadığı Çinli bir kadındı. Bu basit kadın hayatını nasıl da altüst etmişti... Hacı Ali onu anında tutuklamak yerine, izlenmesi için emir vermişti. Böylece bir taşla iki kuş vuracağını, genç Çinli'nin onları aynı zamanda CIA ajanına da ulaştıracağını düşünüyordu. Bu durumda geriye bir tek Mandy Brown kalacaktı. Mahmut er geç Mandy Brown'dan sıkılınca, Michael Hodges'un adamları onu da ortadan kaldıracaklardı. Tabii bu iş sessizce gerçekleştirilecek, Amerikan Büyükelçiliği'nin ses çıkarmasına fırsat verilmeyecekti. Ondan sonra da Brunei'de hayat normale dönecekti.

Güvenlik ile ilgili konuşmalara ayrılmış yeşil telefon o esnada çalmaya başladı. Hacı Ali kalbi hızla çarparak telefonu açtı. Michael Hodges'un güven veren, sakin sesini duymaktan her zaman hoşlanırdı.

— Her şey yolunda gitti mi? diye sordu.

— Hayır, Pengiran.

Hacı Ali gömleğinin terden sırtına yapıştığını hissetti. Sabahtan beri her şey kötü gidiyordu.

Düşündüğü gibi CIA ajanı Sheraton Oteli'nde bulamamıştı. Ona tek bir kişi haber vermiş olabilirdi: Angelina... Çünkü bir gece önce genç kadına planından söz etmişti. Hacı Ali öfkeyle telefonda bağırdı.

— Neler oldu?

— İki adamımdan kurtulmayı başardı, dedi Michael Hodges.

— Şimdi nerede peki?

— Büyükelçinin evine sığındı. Bankadaki Çinli kadın da onunla beraber:

Hacı Ali damarlarındaki kanın donduğunu hissetti.

— Belgeler kadında mıydı?

— Henüz bilemiyoruz, diye cevapladı Michael Hodges. Ama büyük bir olasılıkla öyle... Yoksa kadın onunla buluşmazdı.

Bütün bunlar Angelina'nın boşboğazlığı yüzünden olmuştu!

— Bay Hodges, diye söze başladı. Amerikan Büyükelçisi'nin evine gidin. O ajanı ve Çinli'yi ortadan kaldırmayı emrediyorum. Belgeleri de ele geçireceksiniz.

Uzun bir sessizlikten sonra Michael Hodges'ün sakin olan sesi duyuldu:

— İmkânsız, Pengiran!

— Neden imkânsızmış? diye bağırdı Hacı Ali öfkeyle. O adam bir cani.

Majesteleri'ne de konuyu bildireceğim. Amerikan Büyükelçisi de onunla ortak

— Yapacak bir şey yok, diye karşılık verdi Michael Hodges. Diplomatik dokunulmazlıkları var. Dışarı çıkmasını beklemekteyiz.

— Çok geç olur. Onları hemen yok etmeliyiz.

— Yapamam, Pengiran.

Durum açıldı. Michael Hodges'u ikna etmek için Hacı Ali başka bir yolu denemeye karar verdi. .

— Bay Hodges, dedi. Eğer bu olay büyürse hangi tehlikelerle karşı karşıya kalacağınızı biliyor musunuz?

— Ben verilen emirlere uydum, diye inledi Hodges. Korkmuyorum. Her koşulda kendimi kurtarmayı başarırım... Üzgünüm.

Hacı Ali ona daha fazla konuşma fırsatı vermeden, telefonu sertçe kapattı. İpin ucunda olan kendisiydi, artık bunu hissedebiliyordu.

Elleri titreyerek Guy Hamilton'un numarasını çevirdi. Telefon uzun uzun çaldıktan sonra «Alo» diye gevşek bir ses duyuldu.

— Benim, Hacı Ali. Sizinle hemen konuşmalıyım. Saraya gelebilir misiniz?

— Kendimi pek iyi hissetmiyorum, diye cevap verdi M16'nın eski patronu. Ne oluyor? Hâlâ o Amerikan ajanı meselesi mi? O adamı yok etmek gerek.

— Michael Hodges bunu yapmayı reddediyor. Onunla konuşun, lütfen. Tabii kendisini bulabilirsiniz...

— İlgileneceğim. Sizi ararım.

Hacı Ali telefonu kapattıktan sora bir sigara yaktı. Angelina'nın kendisini bekleyeceği, Country Club'te verilen kokteyle geç kalıyordu. Telefon bir kez daha çalana dek Hacı Ali yarım paket sigarayı

bitirmişti.

— Ciddi bir sorunla karşı karşıyayız, dedi Guy Hamilton. Michael'le konuştum. Haklı olduğunu düşünüyorum. İstedığınızı yaparsa Amerika ile aramızda diplomatik sorunların çıkmasına neden olacaktır. Üstelik başaracağı da garanti değil. En iyisi yarını beklemek...

— Çok geç olur.

Hacı Ali yalnız, yapayalnız kalmıştı. Amerikan Büyükelçisi elinde çeklerle Sultan'ı görmeye gelirse işi bitik demektir. Geriye bir tek çözüm kalıyordu: İşlerinin bir bölümünü yürüttüğü Singapur'a bir an önce kaçmak... Çalmış olduğu parayla hayatının sonuna dek rahatça yaşayabilirdi.

Saatine baktı. Angelina onu bekliyor olmalıydı. .

Benliğini yeniden bir öfke kapladı. Angelina Amerikan casusuna haber vermeseydi, bütün bunlar başına gelmeyecekti.

Bütün ışıkları açık bırakarak bürosundan çıktı. Bu arada çalan telefona da cevap vermedi. Arayan ise Sultan'dı. Az sonra arabasına binmiş, Jerudong'a doğru yol alıyordu.

Angelina Fraser, beyaz, mini dar deri eteği ve göğüslerini sımsıkı saran yine aynı renk triko bluzuyla son derece seksiydi. Saçlarını geride toplamış, iri dudakları ve cezbedici gözleri iyice ortaya çıkmıştı. Elinde bir Dom Perignon kadehi, büfenin yanında genç Alman diplomatla sohbet ediyordu. Hacı Ali onu görür görmez içini bir sıcaklığın kapladığını hissetti. Tüm yaptıklarına rağmen genç kadın yine de onu etkiliyordu.

Angelina gülümseyerek ona baktı. Bu tebessüm Hacı Ali'yi hemen etkisi altına aldı.

— Ali, geç kaldın!

Genç adamın elini tuttu, gözlerinin derinliklerine baktı. Hacı Ali onun sutyen giymemiş olduğunu farketti. O sırada yanlarına gelen garsona içkisini ısmarladı.

— Özel portakal suyu lütfen... Bu, içine biraz portakal suyu karıştırılmış viski demektir. Jerudong'da yabancılar olduğu zaman içki servisi yapılmasına izin vardı, ama Saray mensuplarının resmi olarak alkol almaya hakları yoktu.

Hacı Ali kadehi gelince bi'r yudumda içkisini bitirdi. Alman diplomat sessizce yanlarından ayrılmıştı. Angelina usulca erkeğine sokularak:

— Gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım, dedi. Artık beni istemiyor musun?

Hacı Ali onu arzuladığını ispatlamak için hemen oracıkta genç kadına sahip olabilirdi. Beyaz etekle, siyah çorabın yarattığı tezat onu büyüleyordu. Özellikle bu akşam Angelina'nın bütün vücudundan erotizm fışkınyordu.

— Haydi, götür beni buradan, dedi Angelina. Burası çok sıkıcı. Sultan'ın da gelmeyeceği söyleniyor. Biz de gözden kaybolabiliriz..

Zaten davetlilerin çoğu gitmeye başlamışlardı. Angelina ve Hacı Ali ilk kata çıktılar. Orkestra yavaş bir parça çalıyordu.

Hacı Ali ikinci portakal suyunu da bir dikişte bitirdi. Başını dönmeye başlamıştı. Kimi zaman Angelina'yı boğmak, kimi zaman da ona eziyet etmek istiyordu. Bu arada hayatının belki de son özgür dakikalarını yaşamakta olduğunu unutmuyordu tabii.

— Geliyor musun? diye ısrarla sordu Angelina.

— Senin evine gidelim, dedi Hacı Ali. Angelina bu öneriye karşı koymadı. Her ikisi de kendi arabalarına bindiler. Yirmi dakika sonra Angelina Fraser'ın evinin önünde durdular. Salona girdiklerinde Hacı Ali neredeyse genç kadının üstüne atladı.

Angelina sadece bakışlarıyla bile bir erkeğin duygularını harekete geçirmeyi biliyordu. Hacı Ali elini genç kadının bacakları arasına koyarak, daha yukarılara kaydırdı. Ama Etek dar olduğundan bu işi yapması oldukça güç oldu. Angelina eteğini yukarı sıyırdığında Hacı Ali onun iç çamaşırını giymemiş olduğunu farketti.

— Ne kadar hoşuma gidiyorsun, bilemezsin... diye fısıldadı Angelina. Sesi bir fahişeninkini andırıyordu. Hacı Ali Angelina ile sevişirken bile Sultan'ı düşünüyordu.

— Haydi, yatır beni...

Angelina bunu söyledikten sonra divanın arkasındaki kırbacı alarak Hacı Ali'ye verdi. Kimi zaman, heyecanının doruk noktasına ulaştığı zamanlarda kırbaç da aşk dakikalarının bir parçası olur, Angelina bundan hoşlanırdı. Genç kadın yüzükoyun uzanarak eteğinin elverdiği ölçüde bacaklarını açtı. Gözucuyla da Hacı Ali'ye bakıyordu. Adam bir dakika bile tereddüt etmedi.

Kamçının deriye çarpan sesi duyulduğunda, Angelina da olduğu yerde zıpladı. Hacı Ali daha önce hiç bu kadar hızlı vurmamıştı. Genelde vuruşları yumuşak olurdu.

— Yavaş, diye fısıldadı genç kadın. Hacı Ali onu dinlemiyordu bile, ikinci kez kırbacı şaklattı. Odadaki hava değişmişti. Angelina'nın gözünden yaşlar boşanıyor ama aynı zamanda bu garip şiddetden zevk de alıyordu. Aniden sırtüstü dönerek bacaklarını açtı. ve yalvaran bir se'sle:

— Haydi al beni, şimdi dedi.

Hacı Ali'nin gözleri kan içinde kalmıştı. Viski etkisini göstermiş, Hacı Ali'nin kafasındaki düşünceler birbirine karışmıştı. Angelina'nın yanına uzanarak:

— Orospu! dedi.

Angelina zevkle gülümsedi. Onun için en büyük iltifatı bu. Hacı Ali, kadının davetkâr duruşundan zevk alacağına, içini bir iğrenme duygusu kaplamıştı. Hafifçe kadına doğru eğilerek:

— Sana söylediklerimi CIA'lı arkadaşına anlattın, değil mi? diye sordu. Angelina şaşırarak gözlerini araladı. Hacı Ali'nin böyle bir soru sorması onu şaşırtmıştı.

— Söylemiş olmam neyi değiştirir ki? Haydi gel!

Hacı Ali birdenbire öfkeyle kıvrandı. Angelina'nın kendi zevkinden başka düşündüğü bir şey yoktu! Oysa belki de hayatını mahvetmişti!

Kamçıyı ters çevirerek, madeni sapını Angelina'ya doğru çevirdi. Metal kısım genç kadının içine girdiğinde Angelina bu değişik temastan zevk duydu. Aslında canı acıyordu ama Hacı Ali'nin zevk anlayışı değişiklikler gösterebiliyordu.

— Çok ileri gittin, diye fısıldadı. Artık dur lütfen!

Hacı Ali ise elleriyle komuta ettiği kamçının hareketlerini hızlandırmıştı. Angelina garip bir duyguyla, bu insanlık dışı tecavüzden zevk alıyordu.

Hacı Ali'nin şakakları zonkliyordu. Zevkin doruğuna ulaşmak üzereydi. Angelina çığlıklar atıyordu. Hacı Ali bu çığlıkların acıdan mı yoksa zevkten mi olduğunu bilemiyordu.

Bruneili öfkeden kudurmuş gibiydi: Öfkesini kırbaçtan çıkarıyordu. Kırbaç otuz santimetre kadar derinliğe girdiğinde Angelina son bir çığlık attı, acıyla kasıldı, gözleri donuklaştı.

Bacaklarının arasından sızan kan, divanı kaplamıştı.

Hacı Ali doğrularak, cesede son bir kez baktı. Angelina artık hareket etmiyordu. Kendini toparlayarak evden çıktı, arabasına doğru koşmaya başladı.

Ferrari'sinin direksiyonuna geçip Tutong'a doğru son hızla yola koyuldu. Sürat yapmaya ihtiyacı vardı. Gecenin bu saatinde yollar bomboştu.

Amerikan Büyükelçisi sabırsızlıkla telefonun başında bekliyordu. Sabahtan beri Sultan'dan bir randevu almaya çalışıyordu. Dışişleri Bakanlığı ile konuyu halletmiş, prensipte bu görüşmenin yapılması için onay almıştı. Teknik ayrıntıların çözümlenmesi için Saray'dan gelecek onayı bekliyordu. Tam karşısında oturan Malko hâlâ az önce gördüğü vahşetin etkisindeydi. Büyükelçinin evine gelirken, yolda Angelina'ya uğrayarak gençkadına nihayet fotokopileri aldığını söylemek istemişti. Genç kadının evinin kapısını açık bulmuştu. Hizmetçilerden biri cesedi yeni gördüğünü söylemişti.

Malko onu sorguya çekince ev sahibinin sık sık oraya gelen bir adamla birlikte olduğunu öğrendi: Pengiran El Mutadi Hacı Ali. Malko Angelina'nın o akşam Hacı Ali ile yemek yediğini zaten biliyordu.

Peki ama Hacı Ali onu neden öldürmüştü?

Malko dehşete düşmüş bir halde Angelina'nın evinden ayrılmıştı. Büyükelçinin evinden çıktıklarından beri Michael Hodges'un adamları tarafından izleniyorlardı. Ama adamlar herhangi bir girişimde bulunamamışlar, sadece takip etmekle yetinmişlerdi.

Büyükelçi, kulağı hâlâ telefonda, Malko'ya gizli bir işaret yaptı.

— Sizi Pengiran Hacı Ali'ye bağlıyorum, dedi karşı taraftaki ses. Bütün randevular önce Hacı Ali'den geçiyordu. Kısa bir süre sonra Hacı Ali'nin genç, dinamik sesi karşı hatta duyuldu.

— Sayın büyükelçi, sizin için ne yapabilirim?

— Pengiran, diye söze başladı Walter Benson. Majesteleri Sultan'dan çok acil bir randevu talebinde bulunmuştum. Dışişleri Bakanlığı bu talebimi onayladı. Geriye sizle bir tarih ve saat tespit etmemiz kalıyor.

— Harika, diye cevapladı Hacı Ali. Majesteleri Sultan bir Avrupa seyahatine çıkacaklar. Döndükten sonra bir tarih saptayabiliriz. Mesela.

Walter Benson onun sözünü kesti.

— İmkânsız, Pengiran. Majesteleri'ni seyahatinden önce görmem gerekiyor. Konu çok önemli ve acil...

— Konunun neyle ilgili olduğunu sorabilir miyim acaba? Majesteleri'ne de ona göre bilgi vermeliyim.

— Elbette, diye cevapladı Walter Benson. Yirmi milyon dolarla ilgili elimde yeni bilgiler var.

Konuyu çözdüğümü bile söyleyebilirim.

Karşı tarafta bir sessizlik oldu. Sonra Hacı Ali'nin buz gibi sesi yeniden duyuldu.

— Majesteleri bu konuda görüşmek isterler mi, bilemem. Biliyorsunuz Amerikan hükümeti parayı geri vermeyi kabul etmemişti. Majestelerinin de şu sıralar çok işi var...

— Size yeni bilgiler elde ettiğimi söyledim, dedi Walter Benson. Bunları yazılı olarak da kanıtlayabilirim. Majesteleri tarafından çekilen çekleri kimin kullandığını biliyorum. Eğer kendisiyle konuşamazsam, konuyu Dışişleri Bakanı'na açacağım

Yani Sultan'ın erkek kardeşi... Her iki durumda da Hacı Ali için sonuç aynıydı.

— O halde yarın için Majesteleri'nden bir randevu almaya çalışacağım, dedi.

Hacı Ali, kafası karışmış bir halde telefonu kapattı. Çember daralıyordu. Elinde tek bir kozu kalmıştı: Şantaj Ama kaybedecek bir dakikası bile yoktu. Sekreterini çağırdı.

— Majesteleri beni isteyecek olursa, acil bir durum için, bir saatliğine Jerudong'a gittiğimi söylersiniz.

Bu saatte Sultan hâlâ uyuyor olmalıydı. Resmi davet günlerinin dışında geç kalkardı.

Hacı Ali Özel Bölüm'ün dahili numarasını çevirerek Michael Hodges'u istedi. İngiliz yerindeydi.

— Yeni bir haber yok, dedi. Adamlarım Amerikan Büyükelçiliği'ni sürekli kontrol altında tutuyorlar.

— Çok güzel, dedi Hacı Ali. Garajda buluşalım. Jerudong'a gitmemiz gerekiyor. Halletmemiz gereken bir problem var.

Plaj evinin bekçi kulübesindeki görevli gri Ferrari'yi görünce yerinden kalktı.

— Kapıyı açın, dedi Hacı Ali. Bekçi bu emre boyun eğdi.

— Altesleri Prens Mahmut burada değil....

— Ben Bayan Mandy Brown'u almaya geldim. Kendisini Saray'a götüreceğim.

Bekçi kulübeye dönerek dahili telefonu kaldırdı. Plaj evinde kaldığı süre içinde Mandy iki konuda başarı göstermişti: kapısının dışarıdan kilitli olmaması ve odasına bir telefon konulması.

— Datin, diye söze başladı bekçi saygıyla. Saraya götürmek üzere sizi almaya geldiler. Hazırlanın.

Mandy diş fırçası elinde kalakaldı. Mahmut sabahın bu erken saatinde onu hiç aramazdı.

— Kim? diye sordu.

— Pengiran El Mutadi Hacı Ali, Majestelerinin başyaveri Bay Hodges da yanında.

Mandy Brown boğazının düğümlendiğini hissetti. Michael Hodges'un varlığı iyiye işaret değildi. Şu anda sarayında bulunan Mahmut'a ulaşması da imkânsızdı. Sorunu kendi başına halletmekten başka çaresi yoktu. Birdenbire plaj evinin ne kadar güvenlik dolu bir yer olduğunu farkettti.

Telefonu kulağından çekmeden, doğal bir sesle:

— Çok güzel, dedi. Bana hizmetçilerden birini gönderin. Üzerimi değiştirmeliyim.

Mandy telefonu kapatınca kordonu çekerek kopardı. Son hızla üzerine bir pantolonla bir bluz

geçirdi ve kapının arkasına saklandı. Az sonra kapı vuruldu ve Filipinli hizmetçilerden biri içeri girdi. Kadın ne olduğunu anlayamadan, saçından tutulup odanın ortasına savruldu. Hizmetçi çılgık atarken Mandy dışarı çıkıp, kapıyı kilitledi. Filipinli kadın köşeye sıkışmıştı. Telefonu kullanamazdı, kapı da üzerine kilitlemişti.

Otuz saniye sonra Mandy Peggy Mei-Ling'in eski odasında idi. Hemen telefona sarıldı. Bir mucize eseri telefon çalışıyordu. Üstelik aletin yanında bir fihrist de vardı.

Mandy elleri titreyek Sheraton'un numarasını çevirdi.

Malko Otelden ayrılmıştı. Mandy'e bu haber soğuk duş etkisi yaptı. Malko onu yüzüstü bırakıp gitmişti. Geriye bir tek çare kalıyordu. Bu defa amerikan Büyükelçiliği'nin numarasını çevirdi. Karşısını sekreter çıkınca:

— Çabuk bana büyükelçiyi bağlayın, dedi. Mandy Brown arıyor. Kısa bir bekleyişten sonra telefona tanıdık bir ses geldi.

— Mandy! Neredesin?

— Malko!

Mandy sevinçten ağlayabilirdi.

— Dinle, diye söze başladı Mandy. Neler olduğunu anlayamıyorum. Şu Hacı Ali midir nedir, plaj evine gelmiş. Beni Saray'a götürceğini söylüyormuş. Ne...

— Sakın gitme! dedi Malko.

Hacı Ali'nin planının ne olduğunu anlamıştı. 192 Mandy Brown'u kaçırarak, çeklerin kendisine teslim edilmesini isteyecek, bu gerçekleşene kadar da Mandy'i rehin tutacaktı.

— Ne yapmam gerekiyor? diye sordu Mandy yalvaran bir sesle. Michael Hodges denen o adamla birlikte kapıda beni bekliyorlar.

Malko birkaç saniye sessiz kaldı. Plaj evine girmesi imkânsızdı. Bekçiler onu hemen farkedirdi. Bir yardımcı bulması lazımdı. Sultan ve erkek kardeşinden yardım istemek söz konusu bile edilemezdi. Geriye bir çare kalıyordu.

— Kapını kilitle, zaman kazanmaya çalış, dedi Mandy'e. Oraya geleceğim. Sakın seni dışarı çıkarmalarına fırsat verme.

Malko telefonu kapatır kapatmaz büyükelçiye dönerek:

— Efendim, MI 6 ile ilgili çekin fotokopisini bana vermeniz gerekiyor, dedi. Mandy Brown'u ancak bu şekilde kurtarabilirim. Bir takas yapmamız gerekiyor. Çabuk...

Walter Benson kasasını açıp istediği çeki Malko'ya uzattı

— Arabanızı alıyorum, dedi Malko.

Eline anahtarları aldığı anda nihayet gülümseyerek:

— Bana şans dileyin, dedi. Eğer başımıza bir şey gelirse Sultan'ı görmeye giderseniz. Diğer iki çek gerçek suçlunun cezalandırılması için yeterli.

— Siz ne yapacaksınız?

— Guy Hamilton'a bir nezaket ziyaretinde bulunacağım.

Mandy, Peggy'nin odasının kapısına yaslanmış, Michael Hodges'un omuz vurduğu kapının açılmasını engellemeye çalışıyordu. Bulunduğu yerden sesini bekçilere duyurması imkânsızdı.

Birkaç dakika önce garip bir şekilde bu odadaki telefonun hattı kesilmişti. Sert bir darbe daha ve kilidin bulunduğu kısımdaki tahtalar parçalandı. Mandy dehşetle bir elin aralıktan uzanarak, kilidi açmaya çalıştığını gördü.

Korkuyla etrafına bakındı. Bir mektup açacağını gördü. Hiç düşünmeden, gözlerini kapatarak bıçağı kilidi açmaya çalışan ele saptı.

İngiliz'in çılgılığı duvarlarda yankılandı. Bıçak Hodges'un elinin tam ortasına saplanmıştı. El kapının üstünde bir kelebek gibi tahtaya yapışık duruyordu, aşağı kanlar süzülüyordu. Mandy dehşetle geri çekildi. Michael Hodges sağlam eliyle nihayet kapıyı açmayı başarmıştı.

Odaya girer girmez Mandy'e saldırdı. Onu yere yatırarak, elini genç kadının boğazına götürdü ve homurdandı.

— Bana karşı koymaya kalkma, yoksa seni boğarım.

Mandy gözleri faltaşi gibi açılmış bir halde, direnmekten vazgeçti. Michael Hodges onu ayağa kaldırarak dirseğini sırtına doğru bükte. O sırada Hacı Ali de İçeri girmişti.

— Tutun onu! dedi Michael Hodges. Banyoya giderek yaralı elini bir havluyla sardı.

Hacı Ali Hodges'a seslenerek:

— Arabamı getirin, dedi.

Mandy Brown'u plaj evinden çıkardılar mı işleri kolaydı. Onu kimsenin aramayacağı bir yere götüreceklerdi. Önünde sadece birkaç saati vardı. Akşama doğru Mahmut Mandy'i görmeye gelirdi. O saate dek takası gerçekleştirip, kadını geri getirmesi gerekiyordu. Mandy başını çevirince bakışları karşılaştı. Genç kadının mavi gözleri ışıltılı parlıyordu.

— Aptal kadın! Şimdiye kadar çoktan ölmüştün!

— Ne demek istiyorsunuz?

Mandy çok konuştuğunu farkederek başka bir şey söylemedi. Malko'ya haber verdiğini bilseydi, adam oracıkta onu öldürürdü. Bir gürültü duyunca başını çevirdi. Michael Hodges Ferrari'nin direksiyonunda onlara doğru geliyordu.

Hacı Ali, Mandy'nin kolunu bükmeye devam ederek, duvardan geri çekti. Michael Hodges kapıyı açık bırakarak arabadan indi. Önünde birkaç metre vardı. Mandy etrafına bakında. En yakındaki bekçi üçyüz metre ötede, sırtı dönük olarak duruyordu. Genç kadın arabaya bindiği anda bir daha kurtulamayacağını biliyordu.

Michael Hodges elindeki bıçağı ona doğrultmuş üzerine geliyordu.

— Karşı koymaya kalkarsan; delik deşik olursun, dedi Mandy'e Genç kadın boğazı sıkışarak Ferrari'ye doğru ilerledi.

Guy Hamilton buğulu gözlerle Malko'ya bakıyordu. Sabahın bu erken saatinde henüz çok içmiş değildi, ama bir gün önce aldığı alkolün etkisi hâlâ üzerindeydi. Malko'nun söylediklerini bir sis

perdesinin arkasından ancak duyabiliyordu.

— Bay Hamilton, diye yeniden söze başladı Malko. Amerikan Büyükelçisi'nden aldığı çeki adamın burnuna doğru uzatarak, Bu çek, sizin de John Sanborn'un ölümünden sorumlu olduğunuzu kanıtlıyor. Yirmi milyon doları çalma olayında siz de ortaklardan birisiniz.

Guy Hamilton çeki uzaydan gelmiş bir parça gibi baktı.

— Anlayamıyorum, diye homurdandı. Malko'nun tartışacak zamanı yoktu. Sakin bir tavırla Walter Benson'dan aldığı Baretta 92'yi çıkarttı, namluya bir kurşun sürdü ve silahı Guy Hamilton'un şakağına dayayarak:

— Bay Hamilton, dedi. Oyun oynayacak halde değilim. Size bir teklif yapmaya geldim. Bu teklifi geri çevireceğinizi de zannetmiyorum... Ve acelem var. Bayan Brown'un hayatı tehlikede.

— Tehditlerden hoşlanmam, diye karşı koydu Hamilton.

Malko namluyu hafifçe hareket ettirerek tetiğe dokundu. Kulakları tırmalayan bir ses duyuldu. Guy Hamilton'un arkasındaki duvarda kocaman bir delik açıldı. Adam bir elektrik şoku geçirir gibi titredi. Malko yeniden tetiğe dokundu.

— Bir sonraki kurşun, beyninizi dağıtacak Bay Hamilton, dedi. İngiliz gözlerini aralayarak:

— Ne istiyorsunuz? diye sordu.

— Çok basit, dedi Malko. Bu çeki size iade edeceğim ve kimseye bu çekten söz etmeyeceğimden emin olabilirsiniz. Buna karşılık siz de benimle birlikte Prens Mahmut'un plaj evine geleceksiniz ve Mandy Brown'u adamlarınızın elinden kurtarmama yardım edeceksiniz.

Bu konuşmadan sonra saniyeler geçmek bilmedi. Hamilton gözlerini açarak:

— Sözümlü tutacağınızı nereden bileyim? dedi.

— Tabii bilemezsiniz, dedi Malko Hamilton'u evin dışına sürüklerken. Ama bu, hiç olmazsa size. bir şans daha bırakıyor.

Öteki başını sallayarak, hiç ses çıkarmadan, çekmeceyi açtı ve eski bir Webley çıkardı. Silahı gömleğinin altına saklayarak Malko'yu izledi. Malko Range-Rover'da telsiz anteni olduğunu görünce:

— Sizin arabanızı alalım, dedi telsizin işe yarayacağını düşünerek. Guy Hamilton karşı koymadı. Olayların nasıl sonuçlanacağını merak ediyordu.

Malko bir gözü saatinde, son hızla Jalan Tutong yoluna çıktı. Yanında Guy Hamilton varken bütün engelleri aşabilirdi.

Mandy gri Ferrari'ye binmek üzereyken, aniden Hacı Ali'nin bileğine eğildi. Dişleri ile adamın bileğini öyle bir kavradı ki Hacı Ali acının kemiklerine işlediğini sandı. Acıyla bağırarak, Mandy Brown'un bileğini bırakmak zorunda kaldı.

Mandy Brown bu kez de tüm gücüyle Hacı Ali'nin kısıklarına bir tekme savurdu. Adam iki büklüm kıvrılırken Mandy de kapıya doğru koşmaya başladı.

Az sonra heyecanla bekçinin kollarına atılmıştı. Bekçi ise kollarının arasında Mandy gibi bir varlığı tutmaktan son derece heyecanlanmıştı.

— Prens Mahmut'u ara! Prens Mahmut'u ara! diye bağırdı Mandy. Bir başka görevli ise yanlarına gelmiş:

— Bayan, diyordu. Pengiran Hacı Ali sizi Prens Mahmut'a götürmek için buraya gelmiş.

Mandy Brown onu boğabilirdi.

— Beni öldürmek istiyor, dedi. Hiçbir yere gitmek istemiyorum. Mahmut'u arayın.

Hacı Ali bileği hâlâ acıyarak onlara doğru geliyordu Michael Hodges ferrari ile arkasından geliyordu Hacı Ali görevliye seslenerek:

— O kadın bir deli, dedi. Onu arabaya bindirmeme yardım edin. Görevli bir Hacı Ali'ye, bir de Mandy Brown'a baktı. Durum ona göre biraz karışıktı. Kimin dediğini yapacaktı? Hacı Ali Saray'ın söz sahibi kişilerinden biriydi, elbette onu dinlemesi gerekirdi. Ama genç kadının da Prens Mahmut'un koruması altında olduğunu biliyordu. Görevlinin karar vermesine fırsat vermeden Mandy Brown çevik bir hareketle bekçi kulübesine girdi, kapıyı kapattı ve kendini içeri kilitledi!

Dışişleri Bakanı, Amerikan Büyükelçisi'nin Sultan Bolkiah'ın yirmi milyon dolar dolandırılmasında asıl suçlunun Hacı Ali olduğu hususunda ısrar etmesiyle şaşkına dönmüştü.

— Ekselansları, dedi. Derhal ağabeyime haber vereceğim. Büyükelçi hattın öbür ucunda bekledi. Üç dakika sonra bakan ona beklediği haberi veriyordu:

— Majesteleri Sultan bu konuyu çözümlenmek üzere Pengiran El Mutadi Hacı Ali ile sizi Saray'da karşı karşıya getirmek istiyor...

Mandy Brown sabırsızlıkla Prensi'nin telefona gelmesini bekliyordu, ama Saray'ın santralındaki görevli memur bir türlü Prens Mahmut'u bulamıyordu. Dışarıda ise tam bir karışıklık hakimdi. Bekçi ile Hacı Ali birbirlerine bakıyorlar, nasıl davranacaklarını bilemiyorlardı.

Birdenbire Ferrari'nin telefonu çalmaya başladı. Michael Hodges telefonu açtı. Sonra başını camdan uzatarak Hacı Ali'ye seslendi:

— Pengiran, sizi anyorlar.

Hacı Ali aleti eline aldı. Sultan Bolkiah'ın yumuşak sesini duyunca içinden bir şeylerin koptuğunu hissetti. Sultan ise son derece kibar konuşuyordu.

— Pengiran, sizi en kısa sürede büroma bekliyorum. Amerikan Büyükelçisi de burada olacak.

El Mutadi Hacı Ali bir şeyler kekeleyerek telefonu kapattı. Yüzündeki bütün kan çekilmişti. Michael Hodges:

— Neler oluyor? diye sordu.

— Sultan Walter Benson'la birlikte beni görmek istiyor. Benson pisliği çekleri ona getiriyor olmalı.

CIA ajanını ortadan kaldırmakta çok geç kalmışlardı.

— Kaçmak gerek, dedi İngiliz. Bir Range-Rover'a binip, Limbang'dan geçmeliyiz.

Hacı Ali deli gibi ona baktı. Her şeyi bırakıp gitmek yine de cazip gelmiyordu. Aslında tek çarenin bu olduğunu çok iyi biliyordu. Michael Hodges sert bir sesle:

— Çocukluk etmeyi bırakın, dedi. Seneler boyu hapis yatmak niyetinde değilim. Dışarıda paranız var. Kendinizi kurtarınız. Hem bir müddet sonra Sultan da sizi affedecektir.

Konuşmaya öylesine dalmışlardı ki giriş kapısının açıldığını duymadılar. Mandy Brown evin arkasındaki otoparka doğru son hızla koşuyordu.

Önüne çıkan ilk arabanın, kırmızı bir Ferrari'nin kapısını açtı. Anahtarlar kontağın üzerindeydi. İçeri girip arabayı çalıştırdı.

El Mutadi kırmızı arabanın gittiğini, gördü. Ferrari bariyeri parçalayarak Jerudong parkına doğru ilerledi.

Mandy Brown direksiyonda, sevinç çığlıkları atıyordu. Özgürlüğüne kavuşmuştu. Yetişkin bir insan gibi tek başına başarmıştı bunu.

* * *

Mandy Brown'un kaçtığını gören Hacı Ali tepki göstermemişti bile. Olaylar artık onu aşıyordu. Michael Hodges durumdan hiçde hoşnut değildi.

— Kaçalım, dedi. Kaybedecek zamanımız kalmadı.

Hacı Ali isteksizce vitesi bire taktı ve Ferrari ileri atıldı. Nöbetçiler şaşkın bakışlarla arabanın gidişini izlediler. Bir sabah vakti bu kadar olayı üst üste yaşamak nöbetçileri de serseme çevirmişti. Arabadaki iki adam ise artık konuşmuyorlardı. Golf sahalarını geçtiler. Sonunda ilk konuşan Michael Hodges oldu.

— Pasaportunuz nerede?

— Evimde.

— Onu almamız lazım.

— Ya sizinki?

— Pasaportumu yanımda taşıyırım. Michael Hodges tedbirliydi. Aniden arabanın telefonu çaldı. Hacı Ali, telefona yılan görmüş gibi korkulu gözlerle bakıyordu.

— Tanrı aşkına telefonu açın! dedi Michael Hodges.

Bandar Seri Begawan'da trafik müthiş ağır ilerliyordu. Malko artık yerinde duramaz olmuştu. Guy Hamilton'a dönerek:

— Hacı Ali'yi arabasından arayın, dedi. Belki orada bulabiliriz. İngiliz tartışmaya gerek duymadı. Malko evine geldiği andan beri Guy Hamilton bir hayalet gibi davranıyordu. Numarayı çevirdikten sonra kısa bir süre sonra telefon açıldı. Malko konuşmayı dinlemek için hoparlörü açtı.

— Ben Guy, dedi Hamilton. Neredesiniz? Neler oluyor?

— Guy! Hâlâ Jerudong'dayım. Sultan beni çağırdı. Şimdi Saray'a gidiyor olmalıydım ama...

Hacı Ali cümlesini yarım bıraktı.

— Ne yapacaksınız? diye üsteledi Guy Hamilton.

— Kaçıyorum, diye cevapladı Bruneili. Beceremedik, bunu siz de biliyorsunuz. Hayatımın geri kalan bölümünü hapiste geçirmek istemiyorum. Ülke dışına çıkayım, başımın çaresine bakarım.

— Ya ben ne olacağım?

Guy Hamilton'un sesi ağlamaklıydı.

— Siz de benim gibi yapın, dedi Hacı Ali. Birkaç gün sonra Singapur'da buluşalım. Her zamanki yerde...

— Ama farkında mısınız diye ağlamaklı sesiyle devam edecek oldu Guy Hamilton.

— Dinleyin. Şimdi Tutong yoluna girmek üzereyim. Michael da yanımda. Arzu ederseniz yarım saat sonra Sheraton'un önünde buluşalım. Sizi alırım.

Hacı Ali Guy Hamilton'un daha fazla konuşmasına fırsat vermeden telefonu kapattı.

* * *

Bandar Seri Begavvan'ın trafiğinden kurtulan araba, Tutong yoluna, Jenıdong Park'a doğru saptı. Guy Hamilton telefonu kapattıktan sonra Malko'ya dönerek:

— Duydunuz mu? dedi. Arkadaşınız Mandy Brown sanırım artık tehlikede değil.

— Umarım onu öldürmemişlerdir, dedi Malko. Plaj evini arayın. Mandy ile konuşacağım.

Telefon çalıyordu. Guy Hamilton karşısına çıkanla yöre dilinde konuştuktan sonra eliyle ahizeyi kapatarak:

— Mandy Brown Hacı Ali'den önce kaçmış! dedi. Prens Mahmut'un kırmızı bir Ferrari'sini alarak gitmiş. Biraz sonra onu görürüz. Bundan başka yol yok.

Malko hızla düşünmeye başladı. Kendisi Jerudong'a doğru gidiyor, Mandy Brown'la Hacı Ali ise onlara doğru geliyorlardı.

John Sanborn Katherine, Lim Soon, Peggy Mei-Ling... Bu insanlar bir hiç uğruna hayatlarından olmuşlardı. Malko onlar adına üzülüyordu. Bir çare bulmalıydı ve o muhteşem hafızasını çalıştırarak çok geçmeden bir çözüm buldu. Jerudong'a çıkan dar yol iki arabanın yan yana geçmesini güçleştiriyordu. Şehrin çıkışından on kilometre sonra, daha önceki geçişlerinden hatırladığı ayrıntı aklına geldi. Bir benzin istasyonu inşaatının şantiyesi... Kocaman bir kamyon orada kum boşaltıyordu.

—Burada duracağız, dedi Malko. Kamyonun hemen yanında durdular. Malko yere atlayarak:

— Yetkinizi kullanın, dedi Guy Hamilton'a. Bu kamyonu ihtiyacım var. Şoföre aracını ödünç alacağımızı söyleyin.

Guy Hamilton kamyonu doğru ilerlerken Malko da yol kenarında, karşı taraftan gelen arabaları izlemeye başladı. Çok fazla beklemesine gerek kalmadı. Kırmızı bir Ferrari son hızla virajı dönüyordu. Malko kollarını sallayarak yolun ortasına çıktı.

Ferrari bir karış ötesinde son anda güçlkle durabildi. Mandy Brown füze gibi dışarı çıkarak, sevinç çığlıkları arasında Malko'nun kollarına atıldı.

— Beni ne hallere soktuğunu bir bilsen! Hacı Ali'yi gördün mü? Beni öldürmeye çalıştı!

— Artık korkmana gerek yok. Gel! Kırmızı Ferrari'yi yol kenarında bırakarak kamyonu yönediler. Kamyon şoförü şaşkın gözlerle Guy Hamilton'a bakıyordu. Motor çalışır haldeydi. Malko Guy Hamilton'a:

— Binin, dedi. Ben kullanacağım. Ve direksiyona geçti. Mandy Brown hayretle onları izliyordu.

— Ne oluyor sana? dedi. Senin de mi başın belada?

— Sana daha sonra anlatırım. Arabana bin ve beni izle. Jerudong'a doğru gideceğiz.

Malko vitesi bire geçirmişti bile Dev kamyon, yavaşça titreyerek hareket etti.

* * *

Yolun iki kıyısındaki ağaçlar hızla geride kalıyordu. Hacı Ali Sheraton'daki buluşmaya geç kalmak istemiyordu. Direksiyona yapışmış durmadan korna çalıp, farlarla selektör yapıyordu. Karşıdan gelen arabalar onu görünce hemen kenara çekilerek yolu boşaltıyorlardı. Gri Ferrari bir güç sembolüydü. Hacı Ali de bu gücün her zaman olduğundan daha fazla zevkini çıkartıyordu. Ne de olsa hayatının en son kuvvet gösterisini yapıyordu.

Virajı dönerek, dümdüz uzanan yola çıktı. Beşinci vitese geçmenin tam zamanıydı. 360 beygir gücündeki Ferrari hızla öne fırladı. Tozu dumana katarak ilerliyordu.

Bir Range-Rover kenara çekilerek Ferrari'ye yol verdi. Şimdi yolda karşıdan gelmekte olan kamyonun başka hiçbir araç yoktu. Kamyon nedense yolun ortasından gidiyordu.

Hacı Ali sellektörlerini yakarak onu ikaz etti, sonra korna çaldı. Önünde yüz metre daha vardı. Kamyonun pozisyonunu değiştirmeyeceğini anlaması Hacı Ali'nin yorgun beyninin birkaç saniyesini aldı.

Hacı Ali öfkeyle farlarını bir daha yaktı. Aralarındaki mesafe her an biraz daha azalıyordu.

Sonunda kamyon durumunda bir değişiklik yaptı, ama sağa kayacağına, sola kayarak bütün yolu kapattı! Michael Hodges koltuğuna sımsıkı yapışmış, kaçınılmaz son karşısında çaresiz bekliyordu. Ağzından hiç ses çıkmadı.

Hacı Ali de ölümün bu kadar sakin gelmesi karşısında ancak şaşkınlık gösterebildi. Ferrari'nin ön tarafı kamyonun iri gövdesine çarptığında Hacı Ali'nin elleri hâlâ direksiyonu kavramış durumdaydı. Araba birkaç saniye içinde dev kamyonun önünde bir hurda yığını haline gelmişti. Ferrari yan devrilerek bir alev çemberi ile sarıldı.

Sonunda Ferrari'den geriye kalanlar şarampole devrildi ve içindekilerle birlikte infilak etti.

Kamyon yüz metre kadar daha yol aldıktan sonra durdu. On tarafta küçük çapta bir göçmeden başka kamyonun herhangi bir hasar yoktu. Malko kapıyı açarak, aşağı inmeden önce Guy Hamilton'a döndü.

— Umarım bu kazanın sorumluluğunu size yüklemeyiz, dedi. Mandy'nin kırmızı Ferrari'sine doğru koştu. Genç kadın şaşkınlıktan dili tutulmuş bir haldeydi.

— Seni öldürebilirim dedi yanında oturan Malko'ya titreyen bir sesle. Bu arada geri vitese takarak arabayı döndürüyordu. Bu kazayı isteyerek mi yaptın?

— Evet, diye yanıtladı Malko, Mandy'nin hızlı sürücülüğü karşısında koltuğuna yapışmış bir halde.

Ferrari'nin enkazının yanından geçerlerken, genizlerini yakan bir kauçuk kokusu duydular. Mandy'nin midesi bulandı, açık pencereden yola doğru kusmak zorunda kaldı. Malko ise büyük huzur duyuyordu. Böylece hesaplar kapanmıştı. Su testisi su yolunda kırılır, diye geçirdi içinden.